ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ 20 χρόνος

ΑΠΟΨΕ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΗΣ ΚΟΝΤΡΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ «ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΥΣ» live

Εμπορεύονται τους πρόσφυγες!
ΣΕΛΙΔΑ 8

Νέα ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών
Αλλος πληρώνει, άλλος κερδίζει
ΣΕΛΙΔΑ 7

Εξαφάνιση της Κοινωνικής Ασφάλισης
Μπαίνουν οι τελευταίες πινελιές
ΣΕΛΙΔΑ 9

Μνημονιακή Μπανανία
ΣΕΛΙΔΑ 3

ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ 98 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ
Ζητούμενο ο μπολσεβικισμός της εποχής μας
ΣΕΛΙΔΑ 9

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 843 - 7 Νοέμβρη 2015 | www.eksegersi.gr

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

- Νομιμοποιούν την πολύχρονη ληστεία των αποθεματικών
- Αναγνωρίζουν πλήρως το νόμο Λοβέρδου με συντάξεις 120 ευρώ για 18 χρόνια δουλειάς για τους νέους εργαζόμενους
- Μικραίνοντας τα ποσοστά αναπλήρωσης αυτών των νόμων για όλους, ξεπατώνουν τις συντάξεις και των παλιών
- Καταργούν πραξικοπηματικά τις επικουρικές συντάξεις
- Η εισφοροδιαφυγή συνεχίζεται - Οι καπιταλιστές δεν πληρώνουν στο ΙΚΑ τις εισφορές που παρακρατούν
- Το προκλητικό φορολογικό καθεστώς για τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις συνεχίζεται και γιγαντώνεται

ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Παρασκευή 13/11 8μμ στην ΚΟΝΤΡΑ

ΕΜΕΙΣ

- **Παράγουμε όλο τον κοινωνικό**
- **Είμαστε τα υποζύγια της φορολογίας**

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

ΠΛΗΡΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

και **πλήρη χρηματοδότησή** της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους

Scripta...Verba...

Ο Φρανκ Βάλτερ Στάινμαγιερ είναι ο εκπρόσωπος του γερμανικού διαφωτισμού του 21ου αιώνα στη διεθνή σκηνή.

Νίκος Κοτζιάς

Πιο λακές πεθαίνεις...

Η ελληνική κυβέρνηση έκανε τον Ιούλιο μία σαφή συμφωνία με τους Ευρωπαίους εταίρους της. Αυτή η συμφωνία περιέχει, ήδη, πολλή ευελιξία, ήμασταν πολύ γενναιόδωροι με την Ελλάδα. Και δεν υπάρχει τώρα απολύτως κανένας λόγος να παρεκκλίνουμε από αυτό.

Μάρτιν Γιέγκερ

Πόσο πιο «λιανά» να το κάνει ο εκπρόσωπος του Σόιμπλε;

Ημουν πολιτικά έτοιμος και τόλμησα το αυτονόητο (...) Είχα σκεφτεί σε λεπτομέρεια τι χρειάζεται ώστε η ΝΔ να γίνει η μεγάλη κεντροδεξιά παράταξη που θα οδηγήσει τους Ελληνες ξανά στην ευημερία. Ημουν και προσωπικά έτοιμος. Είχα συζητήσει με τη γυναίκα μου και τα παιδιά μου το ενδεχόμενο και είχα εξασφαλίσει την αμέριστη στήριξή τους.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Καταλάβατε, προφανώς, γιατί ο Κούλης δεν πρόκειται να γίνει αρχηγός της ΝΔ. Αυτός μπερδεύει τη Μακρακώμη με το Οστιν. Και απευθύνεται στον έλληνα δεξιό σαν να 'ναι αμερικανός ρεπουμπλικανός.

Ο Βρετανός λόγιος Samuel Johnson είχε πει ότι «το τελευταίο καταφύγιο του κάθε μπαγαπόντη είναι ο πατριωτισμός» (...) Αν έπρεπε να ανανεώσουμε στη Βουλή των Ελλήνων ποιο είναι το τελευταίο καταφύγιο, θα έπρεπε να πούμε ότι είναι ο αντιβαρουφακισμός. Για όλα φταίει ο Γιάνης Βαρουφάκης, απ' ό,τι έχω καταλάβει εγώ, σ' αυτή τη Βουλή. Νομίζω ότι, όταν δεν υπάρχουν επιχειρήματα, υπάρχει ο Γιάνης Βαρουφάκης για την Αντιπολίτευση.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Το 'να χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο... την τσέπη.

Το μήνυμα είναι ότι παρά τις συνθήκες της κρίσης, παρά τις συνθήκες της οικονομικής δυσκολίας, των μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε ως χώρα και ως κοινωνία, έχουμε ακόμα τη δυνατότητα με πείσμα και σκληρή δουλειά, με όραμα να δημιουργούμε, να παράγουμε έργο. Εχουμε τη δυνατότητα με πείσμα και υπομονή να κάνουμε πολλά για να αλλάξουμε τη χώρα και την κοινωνία.

Αλέξης Τσίπρας

Η αλητεία με τη μορφή πολιτικού λόγου. Ενός πολιτικού λόγου που δεν πείθει πια, όμως δεν μπορεί να αντικατασταθεί με άλλον, διαφορετικού περιεχόμενου, διότι η πολιτική αλητεία δεν το επιτρέπει.

ΡΙΠΕΣ

◆ Επικουρική σύνταξη ◆ Από τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος των Σαμαροβενιζέλων, στη ρήτρα μηδενικής σύνταξης των Τσιπροκαμμένων ◆ Προοδεύουμε! ◆ Τελευταίος και καταϊδρωμένος σε όλα τα γκάλοπ για την αρχηγία της ΝΔ ο τηλεπλασιέ Μπουμπούκος ◆ Ακόμα και οι δεξιοί τον θεωρούν της σφαλιάρας ◆ Ο Κουβέλης ίδρυσε και επίσημα νέο κόμμα, ονόματι Ενωτική Κίνηση Ευρωπαϊκής Αριστεράς ◆ Το αναπάντητο ερώτημα είναι πού βρίσκονται ακόμα άνθρωποι που ακολουθούν τον κυρ-Φώτη ◆ Θα μου πείτε, βέβαια, ότι σε άλλους πήρε καμιά δεκαετία μέχρι να τον παρατήσουν, γίνεται να μη βρει ο κυρ-Φώτης αντικαταστάτες; ◆ Ο κυρ-Αλέκος, πάλι, την περασμένη Κυριακή δεν πήγε γήπεδο με τον Μελισσανίδη, αλλά κάθησε και έγραψε ανακοίνωση για ν' απαντήσει στα όσα του προσάπτουν ◆ «Υπήρξα πολιτικός μηχανικός και επιχειρηματίας» είναι η πρώτη φράση της ◆ «Πλανώνται αν πιστεύουν ότι μέσω της σπίλωσης του προσώπου μου θα αφαιρέσουν από τον ΣΥΡΙΖΑ το ηθικό πλεονέκτημά του» είναι η κατακλείδα ◆ Διαπλεκόμενος επιχειρηματίας- εργολάβος του δημοσίου και ηθικό πλεονέκτημα, γίνεται κυρ-Αλέκο; ◆ Αμ δε γίνεται ◆ Πιο κιτς πεθαίνεις ◆ Για το σποτάκι του ΠΑΜΕ για την απεργία της 12ης Νοέμβρη, λέμε ◆ Σπάνε πλάκα ακόμα και οι κνίτες ◆ Ο βιομήχανος Μπουτάρης προτείνει να μπουν δίδακτρα στα πανεπιστήμια ◆ Ενα πεντακοσάρικο το χρόνο για αρχή δεν είναι τίποτα, λέει ◆ Λογικό απ' τη μεριά του ◆ Ενα πεντακοσάρικο χαλάει κάθε που βγάζει την παρέα του σε μπαρ ◆ Τους εργάτες του δεν τους πληρώνει ο ίδιος, για να ξέρει ότι το πεντακοσάρικο είναι ένα μηνιάτικο ◆ Αμα είσαι ταλέντο δεν πας χαμένος ◆ Ο Ν. Θεοχαράκης, το δεξί χέρι του Μπαρουφάκη, διορίστηκε από τον Σταθάκη διευθυντής του ΚΕΠΕ ◆ Πέραν των άλλων προσόντων του, είναι και της γνωστής καπιταλιστικής οικογένειας ◆ Με την απορία θα μείνουμε ◆ Εκείνο το «εκτίθουν τη χώρα» ήταν lapsus linguae του Τσίπρα ή νόμιζε ότι το είπε σωστά; ◆ Comeback Σαμαρά; ◆ Θα το ήθελε, αλλά το κόβουμε εξαιρετικά χλομό ◆ Μπορεί να μετάνιωσε που παραιτήθηκε από την ηγεσία της ΝΔ, αλλά αυτά τα λάθη δεν επιδέχονται διόρθωσης ◆ Απλά βγάζει το κόμπλεξ του στα... ισπανικά ◆ Βλέπετε, αυτός δεν μπορεί να πιάσει το κασέ του Μπαρουφάκη ή του Γιωργάκη ◆ Ο μόνος δεξιός που μπορεί να επιστρέψει ως μεσσίας είναι ο δάμαλος της Ραφήνας ◆ Εντάξει, είμαστε χιουμοριστική παραπολιτική στήλη, αλλά μην έχετε την απαίτηση να διαβάσουμε και το βιβλίο της Μάργκαρετ ◆ Οι μουρνταριές του Αντρέα είναι γνωστές, αλλά δεν περιμέναμε να μας τις περιγράψει η πρώην του ◆ Αμα ήθελε, ας έβγαζε το βιβλίο όσο ο μουρντάρης ήταν εν ζωή ◆ Τότε όμως η φροντίδα της ήταν για τα περιουσιακά ◆ Τα ίδια και τα ίδια λέει ο Μπαρουφάκης στις συνεντεύξεις του ◆ Είδηση θα ήταν μόνο να μας πει ποια είναι η ταρίφα του ◆ Ο Φίλης, φυσικά, μετράει αντίστροφα το χρόνο παραμονής του στην κυβέρνηση ◆ Οταν μιλούσε περιφρονητικά για τη λαϊκή φτωχολογιά, δεν ενόχλησε ◆ Ενόχλησε όταν έθιξε τον ελληνικό εθνικισμό, πετώντας μια κουβέντα από το οπλοστάσιο του αναθεωρητικού κοσμοπολιτισμού ◆ Μετά την πολιτική αποστρατεία της Ρεπούση, οι εθνικισταράδες βρήκαν το νέο βολικό αντίπαλο ◆ Και οι Τσιπραίοι βρήκαν το μπελά τους από εκεί που δεν το περίμεναν ◆

επί του πιεστηρίου

Καφού δήλωσε ότι οι δανειστές υπήρξαν «πολύ γενναιόδωροι με την Ελλάδα» (δείτε τη δήλωσή του στη διπλανή στήλη), ο εκπρόσωπος του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών Μάρτιν Γιέγκερ κατέληξε με το γνωστό... γερμανικό τρόπο: «δεν υπάρχουν εκπτώσεις»!

Με την πρέσβειρα του σιωνιστικού-ναζιστικού μορφώματος Ιριτ μπεν Αμπα συναντήθηκε ο υπουργός Ναυτιλίας Θοδωρής Δρίτσας που δεν παρέλειψε να φωτογραφιστεί χαμογελαστός μαζί της. Το ότι ο Δρίτσας συμμετείχε παλαιότερα σε πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό δεν έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία. Από τη στιγμή που αποφάσισε «να πηδήξει το χαντάκι», κάθε συριζαίος γίνεται αδίστακτος εξουσιομανής. Τόσο αδίστακτος που να γλείφει εκεί που πρωτύτερα έφτυνε. Αξια σχολιασμού είναι η ανακοίνωση της πρέσβειρας του σιωνιστικού μορφώματος ότι προηγήθηκε τηλεφωνική επικοινωνία του σφαγέα Νετανιάχου με τον Τσίπρα, κατά την οποία ο σιωνιστής εξέφρασε «ενδιαφέρον για την παροχή συνδρομής προς το ΛΣ-ΕΛΑΚΤ (Λιμενικό-Ακτοφυλακή) κι ότι ο Δρίτσας «ευχαρίστησε την πρέσβειρα για τη διάθεση της ισραηλινής πλευράς να επιδείξει την αλληλεγγύη της στο έργο που επιτελεί το ΛΣ-ΕΛΑΚΤ, εκφράζοντας την πεποίθηση ότι αυτή θα συμβάλει έτι περαιτέρω στην ενίσχυση των ελληνοϊσραηλινών σχέσεων»! Απλά να θυμίσουμε ότι ο Δρίτσας ήταν από τους βουλευτές που είχαν καταγγείλει τη δολοφονική επίθεση των σιωνιστών στο Στολίσκο της Ελευθερίας, το 2010. Τότε τους κατήγγειλε, τώρα συνεργάζεται μαζί τους σε επιχειρησιακό επίπεδο.

Εχουν τόσο αποθρασυνθεί οι εκπρόσωποι του εγχώριου σιωνισμού που το Κεντρικό Ισραηλινό Συμβούλιο δε δίστασε να καταγγείλει για «αντισημιτισμό» ακόμα και τα «Νέα», μια φυλλάδα που εδώ και χρόνια λειτουργεί σαν ανοιχτό πρακτορείο του σιωνισμού στην Ελλάδα. Ο λόγος; Η σκιτσογράφος της φυλλάδας σκιτσάρισε τον Μπαρουφάκη ως Σάιλοκ! Σύντομα αυτοί θα απαιτήσουν να σταματήσει να παίζεται και ο «Εμπορος της Βενετίας» του Σέξπιρ. Ασκούν προληπτική τρομοκρατία για να «ευθυγραμμίσουν» όλα τα στελέχη του αστικού Τύπου, ώστε να αυτολογοκρίνονται ακόμα και στα πιο ασήμαντα.

Καφού ξεπέρασε το σοκ της εκλογικής συντριβής και έδιωξε τις μαύρες σκέψεις της παραίτησης, ο Στ. Θεοδωράκης τράβηξε και μια δίμηνη αναβολή στο συνέδριο του Ποταμιού, που υποτίθεται ότι έπρεπε επειγόντως να γίνει το Δεκέμβρη. Ας «δουλέψει» πρώτα το παρασκήνιο, ας γίνουν οι κινήσεις από τη μεριά του βασικού ανταγωνιστή (ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ), για να δει και ο Σταύρος τι θα κάνει. Πρέπει να δει και τι θα του απομείνει στο «κόμμα» και όχι να πάει σε συνέδριο που θα κόβουν και θα ράβουν ο Λυκούδης με τους δικούς του.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Για εμάς είναι ευτυχία -και μπορούμε να το καυχιόμαστε- ότι η άσκηση της πολιτικής από αυτό το Κοινοβούλιο καθορίζεται από τον λαϊκό παράγοντα που θέλει τράπεζες οι οποίες να μπορούν να είναι διαυγείς, να δημιουργούν ισονομία και πραγματική οικονομία στην αγορά. Και αυτήν την υποστήριξη του κοινωνικού παράγοντα στις μεγάλες αλλαγές θα την κάνουμε και εμείς, για να πάει η Ελλάδα μπροστά.

Σωκράτης Φάμελλος (ΣΥΡΙΖΑ)

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

7/11: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο διαδίκτυο **7/11/1967: Πανό για πενηντάχρονα Οκτωβριανής Επανάστασης απέναντι από το δημαρχείο Αθηνών, τριάντα συλλήψεις** 8/11: Ημέρα ακτινολογίας, ημέρα πολεοδομίας-χωροταξίας 8/11/1923: «Πραξικόπημα μπιραρίας» (Χίτλερ) **8/11/1938: Ναζί πυρπολούν συναγωγές, καταστρέφουν εβραϊκά μαγαζιά και συλλαμβάνουν χιλιάδες Εβραίους (Νύχτα Κρυστάλλων)** 8/11/1939: Αποτυχημένη βομβιστική επίθεση κατά Χίτλερ (Γκέοργκ Αισλερ) 9/11: Ημέρα κατά φασισμού και αντισημιτισμού 9/11/1925: Ιδρυση Ταγμάτων Ασφαλείας (SS) **9/11/1974: Θάνατος απεργού πείνας Χόλγκερ Μάινς (RAF)** 10/11: Ημέρα επιστήμης για ειρήνη και ανάπτυξη, Ευρωπαϊκή ημέρα οινοτουρισμού, Ινδονησία: Ημέρα ηρώων – νεολαίας, Ινδία: Ημέρα γκουρού Nanak 10/11/1924: Συγκρούσεις καπνεργατών με στρατό και χωροφυλακή (Καβάλα), νεκροί εργάτρια και αξιωματικός χωροφυλακής 10/11/1961: Μετονομασία Σταλινγκραντ σε Βόλγκογκραντ 10/11/1967: Βόμβες (ΔΕΑ) σε δρόμους Καλλιθέας 10/11/1975: Βόμβα καταστρέφει τμήμα αποθήκης ΡΧ (ΕΛΑ) 10/11/1982: Θάνατος Λεονίντ Μπρέζνιεφ 10/11/1986: Θάνατος Βιατσεσλάβ Μολότοφ 10/11/1996: Ο τροχονόμος Δ. Τρίμης σκοτώνει τον ακινητοποιημένο στο έδαφος τσιγγάνο μικροπωλητή Τάσο Μουράτη (Λειβαδιά) 11/11: Ημέρα ιδιωτικής ασφάλισης, Ροδεσία, Αγκόλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965, 1975), Μαλδίβες: Ημέρα δημοκρατίας (1968), ΗΠΑ: Ημέρα βετεράνων **11/11/1887: Εκτέλεση «πρωταίτιων» Πρωτομαγιάς Σικάγο (August Spies, Albert Parsons, Adolph Fischer, George Engel) παρά την παγκόσμια κατακραυγή** 11/11/1990: Θάνατος Γιάννη Ρίτσου 11/11/2003: Απόπειρα κατά Citibank Ζωγράφου («Χρήστος Κασσίμης») 12/11: Ημέρα κατά πνευμονίας, Αυστρία: Ημέρα δημοκρατίας (1918), Βερμούδες: Ημέρα μνήμης 12/11/1979: Καταδίκη ακροδεξιού βομβιστή Ν. Παναγόπουλου σε 25ετή κάθειρξη 12/11/1980: Βόμβες σε S/M «Δήμητρα» (Αμπελόκηποι), ισόγειο Πύργου Αθηνών και «Μαρινόπουλος» Δροσοπούλου (ΕΛΑ) 13/11: Γρενάδα, Νέα Ζηλανδία: Ημέρα μνήμης 13/11/1976: Απόπειρα εμπρησμού μηχανημάτων και φορτηγών Coca Cola, εμπρησμός δύο αυτοκινήτων βορειοαμερικανών, βόμβα στο ΡΧ βάσης Ελληνικού και σε περίφραξη κτιρίου ασφάλειας Καισαριανής (ΕΛΑ) 13/11/1977: «Αυτοκτονία» Ινγκριντ Σούμπερτ (RAF).

Μνημονιακή Μπανανία

Με τιμές αρχηγού κράτους έγινε δεκτός από την κυβέρνηση της Μπανανίας ο επίτροπος Μοσκοβισί. Το ίδιο είχε γίνει την προηγούμενη εβδομάδα με τον αντιπρόεδρο της Κομισιόν Ντομπρόβσκις. Οι κοινοτικοί παράγοντες δεν είχαν μόνο συνομιλίες με τους μνημονιακούς υπουργούς (Δραγασάκη, Τσακαλώτο, Χουλιαράκη, Σταθάκη, Κατρούγκαλο), αλλά έγιναν δεκτοί και από τον Τσίπρα στο Μαξίμου. Δείγμα χαρακτηριστικό της απελπισίας στην οποία έχει περιέλθει η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, καθώς πλέον τα ψέματα τελείωσαν και το Μνημόνιο-3 πρέπει να εφαρμοστεί στην πράξη. Αναζητούν εναγωνίως κάποιο τράτο, μπαίνει μπροστά και ο ίδιος ο Τσίπρας, όμως προσκρούουν σε τοίχο, καθώς όλοι τους δείχνουν το Μνημόνιο που έχουν υπογράψει, το οποίο δεν περιγράφει μόνο τα μέτρα, αλλά και αυστηρό χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή τους.

Απ' αυτή την άποψη, χαρακτηριστικό είναι το κάζο που έπαθε ο Κατρούγκαλος, που συναντήθηκε με τον Μοσκοβισί την περασμένη Τετάρτη. Μετά το τέλος της συνάντησης δήλωσε: *«Είμαστε κοντά στο στόχο όσον αφορά τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού* αλλά ***υπάρχει ένα περιθώριο για παράταση μέχρι τις αρχές Δεκεμβρίου***». Σε μια ώρα, είχε πετάξει στα σκουπίδια αυτή τη δήλωση και έστειλε «ορθή επανάληψη» με διαφορετικό περιεχόμενο: *«Είμαστε κοντά στο στόχο όσον αφορά τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού που θα γίνει μέχρι τέλος Νοεμβρίου»*.

Τι είχε συμβεί; Ο Τόμας Βίζερ του πανίσχυρου EuroWorkingGroup φώναξε τους δημοσιογράφους στις Βρυξέλλες και ξεκαθάρισε πως η πρώτη αξιολόγηση δεν πρόκειται να κλείσει αν δεν υλοποιηθούν όλα τα προαπαιτούμενα. Δεν πρόκειται να αποδεσμευτεί ούτε η υποδόση των 2 δισ. αν προηγουμένως δεν υλοποιηθούν όλα τα προαπαιτούμενα που προβλέπονται στο Μνημόνιο. Αν δεν προλάβουν μέχρι τη Δευτέρα που συνέρχεται σε τακτική συνεδρίαση το Eurogroup, είμαστε στη διάθεση της ελληνικής κυβέρνησης να αποφασίσουμε με τηλεδιάσκεψη όταν αυτή θα έχει υλοποιήσει όλα τα προαπαιτούμενα, είπε ο Βίζερ, που απηύθυνε προειδοποίηση ακόμα και για τα 10 δισ. που έχουν δεσμευτεί ως πρώτη δόση για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών (δεσμεύτηκαν στις 14 Αυγούστου και περιμένουν σε μια τράπεζα του Λουξεμβούργου): αν δεν υπάρξει συμφωνία και στο ζήτημα των «κόκκινων» δανείων, τα 10 δισ.

δε θα εκταμιευθούν και η ανακεφαλαιοποίηση δε θα προχωρήσει, μολονότι έχει ψηφιστεί το συμφωνημένο πλαίσιο από την ελληνική Βουλή.

Προφανώς, μετά τη διανομή της δήλωσης Κατρούγκαλου, που μετέθεσε το Ασφαλιστικό για τις αρχές Δεκέμβρη, παίρνοντας μόνος του ολιγοήμερη παράταση, και σε συνδυασμό με τις off the record προειδοποιήσεις Βίζερ, στο Μαξίμου χτύπησαν τα καμπανάκια και ο Κατρούγκαλος ειδοποιήθηκε ν' αφήσει τα προσωπικά παιχνιδάκια και να προσαρμοστεί αμέσως στο προβλεπόμενο από το Μνημόνιο χρονοδιάγραμμα.

Σε αντίθεση με το χοντροκομμένο τεχνοκρατικό στιλ του Ντομπρόβσκις, ο Μοσκοβισί έφερε στην Αθήνα έναν αέρα γαλλικής πολιτικής φινέτσας. Δεν έκανε καμιά οικονομία στα καλά λόγια για την κυβέρνηση και τα στελέχη της. Επί της ουσίας, όμως, δεν είπε τίποτα διαφορετικό από τον Ντομπρόβσκις. Δεν άφησε κανένα τράτο. Απέφυγε με μαεστρία όλες τις δύσκολες ερωτήσεις στις δημόσιες τοποθετήσεις του, αλλά επί της ουσίας ήταν ξεκάθαρος: πρέπει να εφαρμοστεί ό,τι προβλέπει το Μνημόνιο. Η υποδόση των 2 δισ. θα αποδεσμευτεί όταν ικανοποιηθούν όλα τα προαπαιτούμενα, η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών το ίδιο και μόνο όταν η τρόικα ολοκληρώσει την πρώτη αξιολόγηση (η οποία περιλαμβάνει και το Ασφαλιστικό) θα ξεκινήσει η συζήτηση για το χρέος.

Το μήνυμα του Βίζερ ήταν πως είναι σχεδόν αδύνατο να τα προλάβει όλα η κυβέρνηση, οπότε δεν πρόκειται ν' αρχίσει η συζήτηση για το χρέος μέσα στο 2015. Ο Μοσκοβισί, όπως προείπαμε, δεν φείσθηκε επαίνων προς την κυβέρνηση και τη διαπραγματευτική της ομάδα. Εφτασε να τη χαρακτηρίσει ως «την καλύτερη που είχαμε ποτέ με ελληνική κυβέρνηση»! Αυτό, βέβαια, δεν αποτελεί έπαινο, όταν προέρχεται από το στόμα ενός εκπροσώπου των ιμπεριαλιστών δανειστών, όμως στο σημείο κυνισμού που έχουν φτάσει οι συριζαίοι επιδιώκουν τέτοιους επαίνους, γιατί στόχος τους είναι να σβήσουν το παρελθόν της «σκληρής διαπραγμάτευσης» και της «δημιουργικής ασάφειας» και να δείξουν στην ελληνική αστική τάξη ότι αποτελούν τους καλύτερους διαχειριστές των κρατικών της υποθέσεων.

Μολονότι, όμως, δήλωσε ότι και η Κομισιόν και το Eurogroup περιβάλλουν με εμπιστοσύνη την ελληνική κυβέρνηση, όταν ρωτήθηκε αν τα εκκρεμή ζητήματα «ενδεχομένως να αποτελέσουν εμπόδιο, προκειμένου στο επικείμενο Eurogroup της 9ης Νοεμβρίου να παρθεί η απόφαση για την εκταμίευση της δόσης των 2 δισεκατομμυρίων ευρώ», απάντησε ότι «βεβαίως, εάν τα ζητήματα αυτά δεν επιλυθούν, προφανώς αυτό θα καταστήσει τη συμφωνία πιο δύσκολη». «Αλλά εγώ παραμένω αισιόδοξος», έσπευσε να συμπληρώσει.

Ο Τσακαλώτος τον επιβεβαίωσε πλήρως, αναφερόμενος στον οδικό χάρτη που αποφασίστηκε με το Μνημόνιο: «Αυτός ο οδικός χάρτης σημαίνει ότι κάθε εμπόδιο πρέπει να ξεπεραστεί. Κάθε φορά που υπάρχουν διαφωνίες πρέπει να εξαντλούμε τη συζήτηση, να ακούσει ο ένας τον άλλον, για να γίνει και ανακεφαλαιοποίηση και να κλείσει η πρώτη αξιολόγηση». Και κατέληξε με νόημα: «Θεωρώ ότι αφού υπάρχει καλή πίστη, ότι έχει αλλάξει το κλίμα, ότι είμαστε οργανωμένοι, δεν υπάρχει κανένας λόγος να μη βρεθεί λύση πριν από τη Δευτέρα που γίνεται το Eurogroup».

Αυτά έλεγε ο Τσακαλώτος την Τρίτη. Καμιά διαφωνία επί της ουσίας με τον Μοσκοβισί ως προς τη διαδικασία: πρώτα τα προαπαιτούμενα (για την εκταμίευση των 2 δισ.), μετά η αξιολόγηση (που θα πιάνει και το Ασφαλιστικό), μετά η εκταμίευση του ποσού για την ανακεφαλαιοποίηση και μετά κουβέντα για το χρέος. Αλλά και κανένα κλίμα σύγκρουσης ως προς τα εκκρεμή ζητήματα: «Είμαστε έτοιμοι (και οι δύο πλευρές) να συνεχίσουμε αυτή τη συζήτηση σε αυτό το οργανωμένο κλίμα που έχουμε φτιάξει και με αυτή τη σχέση που έχουμε δημιουργήσει (...) Θεωρούμε ότι σε αυτά τα ζητήματα πρέπει να εξαντλήσουμε τη συζήτηση για να βρεθούν λύσεις που μπορούν να καλύψουν και τις δύο πλευρές». Ο Μοσκοβισί τον επιβεβαίωσε: «Αυτή τη στιγμή προχωράμε πολύ θετικά στην προπαρασκευή των πρώτων προαπαιτουμένων, έχουμε μια σειρά από προτάσεις οι οποίες μπορώ να πω ότι πάνε προς τη σωστή κατεύθυνση, γιατί η δουλειά που έχει γίνει από την ελληνική πλευρά και οι προτάσεις που υποβάλλονται είναι προς τη σωστή κατεύθυνση».

Το άλλο πρωί, όμως, σηκώθηκαν οι σημαίες από το Μαξίμου. Η Γεροβασίλη δήλωσε πως η κυβέρνηση θα παλέψει τα εκκρεμή ζητήματα και κυρίως αυτό των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας «όσος χρόνος κι αν χρειαστεί»! Πόσος χρόνος μπορεί να χρειαστεί, μαντάμ Ολγα, όταν οι άλλοι διαμηνύουν ότι δεν παίρνετε δεκάρα αν δε γίνουν όλα by the book, δηλαδή όπως προβλέπει το Μνημόνιο;

Η αγωνιστική άρια της Γεροβασίλη δεν ήταν παρά η ουβερτούρα για να πάρει το λόγο ο... μεγάλος τραγουδιστής Τσίπρας, που φιλοξενούσε τον Σουλτς για τη φιέστα με την αεροπορική μεταφορά τριάντα προσφύγων στο Λουξεμβούργο. Ζήτησε, λοιπόν, «επίσημα» να χαλαρώσει το Μνημόνιο (στο ζήτημα των «κόκκινων» δανείων), σε αντάλλαγμα των υπηρεσιών που προσφέρει η Ελλάδα στην αντιμετώπιση του προσφυγικού. Και μετά, ο Μιχόπουλος (που επανέκαμψε ως Γκέμπελς στο Μαξίμου) μοίρασε ένα non paper που έλεγε ότι ο ο Σουλτς είπε στον Τσίπρα πως η Ελλάδα δεν μπορεί να βρίσκεται υπό πίεση, δεδομένου του βάρους που σηκώνει στο προσφυγικό ζήτημα.

Βάλαμε τη λέξη «επίσημα» σε εισαγωγικά, γιατί ο Σουλτς δεν έχει καμιά αρμοδιότητα στην εφαρμογή του Μνημόνιου. Ο Σουλτς είναι απλώς ο... μέγας ψυχοθεραπευτής. Αυτός που λέει αυτά που θέλει ν' ακούσει κάθε τοπικός φύλαρχος επιπέδου Τσίπρα. Τις αποφάσεις τις παίρνει το Eurogroup, με εισήγηση της τρόικας και της Κομισιόν. Και οι εκπρόσωποι της Κομισιόν (Ντομπρόβσκις και Μοσκοβισί) δεν άφησαν το παραμικρό παράθυρο ανοιχτό για χαλάρωση.

Σε λίγες μέρες, λοιπόν, θα έχουμε έναν ακόμα... έντιμο συμβιβασμό. Το ιδεολογικό πλαίσιο έχει ήδη βρεθεί: η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών είναι ζήτημα ζωής και θανάτου. Αν δεν ολοκληρωθεί μέχρι τα τέλη του χρόνου, θα πέσουμε στις δαγκάνες του Κανονισμού BRRD, που προβλέπει και κούρεμα καταθέσεων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών. Αφού, λοιπόν, ο ανάλγητος Σόιμπλε δεν ξέχασε το Grexit και μας απειλεί πάλι μ' αυτό (ο Τσίπρας το είπε, χωρίς να κατονομάσει αλλά φωτογραφίζοντας τον γερμανό υπουργό),

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

Παραπονιάρικα

Η παραπολιτική ψοφάει για ντόρο. Αδιαφορεί για την ουσία, μεγεθύνει το ασήμαντο, φτάνει αυτό να δώσει υλικό που να μπορεί να πουληθεί στο χρηματιστήριο της «ενημέρωσης». Ετσι, δεν είχε κανένα πρόβλημα στο να μετατρέψει σε είδηση πρώτης γραμμής μια άνευ σημασίας συνέντευξη του Σαμαρά στην ισπανική La Razon. Δραματικές εκφωνήσεις στα ραδιοτηλεοπτικά δελτία ειδήσεων και πηχυαίοι τίτλοι στις εφημερίδες: «Είμαι ακόμη εδώ», «Μήνυμα Σαμαρά με εσωκομματικούς αποδέκτες» και πάει λέγοντας.

Στην πραγματικότητα, ο Σαμαράς έβγαλε στη φόρα τα παράπονά του ενάντια στους ιμπεριαλιστές δανειστές που τον αδίκησαν. Οτι δεν πήραν υπόψη τους τον πολιτικό κύκλο, αλλά του τράβηξαν το χαλί κάτω από τα πόδια, εξαναγκάζοντάς τον να κάνει πολύ περισσότερα απ' όσα είχε ήδη κάνει τα προηγούμενα δυόμισι χρόνια, ενώ πλησίαζε το ενδεχόμενο πρόωρων εκλογών. Αν έθεταν υπόψη του Σόιμπλε αυτές τις δηλώσεις του Σαμαρά και αυτός είχε όρεξη για πλάκα, θα φορούσε εκείνο το σαρδόνιο χαμόγελο και θα απαντούσε: Επρεπε να στηρίξουμε τον Σαμαρά που παρέπαιε και να ρισκάρουμε να κατηγορηθούμε για επέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις της Ελλάδας; Και ποιος μας εγγυόταν ότι αν τον στηρίζαμε, αν του δίναμε λίγο τράτο, λέγοντας στην τρόικα να μην τον πιέσει πολύ, θα κέρδιζε τις εκλογές; Μπορούσαμε εμείς να του εξασφαλίσουμε τις οχτώμιση μονάδες με τις οποίες έχασε; Και στο κάτω-κάτω, άσχημα τα πάμε με τον Τσίπρα; Μας παίδεψε λίγο στην αρχή, αλλά και Μνημόνιο υπέγραψε και το καλύτερο παιδί έγινε, με αποτέλεσμα το δικό του Μνημόνιο να ψηφιστεί με τον μεγαλύτερο αριθμό ψήφων στη Βουλή.

Τα υπόλοιπα, τα περί επιστροφής του Σαμαρά στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι και επαναδιεκδίκησης της ηγεσίας της ΝΔ, είναι πραγματικά για πλάκα. Πώς θα επιστρέψει ο Σαμαράς; Μέσω Τζιτζικώστα, αν αυτός εκλεγεί αρχηγός της ΝΔ; Ο Τζιτζικώστας χαρακτήρισε «κακόγουστο αστείο» αυτό το σενάριο, προκαλώντας την οργή του Σαμαρά και των ανθρώπων του. Αλλά κι αν αυτό το σενάριο είχε πιθανότητες, θα πρέπει πρώτα να εκλεγεί αρχηγός ο Τζιτζικώστας, που δε φαίνεται και τόσο πιθανό αυτή τη στιγμή. Επομένως, για να επιστρέψει ο Σαμαράς, θα πρέπει η ΝΔ να συντριβεί εκλογικά. Και τότε, όμως, ο πρώτος λόγος θ' ανήκει στον Καραμανλή, που εκτός από Καραμανλής, είναι και έξι χρόνια νεότερος από τον Σαμαρά, ο οποίος όταν ξανατεθεί θέμα ηγεσίας θα πλησιάζει τα 70.

Συμπέρασμα; Μπορείτε να διασκεδάσετε με κάποιον που έγινε πρωθυπουργός από το τίποτα, που έχασε εκλογές και δημοψήφισμα με μεγάλη διαφορά, αναγκάστηκε να παραιτηθεί, μετά από λίγο καιρό μετάνιωσε για την παραίτησή του και τώρα προσπαθεί να δείξει ότι είναι μεγάλο πολιτικό μέγεθος με συνεντεύξεις σε δευτεροκλασάτες αστοφυλλάδες της Ιβηρικής.

Ελεγχόμενο τουρλουμπούκι

Στη μάχη για την αρχηγία της ΝΔ το τουρλουμπούκι που περίμεναν πολλοί είναι απόλυτα ελεγχόμενο. Η διαδικασία εκτυλίσσεται με εντελώς ανιαρό τρόπο, καθώς ο Βαγγέλας την ελέγχει απόλυτα, όχι επειδή είναι πρόεδρος του κόμματος, αλλά επειδή έχει μαζί του σχεδόν όλους τους βαρόνους και την πλειοψηφία των βουλευτών της ΝΔ, με αποτέλεσμα να μπορεί να εμφανίζεται σαν «ήρεμη δύναμη» και να καθορίζει την ατζέντα, αφήνοντας τους άλλους να κλαψουρίζουν.

Γιατί κλαψουρίσματα είναι οι δηλώσεις του Κούλη ότι... θέλει να πιει καφέ με τον Βαγγέλα ή του Μπουμπούκου, ότι πρέπει να γίνει οπωσδήποτε ντιμπέιτ, για να μάθει ο κόσμος τις απόψεις των υποψηφίων. Με τα ραβασάκια του ΕΝΦΙΑ στο χέρι και την καθημερινή αρθρογραφία των δεξιών φυλλάδων ότι επίκειται μεγάλη αύξηση των τελών κυκλοφορίας, χώρια το ασφαλιστικό που επέρχεται, ο κόσμος χέστηκε για τις απόψεις του Κούλη και του Μπουμπούκου. Ακόμα και οι ψηφοφόροι της ΝΔ. Σ' αυτό το θέμα, ο Βαγγέλας έχει μαζί του και τον Τζιτζικώστα, που ξέρει ότι στο ντιμπέιτ θα χάσει κατά κράτος, διότι μετά την πέμπτη λέξη παθαίνει... γλωσσικό κλακάζ.

Μέχρι στιγμής, κανένας δεν έχει καταλάβει πού διαφωνούν οι υποψήφιοι για την αρχηγία. Ακόμα και την καρικατούρα του αντι-Τσίπρα την εγκατέλειψαν, καθώς είδαν ότι δεν πολυπουλάει. Τι μένει, λοιπόν, για να φανεί ότι διαφέρουν σε κάτι; Ελα μου ντε. Την ίδια απορία έχουν και οι δεξιοί. Γι' αυτό και υπάρχει πιθανότητα οι κάλπες να μην είναι καθόλου ελκυστικές. Να προτιμήσουν δηλαδή να δώσουν το τρίευρο για καφέ παρά για να ψηφίσουν στις γαλάζιες κάλπες. Οπότε το παιχνίδι θα περιοριστεί στους ανθρώπους του μηχανισμού, που ο Βαγγέλας έχει σημαντικό πλεονέκτημα, λόγω των στελεχών και των βουλευτών που τον στηρίζουν. Ολο και περισσότερο φαίνεται ότι Τζίτζι και Κούλης ενδιαφέρονται περισσότερο για τη δεύτερη θέση, προκειμένου να βάλουν υποθήκη για τη μετά-Βαγγέλα εποχή, ενώ ο Μπουμπούκος πασχίζει να το παίξει κομματάρχης της ακροδεξιάς, αλλά ακόμη και σ' αυτό χάνει.

Εξι χιλιάδες πρόσφυγες στα σκουπίδια του Καλαί

Μπορεί να καταγγέλλουμε τη γερμανική κυνικότητα και υποκρισία απέναντι στο δράμα των προσφύγων, όμως δεν είναι καλύτερη η κατάσταση στην «κοινωνικά ευαίσθητη» Γαλλία. Η δραματική κατάσταση που βιώνουν οι έξι χιλιάδες μετανάστες που ζουν σε απάνθρωπες συνθήκες στην επονομαζόμενη «ζούγκλα» του Καλαί, όπου βρίσκεται το κέντρο «φιλοξενίας» προσφύγων και μεταναστών, αρκεί για να πείσει και τον πλέον δύσπιστο για το ποιόν των στρατοπέδων συγκέντρωσης στα οποία στοιβάζονται οι μετανάστες.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Deutsche Welle (http://www.dw.com/el/στη-ζούγκλα-του-καλαί/a-18828963), **το γαλλικό κράτος δεν έχει αναλάβει καμία πρωτοβουλία μέχρι σήμερα για να βελτιώσει την κατάσταση στο κέντρο** που διαμένουν πρόσφυγες από το Ιράκ, το Ιράν και τη Συρία, μεταξύ των οποίων και οικογένειες με παιδιά. Οι πρόσφυγες ζουν σε καταλύματα από ξύλο και χαρτόνι, ενώ οι κανόνες υγιεινής είναι σχεδόν ανύπαρκτοι. Δικαστήριο της Λιλ αναγκάστηκε να αποφανθεί ότι καταπατώνται τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα, αναφέροντας μάλιστα ότι το φαγητό φτάνει μετά βίας για να θρέψει μόλις τους μισούς από τους μετανάστες! Η δικαστική απόφαση υποχρεώνει τη διοίκηση του στρατοπέδου να μεριμνήσει τουλάχιστον για περισσότερες τουαλέτες, για νερό και για αποκομιδή των σκουπιδιών.

Με το λιμάνι του Καλαί να έχει μετατραπεί σε ένα απόρθητο φρούριο με συρματοπλέγματα στις προκυμαίες, προκειμένου να ανακόψει τη ροή των μεταναστών προς τη Βρετανία, η περιοχή θυμίζει μια ανοιχτή φυλακή με τους μετανάστες να βιώνουν στο πετσί τους τον «ευρωπαϊκό παράδεισο». Οχι σε κάποια τριτοκοσμική χώρα, αλλά στην καρδιά της Ευρώπης, στην κοιτίδα του διαφωτισμού και της ευρωπαϊκής αστικής δημοκρατίας!

Ελβετία, ΗΠΑ, Γερμανία Φοροδιαφυγή με τον τόνο!

Η είδηση προέρχεται από την ιστοσελίδα της Deutsche Welle (http://www.dw.com/el/γερμανία-ένας-φορολογικός-παράδεισος/a-18824073) γι' αυτό και δεν μπορεί κανείς να μας κατηγορήσει για «κακεντρέχεια» απέναντι στο «γερμανικό θαύμα». Το πρακτορείο επικαλείται νέα έρευνα της ΜΚΟ Tax Justice Network (Δίκτυο Φορολογικής Δικαιοσύνης), η οποία αποκαλύπτει ότι η Γερμανία τοποθετείται στην πρώτη δεκάδα των χωρών που χαρακτηρίζονται ως οι πιο «επιβλαβείς σκιώδεις οικονομίες στον κόσμο»! Την πρώτη θέση σ' αυτό τον κατάλογο κατέχει επάξια η Ελβετία, με δεύτερο το Χονγκ Κονγκ και τρίτες τις ΗΠΑ!

Σε συνέντευξη που παραχώρησε στη γερμανική ραδιοφωνία (DLF) μέλος της ΜΚΟ, επεσήμανε ότι στις γερμανικές τράπεζες υπάρχουν κατατεθειμένα από μη Γερμανούς 3 τρισ. ευρώ (δηλαδή περισσότερα από το ΑΕΠ της χώρας) που δεν φορολογούνται. Συμπλήρωσε, επίσης, ότι οι γερμανοί τραπεζίτες παίρνουν τα λεφτά αδιαφορώντας για την προέλευσή τους (αν είναι από απάτες, δωροδοκίες ή εκβιασμούς), επωφελούμενοι από αυτό το «βρώμικο χρήμα».

Στην εποχή του μονοπωλιακού καπιταλισμού αυτό είναι απολύτως φυσικό. Μόνο που «βρώμικο» δεν είναι μόνο το χρήμα που προέρχεται από απάτες αλλά και το καθ' όλα «νόμιμο», που οι καπιταλιστές αποκομίζουν απομυζώντας την εργατική τάξη. Αυτό κανείς δεν το πιάνει στο στόμα του κι ας είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο. Οι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου να μετατρέπονται συχνά σε παρίες, ενώ τα καπιταλιστικά γεράκια να κλέβουν την απλήρωτη εργασία των εργατών και μέσω της μεταφοράς χρημάτων σε φορολογικούς «παραδείσους» να χαίρουν και φορολογικής ασυλίας από πάνω!

Στύψτε όσους μπορείτε και πετάξτε τους άλλους στα σκουπίδια!

Την ίδια στιγμή που η Μέρκελ προσπαθούσε να τα βρει με τους κυβερνητικούς της εταίρους, τους βαυαρούς Χριστιανοκοινωνιστές (CSU) του Χορστ Ζεεχόφερ και τους σοσιαλδημοκράτες (SPD) του αντικαγκελάριου Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, σχετικά με το πώς το γερμανικό κράτος θα διαχειριστεί το διογκούμενο προσφυγικό κύμα, οι γερμανοί καπιταλιστές έβλεπαν τα πράγματα πιο πρακτικά. Στο ετήσιο συνέδριο του Συνδέσμου Γερμανικών Βιομηχανιών (BDI), ο πρόεδρος του Συνδέσμου Ούλριχ Γκρίλο υποστήριξε ότι η Γερμανία θα πρέπει να διαθέσει μεγάλα ποσά για την ενσωμάτωση και εκπαίδευση των προσφύγων, αλλά αν αυτό πετύχει **«τα οφέλη θα είναι μακροπρόθεσμα»**. Οι καπιταλιστές έστειλαν ένα μήνυμα στους πολιτικούς τους υπηρέτες να βρουν γρήγορα τις απαραίτητες φόρμουλες για να ελέγξουν τις μεταναστευτικές ροές προς το συμφέρον της καπιταλιστικής παραγωγής που αυτή τη στιγμή έχει 600 χιλιάδες κενές θέσεις, σύμφωνα με ρεπορτάζ της Deutche Welle (http://www.dw.com/el/ευρωπαϊκή-υπόθεση-η-προστασία-των-εξωτερικών-συνόρων/a-18823855).

Η Μέρκελ με τον Ζεεχόφερ τα βρήκαν τελικά και κατέληξαν σε συμφωνία που αποτυπώθηκε σε ένα εξασέλιδο κείμενο με τον υποκριτικό τίτλο: *«Βοήθεια για ανθρώπους σε κατάσταση ανάγκης, έλεγχος της μετανάστευσης, διασφάλιση ένταξης»*. Στο κείμενο αυτό, αφού επισημαίνεται η ανάγκη αυστηρής προστασίας των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ, η οποία αυτή τη στιγμή δεν είναι εγγυημένη, και ξεπεράσματος των «αδυναμιών» του «Δουβλίνου ΙΙΙ», καταλήγουν στην ανάγκη δημιουργίας «διαμετακομιστικών ζωνών» («τράνζιτ» είναι ο όρος που χρησιμοποιείται) στα σύνορα. Στις ζώνες αυτές θα γίνεται η «διαλογή» των μεταναστών ανάμεσα σ' αυτούς που θα τους επιτρέπεται η είσοδος στη χώρα και σ' αυτούς που θα απελαύνονται.

Η συμφωνία για δημιουργία τέτοιων ζωνών προκάλεσε την αντίδραση των σοσιαλδημοκρατών του Γκάμπριελ, οι οποίοι τις χαρακτήρισαν «μαζικές φυλακές στα σύνορα», αντιπροτείνοντας «κέντρα υποδοχής» σε όλη τη Γερμανία. Η ψευδεπίγραφη διαμάχη ίσως να έχει τελειώσει τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές, καθότι έχει προγραμματιστεί και άλλη συνάντηση, στην οποία ίσως να βρουν μια διαφορετική φόρμουλα για να γεφυρώσουν τις μεταξύ τους διαφορές. Λέμε ότι η διαμάχη είναι ψευδεπίγραφη, γιατί όλοι συμφωνούν και στον αυστηρό έλεγχο των συνόρων και στην πλήρη καταγραφή των προσφύγων και μεταναστών και στις απελάσεις των «ανεπιθύμητων». Εκεί που διαφέρουν είναι ο τρόπος και οι ονομασίες και τοποθεσίες των νέων στρατοπέδων συγκέντρωσης στα οποία σκοπεύουν να κλείσουν όλον αυτόν τον κόσμο.

Απαντώντας στον πρόεδρο του γερμανικού ΣΕΒ, ο αντικαγκελάριος Γκάμπριελ υποστήριξε ότι θα χρειαστεί τουλάχιστον μια δεκαετία έως ότου δημιουργηθούν οι αναγκαίες δομές στην παιδεία και την εκπαίδευση των προσφύγων που θα γίνουν δεκτοί στη Γερμανία, αν και σύμφωνα με τα γερμανικά ΜΜΕ η διαδικασία για ταχύρρυθμη εκμάθηση της γερμανικής γλώσσας και ένταξη στην αγορά εργασίας έχει ήδη αρχίσει.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα, με γενική συμφωνία ότι «επιτέλους πρέπει να μπει τάξη», είναι φυσικό να αναπτύσσονται οι πιο ακραίες ρατσιστικές απόψεις, όπως αυτή του επικεφαλής του αντιμεταναστευτικού κόμματος «Εναλλακτική για τη Γερμανία» (AfD) στη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία Μάρκους Πρέτσελ (είναι και ευρωβουλευτής). Ο Πρέτσελ υποστήριξε πως είναι αναγκαία ακόμα και η χρήση πυροβόλων όπλων στα γερμανικά σύνορα ως «έσχατο μέσο» για την ανακοπή του μεταναστευτικού κύματος. Το χαρακτήρισε μάλιστα «αυτονόητο», συμπληρώνοντας ότι μάλλον δε θα χρειαστεί, αφού υπάρχουν «άλλες δυνατότητες», όπως οι μπάτσοι στα σύνορα, οι αντλίες νερού και τα δακρυγόνα!

Συρία

Αιματηρό άλεσμα στις μυλόπετρες ιμπεριαλιστικών συμφερόντων

Ενας μήνας έκλεισε την προηγούμενη Παρασκευή από το ξεκίνημα των ρωσικών αεροπορικών βομβαρδισμών στη Συρία. Οπως μας πληροφορεί το επίσημο συριακό ειδησεογραφικό πρακτορείο SANA (http://sana.sy/en/?p=59641), η ρωσική αεροπορία, σε συνεργασία με τη συριακή, εξαπέλυσε 1.391 επιδρομές κατά των τζιχαντιστών του ISIS και του Νούσρα, στις οποίες καταστράφηκαν 1.623 στόχοι, μεταξύ των οποίων 786 στρατόπεδα, 51 κέντρα εκπαίδευσης, 249 διοικητικά κέντρα, 35 εργοστάσια κατασκευής πυρομαχικών και 371 οχυρωμένες εγκαταστάσεις. Δύο μέρες αργότερα, η ρωσική αεροπορία είχε εξαπολύσει άλλες 131 επιδρομές κατά «τρομοκρατικών» εγκαταστάσεων στη Χάμα, τη Λατάκια και τη Χομς στα δυτικά και το Χαλέπι και την Ράκα στο βορρά, καθώς και στην ύπαιθρο κοντά στη Δαμασκό.

Στοιχεία για το πόσοι άμαχοι σκοτώθηκαν σ' αυτούς τους βομβαρδισμούς δε θα μάθουμε ποτέ. Αλλωστε, η εκπρόσωπος του ρωσικού υπουργείου Εξωτερικών Μαρία Ζαχάροβα απέκρουσε μετά βδελυγμίας τις καταγγελίες τόσο του ΟΗΕ όσο και των Αμερικανών για απώλειες αμάχων από αυτούς τους βομβαρδισμούς (http://tass.ru/en/politics/832645). Οι τελευταίοι θέλησαν να πάρουν την «εκδίκησή» τους για τις τόσες καταγγελίες που έχουν εισπράξει όλα αυτά τα χρόνια για τις δολοφονίες αμάχων στις διάφορες «σταυροφορίες» τους. Ηρθε η σειρά τους να το παίξουν «υπερασπιστές των ανθρώπινων δικαιωμάτων», με τον εκπρόσωπο του State Department να καταγγέλλει ότι έχει πληροφορίες που τον οδηγούν να πιστέψει ότι η ρωσική αεροπορία βομβάρδισε νοσοκομείο (http://www.reuters.com/article/2015/10/29/us-mideast-crisis-russia-hospital-idUSKCN0SN2TC20151029). Καταγγελίες όμως κατά του συριακού καθεστώτος (και έμμεσα κατά της Ρωσίας) έκανε και ο Μπαν Κι Μουν, υποστηρίζοντας ότι εκτοξεύει πυραύλους σε λαϊκές αγορές και εξακολουθεί να ρίχνει ρουκέτες αδιακρίτως (http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=52431#.Vjf3wSugtdc).

Κι ενώ το αίμα εξακολουθεί να κυλάει μέσα στη Συρία, οι προσπάθειες για την εξεύρεση λύσης συνεχίζονται, χωρίς για την ώρα να διαφαίνεται κάποιο αποτέλεσμα στον ορίζοντα. Η σύνοδος της Βιέννης, που έγινε την προηγούμενη βδομάδα, με τη συμμετοχή των ΗΠΑ, της ΕΕ, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας, της Ρωσίας, της Κίνας, της Αιγύπτου και των χωρών της περιοχής (Ομάν, Κατάρ, Λίβανος, Ιορδανία, Σαουδική Αραβία) και για πρώτη φορά και του Ιράν, δηλαδή όλων των εμπλεκόμενων, εκτός της Συρίας, δεν κατέληξε σε τίποτα περισσότερο από ένα ευχολόγιο για την επιτάχυνση των διπλωματικών προσπαθειών για τη λήξη του πολέμου, την ενότητα και ανεξαρτησία της Συρίας και την αναθεώρηση του συντάγματος με ταυτόχρονη διεξαγωγή «ελεύθερων εκλογών». Στο κοινό ανακοινωθέν που κατέληξαν μετά από εφτά ώρες διαπραγματεύσεων (http://eeas.europa.eu/statements-eeas/2015/151030_06.htm) δε γίνεται καμία ευθεία αναφορά στην τύχη του Ασαντ (το σημείο αγκάθι στις διαπραγματεύσεις), υπάρχει όμως η συμφωνία «να μείνουν ανέπαφοι οι κρατικοί θεσμοί». Πράγμα που σημαίνει ότι οι συμμετέχοντες παραδέχονται τη δύναμη και την εγκυρότητα της υπάρχουσας εξουσίας. Δε θα μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά, αφού αυτή η εξουσία επιβάλλεται πλέον διά των ρωσικών όπλων και ό,τι κερδίζεται στα πεδία των μαχών δε χάνεται στα τραπέζια των διαπραγματεύσεων.

Την υποχώρηση της αμερικάνικης κυβέρνησης σημείωσε και ο αμερικάνικος Τύπος. Η Wall Street Journal αναφέρει (http://www.wsj.com/articles/diplomats-meet-in-vienna-for-syria-talks-as-gap-appears-to-be-narrowing-over-assad-future-1446204142) ότι ο Κέρι συμφώνησε στην παραμονή

Δυτική Οχθη

Συνθήκες πολέμου επιβάλλουν οι ναζι-σιωνιστές

Συμπληρώθηκε ένας μήνας από τότε που ξεκίνησε η εξέγερση στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ και παρά το βαρύ φόρο αίματος που έχει πληρώσει ο παλαιστινιακός λαός συνεχίζει να μάχεται ακατάπαυστα ενάντια στην ισραηλινή κατοχή.

Ο αριθμός των τραυματιών από την αρχή της εξέγερσης έχει φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη, θυμίζοντας συνθήκες εμπόλεμης ζώνης. Από την αρχή του Οκτώβρη 8.262 Παλαιστίνιοι έχουν τραυματιστεί, σύμφωνα με στοιχεία του Ερυθρού Σταυρού. Από αυτούς 2.617 έχουν τραύματα από αληθινές σφαίρες και ατσάλινες σφαίρες επικαλυμμένες με λάστιχο, ενώ 5.399 έχουν μεταφερθεί στα νοσοκομεία λόγω εισπνοής μεγάλης ποσότητας χημικών αερίων, από αυτά που εκτοξεύουν σε τεράστιες ποσότητες ο ισραηλινός στρατός και οι μπάτσοι προκειμένου να διαλύουν τις διαδηλώσεις.

Οι νεκροί Παλαιστίνιοι έχουν φτάσει τους 71 με την πλειοψηφία τους να μην ξεπερνά την ηλικία των 20 χρόνων, ενώ ανάμεσά τους βρίσκονται νεαρά κορίτσια αλλά και παιδιά ηλικίας μέχρι 12 χρόνων. Ενα από τα τελευταία θύματα είναι ένα βρέφος μόλις 8 μηνών που πέθανε από υπερβολική εισπνοή χημικών. Σε αρκετές περιπτώσεις ο νεκρός δεν σκοτώθηκε ακαριαία αλλά πέθανε από αιμορραγία γιατί ο ισραηλινός στρατός δεν επέτρεψε σε διασώστες να τον προσεγγίσουν και να του παράσχουν ιατρική βοήθεια.

Προπύργιο της εξέγερσης συνεχίζει να είναι η Χεβρώνα, όπου η καταιγίδα της λαϊκής οργής ενάντια στον ισραηλινό στρατό και τους φασίστες έποικους ξέσπασε από την πρώτη στιγμή και δε λέει να κοπάσει. Κάτω από την πίεση των μαζικών διαδηλώσεων και των σφοδρών συγκρούσεων με το στρατό στην πόλη, με βασικό αίτημα την επιστροφή των δεσμευμένων από τους σιωνιστές σωμάτων των νεκρών Παλαιστίνιων, οι σιωνιστές αναγκάστηκαν να επιστρέψουν 11 από αυτούς στους συγγενείς τους για να τους κηδέψουν. Την Κυριακή 1 Νοέμβρη τα σώματα των πρώτων εφτά νεκρών επιστράφηκαν στις οικογένειές τους, ενώ στις κηδείες τους συμμετείχαν χιλιάδες άνθρωποι μετατρέποντάς τες σε μαχητικές αντικατοχικές διαδηλώσεις και δείχνοντας ότι ο βαρύς φόρος αίματος δεν πτοεί τον παλαιστινιακό λαό, αλλά αντίθετα οι νεκροί μετατρέπονται σε καύσιμο που τροφοδοτεί και φουντώνει την εξέγερση.

Δυνάμεις του ισραηλινού στρατού εισέβαλαν στο κτίριο του μεγαλύτερου ραδιοφωνικού σταθμού της Δυτικής Οχθης στη Χεβρώνα, κλείνοντάς τον, ενώ παράλληλα μετέτρεψαν ένα μεγάλο τμήμα της πόλης σε κλειστή στρατιωτική ζώνη απαγορεύοντας την πρόσβαση σ' αυτή και προειδοποιώντας τους κατοίκους της να παραμείνουν στα σπίτια τους. Εκπρόσωπος του ισραηλινού στρατού δήλωσε ότι ο στρατός έκλεισε το σταθμό γιατί έκανε αντιισραηλινή προπαγάνδα στηρίζοντας τις αντικατοχικές διαδηλώσεις και τα μαχαιρώματα ισραηλινών στρατιωτών, μπάτσων και εποίκων από παλαιστίνιους νεολαίους.

Εκατοντάδες ισραηλινοί στρατιώτες εισβάλλουν σε καθημερινή βάση στα νοσοκομεία της Ανατολικής Ιερουσαλήμ και της Δυτικής Οχθης αναζητώντας τραυματίες από τις διαδηλώσεις ενάντια στους σιωνιστές. Κατάσχουν οπτικό υλικό από τις κάμερες ασφαλείας των νοσοκομείων και φακέλους ασθενών, ενώ υποβάλλουν σε ανάκριση τους γιατρούς προκειμένου να αποσπάσουν πληροφορίες για τους ασθενείς.

Την Πέμπτη 29 Οκτώβρη, από τα μεγάφωνα ισραηλινού στρατιωτικού τζιπ που περιπολούσε στους στενούς δρόμους του προσφυγικού στρατοπέδου της Αιντα, νότια της Βηθλεέμ στη Δυτική Οχθη, στρατιώτης κραύγαζε: «Κάτοικοι του στρατοπέδου προσφύγων της Αιντα, είμαστε οι δυνάμεις κατοχής. Μας πετάτε πέτρες, γι' αυτό και εμείς θα σας χτυπήσουμε με χημικά μέχρι να πεθάνετε όλοι. Τα παιδιά, οι νέοι, οι γέροι, όλοι θα πεθάνετε. Δε θ' αφήσουμε κανένα ζωντανό». Ο σιωναζισμός δείχνει για άλλη μια φορά το πιο αποκρουστικό του πρόσωπο.

Σε διαδήλωση αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό της Δυτικής Οχθης, που διοργάνωσαν η Χαμάς και η Τζιχάντ στη Γάζα, στελέχη των δυο οργανώσεων δήλωσαν ότι οι οργανώσεις της Αντίστασης θα μπουν ενεργά στην Ιντιφάντα αν οι σιωνιστές δεν σταματήσουν να εκτελούν καθημερινά Παλαιστίνιους. Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, ο ηγέτης της Τζιχάντ Χάλεντ αλ Μπατς δήλωσε ότι οι Ταξιαρχίες Αλ Κουντς και Αλ Κασάμ, της Τζιχάντ και της Χαμάς αντίστοιχα, δεν πρόκειται να ανεχτούν άλλο να χύνεται αίμα μόνο από τη μια πλευρά και προειδοποίησε τους σιωνιστές ότι τους περιμένουν εκπλήξεις από τις νέες μεθόδους αγώνα που πρόκειται να εφαρμόσουν οι μαχητές της Αντίστασης.

του Ασαντ για ένα μεταβατικό διάστημα απροσδιόριστης διάρκειας, δίνοντας μάλιστα ρόλο στη Μόσχα και την Τεχεράνη στον καθορισμό του πολιτικού μέλλοντος της Συρίας, πράγμα που δε θα είναι αρεστό στους συμμάχους της Ουάσιγκτον στην περιοχή. Η εφημερίδα επισημαίνει, επίσης, ότι στη σύνοδο της Βιέννης οι ΗΠΑ δε ζήτησαν από το καθεστώς Ασαντ να σταματήσει τη χρήση απαγορευμένων βομβών κατά αμάχων, απαίτηση που κάποτε ετίθετο επιτακτικά.

Στριμωγμένη η αμερικάνικη «υπερδύναμη», αναζητεί πλέον τρόπους να δείξει τα δόντια της στην περιοχή. Οι «σκέψεις» για επιλεγμένες επιθέσεις στο έδαφος του Ιράκ (στο Ραμάντι) και της Συρίας (στη Ράκα), τα προπύργια δηλαδή των τζιχαντιστών, σκέψεις τις οποίες ανέφερε δημόσια ο υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ Αστον Κάρτερ την περασμένη Τρίτη, σ' αυτή την κατεύθυνση κινούνται. Για την ώρα, όμως, απέχουν παρασάγγας από το να γίνουν πραγματικότητα, ενώ σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να αλλάξουν το τοπίο της κυριαρχικής επέμβασης της Ρωσίας στην Συρία.

Τελευταίο επεισόδιο στον αιματηρό πόλεμο που συνεχίζεται εδώ και τέσσερα χρόνια ήταν η συντριβή του ρωσικού αεροσκάφους της πολιτικής αεροπορίας πάνω από τη χερσόνησο του Σινά, λίγες μέρες μετά από τη σύνοδο της Βιέννης. Την ευθύνη για τη συντριβή ανέλαβαν αμέσως οι τζιχαντιστές, αν και σύμφωνα με το CNN (http://edition.cnn.com/2015/11/02/africa/russian-plane-crash-egypt-sinai/index.html), αιγύπτιοι στρατιωτικοί αξιωματούχοι υποστηρίζουν ότι οι αντάρτες του Σινά διαθέτουν αντιαεροπορικές ρουκέτες που μπορούν να φτάσουν σε ύψος μέχρι 14 χιλιάδες πόδια και όχι τα 30 χιλιάδες πόδια στα οποία πετούσε το ρωσικό αεροπλάνο. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει ότι αποκλείεται να καταρρίφθηκε ή να προκλήθηκε δολιοφθορά με κάποιον άλλο τρόπο, γι' αυτό και κανένας δεν αποκλείει την πιθανότητα όντως να το ρίξανε οι τζιχαντιστές. Πιθανότητα που κερδίζει έδαφος όσο περνάει ο καιρός, καθώς ο εκπρόσωπος της αεροπορικής εταιρίας δήλωσε τη Δευτέρα στη Μόσχα ότι αποκλείεται το αεροπλάνο να έπεσε είτε από ανθρώπινο λάθος είτε από τεχνικά προβλήματα, ενώ άλλος αξιωματούχος υποστήριξε ότι το αεροπλάνο εξερράγη στον αέρα πριν πέσει. Σύμφωνα με το CNN, ένας αμερικάνικος δορυφόρος εντόπισε έντονο θερμικό κύμα όταν το αεροπλάνο βρισκόταν στον αέρα. Η πτώση του ρωσικού αεροπλάνου ανάγκασε άλλες αεροπορικές εταιρίες να σταματήσουν τις πτήσεις τους πάνω από την περιοχή.

Επομένως, δε φαίνεται φως στο τούνελ για τη λήξη ενός από τους πιο αιματηρούς πολέμους στην περιοχή. Τώρα ειδικά που ο Ασαντ χαίρει ισχυρής ρωσικής υποστήριξης, έχοντας γίνει δεκτός με θέρμη από τον Πούτιν στη Μόσχα, η οποία διατράνωσε την υποστήριξή της κατά της «τρομοκρατίας» (σε αυτήν τσουβαλιάζονται, φυσικά, όλοι οι αντίπαλοι του καθεστώτος Ασαντ και όχι μόνο οι τζιχαντιστές), κανείς δε θα μπορέσει να τον κλονίσει αφού η αντιπολίτευση είναι διασπασμένη και ανίκανη να επιβληθεί στα πεδία των μαχών.

Η τραγική κατάληξη της εξέγερσης που ξέσπασε το Μάρτη του 2011 δείχνει για μια ακόμα φορά τα αποτελέσματα της έλλειψης πολιτικής οργάνωσης που θα θέτει σαν στόχο της την κοινωνική απελευθέρωση, μακριά από ιμπεριαλιστικές εξαρτήσεις, τον θρησκευτικό σκοταδισμό και τις φυλετικές αντιθέσεις.

Τουρκία

Πύρρειος νίκη με δικτατορικό δηλητήριο

Ενας ανέλπιστος θρίαμβος για το κόμμα «Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης» (ΑΚΡ) του Ερντογάν ήταν το αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών της περασμένης Κυριακής. Το ΑΚΡ κατόρθωσε να ανακτήσει τη δύναμή του, μετά την πανωλεθρία που υπέστη τον περασμένο Ιούνη. Κατόρθωσε να κερδίσει κοντά στο 50% των ψηφοφόρων (με τη συμμετοχή να παραμένει σε υψηλά επίπεδα, της τάξης του 80%) καταλαμβάνοντας 317 έδρες στη Βουλή και αποκτώντας την απόλυτη πλειοψηφία. Δεν μπόρεσε όμως να αποκτήσει την πλειοψηφία που χρειάζονταν για να προχωρήσει στην αναθεώρηση του συντάγματος, που θα έδινε στον Ερντογάν τη δυνατότητα να ικανοποιήσει το διακαή πόθο του για μετατροπή του πολιτεύματος της χώρας σε προεδρικό. Την έχασε για 14 έδρες, γι' αυτό και ετοιμάζεται να προκηρύξει ακόμα και δημοψήφισμα για να αλλάξει το σύνταγμα.

Η πόλωση που επέβαλε η κυβέρνηση της Τουρκίας μετά από τις δολοφονικές επιθέσεις του περασμένου μήνα σε διαδήλωση των συνδικάτων και του φιλοκουρδικού Κόμματος της Δημοκρατίας των Λαών (HDP), που αποδόθηκαν από κυβερνητικά στελέχη στους τζιχαντιστές και το PKK (!) και το άγριο πογκρόμ κατά του HDP, συσπείρωσαν τα πιο καθυστερημένα πολιτικά τμήματα του λαού γύρω από τη μόνη δύναμη που εμφανίζεται ότι μπορεί να εξασφαλίσει τη σταθερότητα στην Τουρκία, έστω κι αν αυτή η «σταθερότητα» είναι ποτισμένη με δικτατορικό δηλητήριο. Είναι χαρακτηριστικό ότι το κόμμα του Ερντογάν «καταβρόχθισε» στην κυριολεξία το εθνικιστικό MHP, το οποίο έχασε γύρω στα δύο εκατομμύρια ψήφους, αποδεικνύοντας ότι ο Ερντογάν μπορεί να συσπειρώσει και τους ακραίους εθνικιστές υπό τη σκέπη του.

Το HDP έχασε ένα εκατομμύριο ψήφους. Η αντιπρόεδρος του κόμματος Φιγκέν Γιουκσεκντάγ κατήγγειλε ότι γύρω στα 500 μέλη και στελέχη του κόμματος συνελήφθησαν και 190 γραφεία δέχτηκαν επιθέσεις κατά την προεκλογική περίοδο. Αυτό όμως δεν αρκεί για να εξηγήσει την τόσο μεγάλη μείωση στις ψήφους του HDP. Ενας λόγος ίσως να είναι και ο «επαναπατρισμός» στο ΑΚΡ ψηφοφόρων που είχαν επιλέξει το HDP. Μην ξεχνάμε ότι το HDP δεν είναι κανένα... επαναστατικό κόμμα, όπως το πλασάρουν τα στελέχη του, αλλά ένα αστικό κόμμα που ανέβηκε χάρη στη στήριξη διαφόρων ισχυρών φατριών που τον περασμένο Ιούνη είχαν αποφασίσει να γυρίσουν την πλάτη στο ΑΚΡ (βλ. http://www.todayszaman.com/national_family-clans-shift-support-from-ak-party-to-hdp_380504.html). Τώρα η κατάσταση φαίνεται να αντιστράφηκε σε ένα βαθμό, γι' αυτό και στις επαναληπτικές εκλογές της περασμένης Κυριακής το HDP έχασε δύο επαρχίες (Καρς και Αρνταχάν) στο βορρά, τις οποίες ξανακέρδισε το ΑΚΡ.

Μπορεί η σαρωτική νίκη του Ερντογάν να χαιρετίστηκε από τις «μεγάλες δυνάμεις» και ο Νταβούτογλου να καμαρώνει για τη «νίκη της δημοκρατίας», η αλήθεια όμως είναι ότι η εκλογική επικράτηση δε θα τους απαλλάξει από τον πονοκέφαλο της αντίδρασης του κουρδικού στοιχείου, που βλέπει το τουρκικό κράτος να επιστρέφει στην παλιά και δοκιμασμένη συνταγή της καταστολής και του ανοιχτού πολέμου. Γι' αυτό και στο Ντιάρμπακιρ ξέσπασαν συγκρούσεις αμέσως μετά από την ανακοίνωση των εκλογικών αποτελεσμάτων, ενώ οι συγκρούσεις του τουρκικού στρατού με τις αντάρτικες δυνάμεις του PKK συνεχίζονται στο βόρειο Ιράκ με νεκρούς και από τις δύο πλευρές.

Η ισχυροποίηση του κόμματος του Ερντογάν δε θα πρέπει να θεωρείται εξασφαλισμένη για μεγάλο χρονικό διάστημα. Κι αυτό γιατί τα προβλήματα παραμένουν, όχι μόνο με την καταπίεση του κουρδικού στοιχείου, αλλά και με την οικονομική κατάσταση που χειροτερεύει καθώς για πρώτη φορά μετά από το 2009 η τουρκική οικονομία σημείωσε αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης το 2014. Αν σ' αυτά προσθέσουμε τους πάνω από 2.2 εκατομμύρια πρόσφυγες που έχουν συρρεύσει στη χώρα, μπορούμε να καταλάβουμε ότι συγκεντρώνεται πολύ εύφλεκτο υλικό για την κοινωνική σταθερότητα στη χώρα. Η νίκη του Ερντογάν είναι πύρρειος.

στο ψαχνό

Μέχρι πότε η κοροϊδία;

Την ώρα που ο Τσίπρας, υποδεχόμενος τον Σουλτς, σήκωνε και πάλι τις σημαίες της «σκληρής διαπραγμάτευσης», διακηρύσσοντας ότι *«οι απαιτήσεις αυτές είναι απαράδεκτες και η κυβέρνηση δεν πρόκειται να υποχωρήσει»* (για την προστασία της πρώτης κατοικίας), ο αρμόδιος υπουργός Σταθάκης γευμάτιζε με τον επίτροπο Μοσκοβισί και μετά το γεύμα εργασίας εξέπεμπε μηνύματα ηρεμίας: *«Συζητάμε και για τα υπόλοιπα θέματα στα οποία δεν έχουν καταλήξει οριστικά ακόμη. Ωστόσο, θέλω να διαβεβαιώσω ότι το πνεύμα είναι θετικό, είναι πνεύμα αμοιβαίας κατανόησης και αναζήτησης λύσης επωφελούς και για τις δύο πλευρές. Οσον αφορά τέλος το επίμαχο ζήτημα, θα βρεθεί λύση».*

Ο ένας (Τσίπρας) απευθυνόταν στον ελληνικό λαό παριστάνοντας τον Κολοκοτρώνη, ενώ ο άλλος (Σταθάκης) απευθυνόταν στους δανειστές και στις «αγορές», διαβεβαιώνοντας ότι η ελληνική κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να εφαρμόσει κατά γράμμα ό,τι προβλέπει το Μνημόνιο. Ο ένας κράτησε το ρόλο του απατεώνα δημαγωγού, ο άλλος το ρόλο του θετικού τεχνοκράτη που πρέπει να τελειώσει τη δουλειά.

Ο Σουλτς εξέφρασε τη συμπάθειά του για τα όσα του είπε ο Τσίπρας. Δεν έχει όμως κανένα ρόλο στη λήψη των αποφάσεων. Μερικές εβδομάδες πρωτύτερα την ίδια στάση είχε κρατήσει και ο Ολάντ. Ο γάλλος επίτροπος, όμως, εμφανίστηκε το ίδιο άτεγκτος με τον Βίζερ, που θεωρείται δεξί χέρι του Σόιμπλε. Μια χαρά το παίζουν όλοι το παιχνίδι «μαστίγιο και καρότο».

Τα πάντα συμπυκνώνονται στους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας. Λες και δεν υπάρχει τίποτ' άλλο. Κι όμως, οι πλειστηριασμοί σπιτιών δεν είναι ο πρώτος στόχος του κεφαλαίου. Η νέα ρύθμιση, στην οποία πολύ σύντομα θα καταλήξουν κυβέρνηση και δανειστές (ίσως να έχουν καταλήξει τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές), θα χρησιμοποιηθεί σαν εργαλείο τρόμου, για να σπεύσουν οι δανειολήπτες στα γκισέ των τραπεζών, μειώνοντας τις επισφάλειές τους (των τραπεζών) και αυξάνοντας τη δική τους ανασφάλεια.

Γιατί όμως δεν μιλούν για την Κοινωνική Ασφάλιση; Σιγή ασυρμάτου έχει επιβληθεί τις τελευταίες μέρες. Κι όμως, το εκτελεστικό απόσπασμα έχει στηθεί και μένει μόνο το σύνθημα για να πυροβολήσει. Η ανατροπή θα είναι ιστορικών διαστάσεων, αλλά η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έχει ήδη βγάλει την υποχρέωσή της: ανακοίνωσε μια 24ωρη απεργία πριν από ένα μήνα.

Ετσι θα βαδίζουμε από τώρα και μετά. Με πρωθυπουργική δημαγωγία από τη μια, με αφάνταστες υπουργικές παπάρες για «παράλληλα προγράμματα» που δεν υπάρχουν, και από την άλλη με μνημονιακά πολυνομοσχέδια, που ψηφίζονται με συνοπτικές διαδικασίες στο τέλος κάθε εβδομάδας (για να λειτουργήσει ως δημοσιογραφικό αμορτισέρ η αργία του Σαββατοκύριακου).

Και φυσικά, στο βάθος του τούνελ δε φαίνεται κανένα φως. Δεν φαίνεται καν μια μικρή καπιταλιστική ανάπτυξη, η παραμικρή χαραμάδα ελπίδας για ένα τμήμα του ενάμισι εκατομμυρίου των ανέργων. Το ελληνικό προλεταριάτο είναι κινεζοποιημένο και άνεργο.

Μέχρι πότε θ' ανεχόμαστε την κυβερνητική κοροϊδία; Μέχρι πότε θα σερνόμαστε πίσω από μια πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία; Μέχρι πότε θα σεβόμαστε την αστική νομιμότητα και θ' αναζητούμε κοινοβουλευτικές λύσεις; Δικά μας είναι τα προβλήματα, δικές μας και οι αποφάσεις για το πώς θα τ' αντιμετωπίσουμε.

«Σήμερα το ευρωπαϊκό όραμα πεθαίνει, όταν κάποιες χώρες υψώνουν τείχη και συρματοπλέγματα για να μην περάσουν από τα σύνορά τους οι πρόσφυγες». Το είπε ο Τσίπρας, με γεμάτο στόμα, στη Βουλή. Και την επομένη, έστειλε τα ΜΑΤ να «περιποιηθούν» μερικές εκατοντάδες νέους (ανάμεσά τους και οπαδοί του ΣΥΡΙΖΑ), που διαδήλωναν στον Εβρο, με αίτημα να γκρεμιστεί ο φράχτης της ντροπής. Μετά απ' αυτό, η κυβερνητική εκπρόσωπος δήλωσε ότι το γκρέμισμα του φράχτη του Εβρου μπορεί να γίνει μόνο στο πλαίσιο ενός γενικότερου παζαριού στην ΕΕ. Και το Αιγαίο εξακολουθεί να γεμίζει με πτώματα παιδιών, ανδρών και γυναικών που δεν έχουν άλλο δρόμο για να περάσουν στην Ευρώπη. Πώς θα χαρακτηρίζατε τον πρωθυπουργό που καταγγέλλει τα τείχη και τα συρματοπλέγματα των άλλων, διατηρώντας ως κόρην οφθαλμού τα δικά του;

ΚΟΝΤΡΕΣ

Χατζηαβάτηδες

Στο βήμα της Βουλής ο Σταθάκης, πετάει την ατάκα με ύφος Σεφερλή: *«Για τον χαρακτήρα αυτής της ανακεφαλαιοποίησης, υπενθυμίζω ότι για μας ως κυβέρνηση δεν μπορείτε να πείτε ότι άλλα λέγαμε πριν και άλλα λέγαμε μετά»*. Πέφτει το γέλιο της αρκούδας. «Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας» σημειώνουν οι πρακτικογράφοι. «Θεός φυλάξοι!» πετάει ειρωνικά ο Βορίδης. Ατάραχος και πάντα με ύφος Σεφερλή, ο Σταθάκης συνεχίζει: *«Σας υπενθυμίζω, παρά την ένταση του χαμόγελου που διαθέτετε, ότι εμείς έχουμε υπογράψει συμφωνία πριν πάμε στις εκλογές τον Αύγουστο. Και πήγαμε σε εκλογές με τη συμφωνία. Μας επέλεξαν, λοιπόν, οι έλληνες πολίτες για να εφαρμόσουμε αυτή τη συμφωνία»*.

Τι έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τις εκλογές του περασμένου Γενάρη, όταν παρίστανε τον αντιμνημονιακό, δεν μετράει. Πήραν το σφουγγάρι και τα έσβησαν όλα. Μετράει ότι ξανακέρδισε τις εκλογές αφού είχε υπογράψει το Μνημόνιο-3. Το ότι το πραγματικό ποσοστό του είναι γύρω στο 20%, αφού οι μισοί περίπου ψηφοφόροι διαμαρτυρήθηκαν απέχοντας από την εκλογική φάρσα, επίσης δεν μετράει. Κατά τους χατζηαβάτηδες τύπου Σταθάκη μετράει μόνο η δεύτερη εκλογική νίκη και όλοι πρέπει να το βουλώσουν. Να μην τους θυμίζουν τι έλεγαν παλιότερα και ιδιαίτερα όταν οι Σαμαροβενιζέλοι έκαναν την πρώτη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, και οι συριζαίοι είχαν ανέβει στα κεραμίδια και έσκουζαν σαν γάτοι σε χειμωνιάτικο οίστρο.

Θέαμα και ουσία

Οι γιαγιάδες της Λέσβου που τάιζαν με το μπιμπερό το προσφυγόπουλο δεν έκαναν κάτι ασυνήθιστο για τις ίδιες. Και οι ψαράδες που βγαίνουν με τις βάρκες τους και προσπαθούν να σώσουν πρόσφυγες από τον πνιγμό κάνουν το αυτονόητο για κάθε θαλασσινό. Δεν υπάρχει περίπτωση ν' ακούσει θαλασσινός ότι έγινε ναυάγιο στην περιοχή του και να μη σπεύσει με το σκάφος του, ό,τι καιρό κι αν κάνει. Δεν υπάρχει περίπτωση ν' ακούσει SOS από τον ασύρματό του και να μη σπεύσει στο στίγμα του κινδύνου για να βοηθήσει. Πέρα από το διεθνές δίκαιο της ναυσιπλοΐας, υπάρχουν και οι άγραφοι νόμοι των ναυτικών.

Ολοι αυτοί, που κάνουν το αυτονόητο, σύμφωνα με τη συνείδησή τους και τις παραδόσεις τους, μετατρέπονται ερήμην τους σε θέαμα. Σε θέαμα όχι απλώς προς πώληση από τους εμπόρους της ενημέρωσης, αλλά και προς εξυπηρέτηση συγκεκριμένων σκοπών. Αυτό το θέαμα χρησιμοποιείται για να καλύψει την εγκληματική πολιτική του ελληνικού κράτους, που προσπαθεί να μετατρέψει πρόσφυγες και μετανάστες σε εμπόρευμα που θα το διαπραγματευθεί με τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ.

Αποκορύφωμα αυτού του αισχρού θεάματος ήταν η φιέστα που στήθηκε την Τετάρτη στο αεροδρόμιο της Αθήνας, με τον Τσίπρα και τους Σουλτς και Αβραμόπουλο, που κουβαλήθηκαν από τις Βρυξέλλες για να φωτογραφιστούν μαζί με τριάντα πρόσφυγες που μεταφέρθηκαν αεροπορικώς στο Λουξεμβούργο. Με φόντο μια τεράστια φωτογραφία με τις γιαγιάδες της Λέσβου, όλα αυτά τα καθάρματα της αστικής πολιτικής έστησαν τη φιέστα τους, την ίδια ώρα που στο Αιγαίο γινόταν ένα ακόμη ναυάγιο και τα κύματα ξέβραζαν κι άλλα νεκρά σώματα.

Λύκοι με προβιά

Την ευαισθησία του για το προσφυγικό εξέφρασε και ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Δ. Κρεμαστινός, εισηγούμενος φυσικά και μέτρα για την αντιμετώπιση του φαινομένου. Ενα απ' αυτά τα μέτρα, που προτείνεται να υιοθετηθεί από την ΕΕ, είναι το εξής: *«Να φυλάξει τα θαλάσσια σύνορά μας με τη συνεχή παρουσία εποπτεύοντος ελικοπτέρου και ταχυπλόων του Λιμενικού και της Frontex για την **αποτροπή** του κύματος εισερχομένων»*.

Τι σημαίνει αυτό; Περισσότερα ναυάγια, περισσότερους πνιγμένους. Με κλειστό τον Εβρο και πιο πυκνή φύλαξη στα θαλάσσια σύνορα, οι δουλέμποροι θα αναζη-

Κλίκες

Το συνδικαλιστικό όργανο των υπαλλήλων του υπουργείου Παιδείας καταγγέλλει τον Φίλη ότι πέρασε τροπολογία που επιτρέπει να διορίζονται σε θέσεις ευθύνης όχι μόνο διοικητικοί, αλλά και αποσπασμένοι στο υπουργείο εκπαιδευτικοί, με στόχο να διορίσει σε διευθυντικές θέσεις πέντε κομματικά στελέχη και άλλα κομματικά στελέχη ως τμηματάρχες.

Κάνει τέτοια πράγματα ο ΣΥΡΙΖΑ; Ο ΣΥΡΙΖΑ που όταν ανέλαβε την εξουσία διακήρυξε ότι θα περιορίσει τις στρατιές των συμβούλων και θα εμπιστευτεί τους υπαλλήλους της Διοίκησης, οι οποίοι γνωρίζουν τα αντικείμενα; Φυσικά και κάνει τα ίδια με όλους τους προηγούμενους και ο ΣΥΡΙΖΑ. Είχαμε αποδείξει με στοιχεία (από τα ΦΕΚ διορισμών) ότι η πρώτη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου διόγκωσε τη στρατιά των συμβούλων, θεσπίζοντας μάλιστα και τις θέσεις των περιβόητων εθελοντών, που παρατάνε τάχα τις δουλειές τους για να προσφέρουν... αμισθί τις υπηρεσίες τους στο κράτος. Κάθε καθεστωτικό κόμμα κοιτάζει να βάλει δικούς του ανθρώπους σε θέσεις-κλειδί του κρατικού μηχανισμού, για να μπορεί να κάνει τις παρανομίες του μέσα από τα γραφεία των συμβούλων και των έμπιστων στελεχών. Και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι, φυσικά, ένα καθεστωτικό κόμμα. Τα υπόλοιπα, οι διακηρύξεις περί αξιοκρατίας και περιορισμού των συμβούλων είναι απλά προπαγάνδα για αφελείς.

τήσουν νέες, πιο επικίνδυνες διαδρομές. Διαδρομές που οδηγούν σε απόκρημνες και βραχώδεις ακτές, νυχτερινές διαδρομές με καιρό (όταν αναγκαστικά θα αραιώνουν οι περιπολίες) κτλ. Και βέβαια, οι ταρίφες γι' αυτά τα ταξίδια του θανάτου θ' αυξηθούν δραματικά.

Φιλαράκια

Ο Ευκλειδάκος ανέλαβε στη Βουλή να υπερασπιστεί τον Γιάνη (με ένα νι). Αυτοί οι δυο ήταν φιλαράκια από παλιά. Αν και διαφορετικοί ως άνθρωποι και ως χαρακτήρες, έχουν κάτι κοινό. Ηταν μέχρι πρότινος άσημοι καθηγητάκοι στο ΕΚΠΑ και η «πρώτη φορά Αριστερά» τους έκανε διάσημους. Παραδίδοντάς του το υπουργείο Οικονομικών, ο Μπαρουφάκης μόνο καλά λόγια είχε να πει για τον Τσακαλώτο. Κι αυτός τώρα του ανταποδίδει.

Σ' αυτούς τους κύκλους, βέβαια, δεν υπάρχει μπέσα. Υπάρχει μόνο το συμφέρον. Ε, λοιπόν, ακόμα κι αυτό τους ενώνει. Ο Μπαρουφάκης, βαδίζοντας στα χνάρια του Γιωργάκη, άρχισε ήδη τις μπίζνες με το London Speakers Bureau, εισπράττοντας αμοιβές που δεν τις είχε ονειρευτεί όσο ήταν ένας απλός καθηγητάκος. Μόλις βρεθεί εκτός πολιτικής θα ήθελε και ο Τσακαλώτος να ακολουθήσει αυτό το δρόμο. Κρίνοντας από το ύψος των καταθέσεών του σε χρηματιστηριακά «προϊόντα» τραπεζών του εξωτερικού, το χρήμα δεν τον αφήνει καθόλου αδιάφορο.

Μπέρδεμα ή ψιλό γαζί;

Αφού οργίασαν για καμιά βδομάδα οι διαρροές για τα «ισοδύναμα» που θα αντικαταστήσουν τον ΦΠΑ στην ιδιωτική εκπαίδευση, στάλθηκε το μήνυμα: η κυβέρνηση σχεδιάζει να ξαναπάει το βόειο κρέας στο 23%. Από το Μαξίμου ήταν όλες αυτές οι διαρροές, για να συνεννοούμαστε. Αφού δούλεψε καναδυό μέρες αυτή η διαρροή, αποσύρθηκε και το Μαξίμου διεμήνυσε: η κυβέρνηση έκρινε ότι ενδεχόμενη αύξηση του ΦΠΑ στο βοδινό κρέας θα προκαλούσε σημαντική μείωση των εισαγωγών βοδινού στην Ελλάδα, κυρίως από χώρες που σήμερα συγκαταλέγονται στους συμμάχους της χώρας στην Ευρώπη, όπως η Γαλλία. Κατά συνέπεια, πάμε γι' άλλα ισοδύναμα.

Τι συμβαίνει; Εμπλεξαν τα μπούτια τους στην παιδική χαρά του Μαξίμου ή μας δουλεύουν ψιλό γαζί; Σε ό,τι αφορά το βοδινό κρέας ισχύει το δεύτερο. Γιατί το ζήτημα αυτό, όπως τόσες φορές έχουμε γράψει, έληξε από το καλοκαίρι. Στο πρώτο πακέτο προαπαιτούμενων η κυβέρνηση έβαλε το βοδινό κρέας στο 23%. Οταν το πήραν χαμπάρι οι Γάλλοι έβαλαν βέτο, γιατί αυτοί εξάγουν το περισσότερο βοδινό στην Ελλάδα. Ετσι, στο επόμενο πακέτο το βοδινό επανήλθε στο 13% και προέκυψε ο ΦΠΑ στην ιδιωτική εκπαίδευση. Δεν υπήρχε, λοιπόν, περίπτωση να επανέλθει το βοδινό στο 23%. Απλά, κάνουν τέτοιες διαρροές για να δημιουργήσουν και πάλι κλίμα «σκληρής και αγωνιώδους διαπραγμάτευσης».

Σαν παπάδες

Μια ακόμη δημόσια έκκληση ευρωπαίων μεγαλόσχημων που φόρεσαν ράσα παπάδων και ζητούν από τον καπιταλισμό να γίνει... καθωσπρέπει. Ο τέως τραπεζίτης του Βατικανού, πρώην πρωθυπουργός της Ιταλίας και πρώην πρόεδρος της Κομισιόν Ρομάνο Πρόντι, ο επικεφαλής των σοσιαλδημοκρατών ευρωβουλευτών Τζιάνι Πιτέλα, ο ροκ σταρ οικονομολόγος Τομά Πικετί, ο επίσης ροκ σταρ οικονομολόγος Ζαν-Πολ Φιτουσί και αρκετοί άλλοι δημοσίευσαν μια ανοιχτή επιστολή στη «Λιμπερασιόν», για να ζητήσουν... περισσότερη διαφάνεια και πάταξη της διαφθοράς από τα κράτη μέλη της ΕΕ. Η παρέμβαση έγινε απ' αφορμή τον ένα χρόνο από την αποκάλυψη του αποκληθέντος «σκανδάλου LuxLeaks», δηλαδή του προκλητικού φορολογικού καθεστώτος που απολάμβαναν πάνω από 300 πολυεθνικές στο Λουξεμβούργο, υπογράφοντας επί μια δεκαετία μυστικές συμφωνίες με την κυβέρνηση του σημερινού προέδρου της Κομισιόν Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ. «Η ΕΕ πρέπει να εξασφαλίσει ότι οι πολυεθνικές πληρώνουν φόρους στις χώρες που πραγματοποιούν κέρδη», διατείνονται οι διάσημοι επιστολογράφοι, σκορπώντας κύματα ιλαρότητας στα διευθυντικά γραφεία των μονοπωλιακών ομίλων και στις έδρες των αστικών κυβερνήσεων.

Μπλιαχ!

Αμα δεν είδατε την πρόσκληση «ladies only» του ζεύγους Μπουμπούκου, χάσατε. Ο Μπουμπούκος κρατάει τρυφερά από τη μέση τη Μπουμπούκα, ενώ τα κεφάλια τους ακουμπούν σε μια πόζα αλα Τομ Κρουζ και Νικόλ Κίντμαν. «Do something today for a better tomorrow» είναι το... σύνθημα-μήνυμα της πρόσκλησης, που απευθύνεται μόνο σε μέλη της υψηλής κοινωνίας (γι' αυτό και είναι γραμμένο στ' αγγλικά). Δεν μπορέσαμε δυστυχώς να στείλουμε ανταποκριτή, αλλά είμαστε σίγουροι ότι το ζεύγος Μπουμπούκου θα φροντίσει να μαγνητοσκοπήσει και να μοιράσει αποσπάσματα από την ευχάριστη βραδιά ladies only.

ΥΓ. Αν κρίνουμε από τα γκάλοπ και τις ακριτομυθίες δεξιών στελεχών, το γαλάζιο ακροατήριο δεν συγκινείται από τις αμερικανιές του ζεύγους Μπουμπούκου, γι' αυτό και εξακολουθήσει να κατατάσσει τον Μπουμπούκο τελευταίο, με ποσοστά Πανίκα.

ZOOM

Νέα ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών

Αλλος πληρώνει, άλλος κερδίζει

Ηταν τόσο σημαντική η δήλωση Δραγασάκη περί δημιουργίας «παράλληλου τραπεζικού συστήματος», που ένα εικοσιτετράωρο μετά έπαψε να συζητιέται, κερδίζοντας επάξια μια θέση στην κατηγορία «λέμε και καμιά μακακία για να περνάει η ώρα». Ο αντιπρόεδρος των συριζανέλ, άλλωστε, ασκείται εδώ και χρόνια στο σπορ του... λαγού, παριστάνοντας τον μεγάλο θεωρητικό και οραματιστή, που βλέπει το μέλλον και όχι απλώς τη διαχείριση του παρόντος. Επειδή, λοιπόν, ήταν αυτός που μέχρι να γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ κυβέρνηση μιλούσε για τον έλεγχο των λεγόμενων συστημικών τραπεζών από το κράτος (που έχει την πλειοψηφία των μετοχών τους, μέσω του ΤΧΣ), αλλά και για τη δημιουργία μιας αναπτυξιακής τράπεζας, υποσχέσεις που πέταξαν μακριά με την υπογραφή του Μνημόνιου, έπρεπε να σκαρφιστεί κάτι για να διασκεδάσει τις εντυπώσεις. Και σκαρφίστηκε το «παράλληλο τραπεζικό σύστημα».

«Πρέπει να δημιουργήσουμε ένα παράλληλο σύστημα τραπεζών που να μην είναι υπό την εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και που να μην κάνει το σύστημα τόσο συγκεντρωτικό όσο είναι σήμερα» είπε ο Δραγασάκης στη Βουλή στις 31 Οκτώβρη. Για να φανεί δε πιο πειστικός, συμπλήρωσε: «Απ' αυτήν την άποψη, έχει σημασία η στήριξη των συνεταιριστικών τραπεζών και της Τράπεζας Αττικής, έχει σημασία η δημιουργία της Αναπτυξιακής Τράπεζας γρήγορα, αλλά και η ενθάρρυνση της δημιουργίας νέων τραπεζών, αλλά και νέων χρηματοδοτικών εργαλείων»!

Με τι κεφάλαια θα γίνουν όλ' αυτά; Ο Δραγασάκης δεν είπε λέξη επ' αυτού. Πέταξε μια παπάρα, πιστεύοντας ότι θα δημιουργήσει αίσθηση, όμως οι ιμπεριαλιστές δανειστές απαξίωσαν ν' ασχοληθούν και να κάνουν οποιοδήποτε σχόλιο. Και μόνο η αναφορά στις συνεταιριστικές τράπεζες, εντελώς ασήμαντες από άποψη κεφαλαιοποίησης και κύκλου εργασιών, δείχνει το γελοίο του πράγματος. Αντιθέτως, οι δανειστές ασχολήθηκαν -και επισταμένως μάλιστα- με τη νέα ανακεφαλαιοποίηση των τεσσάρων συστημικών τραπεζών, οι οποίες περνούν στον απόλυτο έλεγχό τους.

Η διαδικασία είχε καθοριστεί με κάθε λεπτομέρεια από το Μνημόνιο-3. Ετσι, η κυβέρνηση δεν είχε παρά να μετατρέψει σε νόμο αυτά που είχε συμφωνήσει και να τον προωθήσει για ψήφιση στη Βουλή με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, για να μη γίνει και πολύς ντόρος. Παρασκευή κατατέθηκε το νομοσχέδιο και συζητήθηκε στην αρμόδια επιτροπή, Σάββατο ψηφίστηκε, σε μια συνεδρίαση. Το κατεπείγον ήταν καθαρά προσχηματικό. Τρεις μέρες μετά την ψήφιση του νομοσχέδιου αποκαλύφθηκε πως τα 10 δισ. ευρώ, που εκταμιεύτηκαν από τον Αύγουστο ως πρώτη δόση για την ανακεφαλαιοποίηση, θα παραμείνουν δεσμευμένα σε τράπεζα του Λουξεμβούργου, έως ότου ολοκληρωθεί η πρώτη αξιολόγηση από την τρόικα. Αρα δεν είχαν κανένα λόγο βιασύνης και θα μπορούσαν να συζητήσουν το νομοσχέδιο με μια άνετη κοινοβουλευτική διαδικασία. Δεν το ήθελαν, για να περάσει στα γρήγορα η διαδικασία και να μην απασχολήσει καθόλου την εσωτερική επικαιρότητα.

Γιατί τι είναι αυτή η νέα ανακεφαλαιοποίηση; Είναι μια διαδικασία με την οποία το ελληνικό κράτος δανείζεται για να ενισχύσει τηνκεφαλαιακή βάση των τραπεζών, χωρίς όμως να ασκεί κανέναν έλεγχο στη διοίκηση των τραπεζών. Ετσι, ο ελληνικός λαός πληρώνει το κόστος εξασφάλισης αυτών των κεφαλαίων, μέσω της σκληρής δημοσιονομικής πολιτικής, ενώ οι τραπεζίτες εξακολουθούν να κάνουν τις κομπίνες τους, σε συνεργασία με τους καπιταλιστές που έχουν τοποθετήσει κεφάλαιά τους σε μετοχές.

Στην προηγούμενη ανακεφαλαιοποίηση, το ελληνικό κράτος δανείστηκε και έβαλε στις τράπεζες 25 δισ. ευρώ. Ξέρετε πόση είναι η χρηματιστηριακή αξία των μετοχών του σήμερα; Μετά βίας 2 δισ. ευρώ! Βεβαίως, συριζανέλ και πασοκονεοδημοκρατία καυγαδίζουν για το ποιος φταίει γι' αυτή την εξέλιξη, όμως ο ελληνικός λαός πρέπει να κρατήσει το τελικό αποτέλεσμα: το κράτος δανείστηκε και έριξε στις τράπεζες 25 δισ. για να έχει σήμερα 2 δισ. Οπως καταλαβαίνετε, κάποιος κέρδισε απ' αυτό το παιχνίδι της υπαξίωσης των μετοχών. Βεβαίως, το κράτος -όπως κάθε κάτοχος μετοχών- ελπίζει πως στο μέλλον οι τιμές των μετοχών θ' αυξηθούν, οπότε θα μπορεί να πάρει πίσω αυτά που έβαλε. Να πάρει όλο το ποσό αποκλείεται, όμως αντί να παίζουμε την κολοκυθιά με το πόσα και πότε θα μπορέσει να πάρει, ας κρατήσουμε το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή θα ρίξει στη μαύρη τρύπα των τραπεζών άλλα 10 δισ. ευρώ, ενώ έχει δανειστεί γι' αυτή τη δουλειά 25 δισ. (τα υπόλοιπα 15 δισ. θα παραμείνουν ως καβάτζα ασφάλειας, επειδή ουδείς μπορεί ν' αποκλείσει την ανάγκη για μια νέα ανακεφαλαιοποίηση στο μέλλον).

Αυτή η εικόνα των τεσσάρων μεγάλων τραπεζών αποτελεί ένα ακόμη επιχείρημα για τη γελοιότητα της παπάρας Δραγασάκη περί δημιουργίας «παράλληλου τραπεζικού συστήματος». Εξίσου παπαρολογική είναι και η διαβεβαίωση ότι σύντομα οι ανακεφαλαιοποιημένες τράπεζες θα μετατραπούν σε μοχλό ανάπτυξης, μοιράζοντας δάνεια για επενδύσεις. Οσο ο ελληνικός καπιταλισμός παραμένει σε ύφεση (ή σε ασθενική ανάπτυξη των δεκάτων της μονάδας), οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις δε θα εξυπηρετούν τα δάνεια που έχουν ήδη πάρει και οι τράπεζες, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τους κινδύνους του ενεργητικού τους, θα εξακολουθήσουν να είναι εξαιρετικά φειδωλές στη χορήγηση νέων δανείων, συμμετέχοντας έτσι στο φαύλο κύκλο της καπιταλιστικής ύφεσης. Χώρια που το 2017, θα χρειαστεί να αυξήσουν τα λεγόμενα εποπτικά κεφάλαιά τους, όπως απαιτεί η νέα τραπεζική αρχιτεκτονική της Ευρωζώνης.

Βραχυπρόθεσμα, αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με την εκκαθάριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων. Μ' άλλα λόγια, καλώς να μας έρθουν τα distress funds, τα μόνα που μπορούν να διαθέσουν κεφάλαια για την αγορά τέτοιων δανείων. Ο Δραγασάκης υπαινίσσεται ότι τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια θα πουληθούν και θα μετατραπούν σε... αναπτυξιακό εργαλείο. Η διεθνής εμπειρία, όμως, δείχνει ότι αυτό που συμβαίνει είναι οι λεγόμενες αναδιαρθρώσεις επιχειρήσεων: λουκέτα και εκπλειστηριασμός του σταθερού τους κεφάλαιου. Το φαινόμενο το έχουμε ξαναζήσει τη δεκαετία του '80 με τις λεγόμενες προβληματικές επιχειρήσεις. Τότε, το κράτος παρενέβη και για ένα διάστημα τις λειτούργησε, μέχρι να τους βάλει λουκέτο. Τώρα, το κράτος δε θα κάνει καμιά παρέμβαση. Οι νέοι ιδιοκτήτες αυτών των επιχειρήσεων, τα distress funds, θα τις εκπλειστηριάσουν με συνοπτικές διαδικασίες, πετώντας χιλιάδες εργάτες στο δρόμο.

Ασφαιρη μονομαχία

Η κοινοβουλευτική συζήτηση πάνω στο νομοσχέδιο για την ανακεφαλαιοποίηση ήταν ανιαρή. Αν δεν εμφανίζονταν κάπως προκλητικοί οι συριζαίοι, στην προσπάθειά τους να αποδείξουν ότι δήθεν κάνουν μια διαφορετική ανακεφαλαιοποίηση από τους προηγούμενους, μια ανακεφαλαιοποίηση προς όφελος της χώρας (ποιας χώρας;), θα πάθαιναν ομαδικά κατάγματα σιαγώνων από τα χασμουρητά. Ετσι, κάποιες στιγμές ανέβηκαν οι τόνοι και όποιος παρακολούθησε τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής πήρε μια ακόμα γεύση άσφαιρης αντιπαράθεσης (στο τέλος ψήφισαν επί της αρχής το νομοσχέδιο όσοι είχαν ψηφίσει το Μνημόνιο-3 τον Αύγουστο, συν την ομάδα του Λεβέντη).

Τα «επίδικα» που απασχόλησαν αυτή την άσφαιρη μονομαχία ήταν τρία: α) Ποιος φταίει που οι τράπεζες κατέρρευσαν κεφαλαιακά και χρειάζονται νέα ανακεφαλαιοποίηση; β) Εξασφαλίζει ή όχι το ελληνικό κράτος τα δικαιώματά του που απορρέουν από τη συμμετοχή του στο μετοχικό κεφάλαιο των τραπεζών; γ) Υπάρχει μεγαλύτερος ή μικρότερος έλεγχος του ελληνικού δημόσιου επί του ΤΧΣ (Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας), μέσω του οποίου δίνεται η κεφαλαιακή ένεση στις τράπεζες;

Ως προς το πρώτο «επίδικο», η μεν αντιπολίτευση υποστήριζε ότι η νέα κατάρρευση των τραπεζών οφείλεται στο επτάμηνο της πρώτης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που ξαναβύθισε την οικονομία σε ύφεση, με αποκορύφωμα τα capital controls, οι δε συριζαίοι απαντούσαν (καθόλου πειστικά), ότι φταίνε μια σειρά παράγοντες που λειτουργούσαν από πριν και όχι το δικό τους επτάμηνο. Οι αριθμοί πάντως δεν τους δικαιώνουν. Και δεν τους δικαιώνουν ούτε οι «εταίροι», που επαναλαμβάνουν συνεχώς ότι είναι το επτάμηνο του ΣΥΡΙΖΑ που ξαναβύθισε σε ύφεση τον ελληνικό καπιταλισμό. Για παράδειγμα, η πρόεδρος του εποπτικού συμβούλιου της ΕΚΤ Ντανιέλ Νουί, σε συνέντευξή της που δημοσιεύτηκε στα «Νέα» την περασμένη Τετάρτη, υποστήριξε ότι «η ελληνική οικονομία, η οποία είχε επιστρέψει σε θετικό ρυθμό ανάπτυξης το 2014, παρουσιάζει εκ νέου συρρίκνωση», ενώ «οι περιορισμοί στην κίνηση κεφαλαίων που επιβλήθηκαν το καλοκαίρι από τις ελληνικές Αρχές έχουν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Εμπορεύονται τους πρόσφυγες!

Ο σχεδιασμός προέβλεπε σίριαλ. Και όπως συμβαίνει σε κάθε σίριαλ, το πρώτο επεισόδιο σχεδιάζεται να είναι το πιο δυνατό, για να προσελκύσει τους θεατές. Πρόσεξαν, λοιπόν, κάθε λεπτομέρεια. Ο πρωθυπουργός θα εμφανιζόταν στη Βουλή για ν' απαντήσει σε επίκαιρη ερώτηση του νεοδημοκράτη Κουμουτσάκος για το προσφυγικό. Χαμηλών τόνων ο Κουμουτσάκος, ρήτορας κάτω του μετρίου, με τη διπλωματική καριέρα να έχει στομώσει κάθε επιθετικότητα στο λόγο του, προσφερόταν ως ιδανικό ντεκόρ για μια εμφάνιση «από τα παλιά» του Τσίπρα. Με λόγο καταγγελτικό, με τόνους συμπάθειας για το δράμα των προσφύγων (τόσο που να του ξεφύγει και η πατάτα «μας είναι συμπαθή τα πνιγμένα παιδιά»!) και με αποκορύφωμα ένα δάκρυ που κύλησε δειλά στο πρόσωπο, πάνω στο κρεσέντο της συγκίνησης.

Ναι, ο πρωθυπουργός δεν έχει βελτιώσει μόνο το αγγλικά του. Βελτίωσε και τις υποκριτικές του ικανότητες. Οπως όμως τα βελτιωμένα αγγλικά του αποδείχτηκαν εντελώς ανεπαρκή σ' ένα ζωντανό διάλογο με τη βαριά προφορά του Αρκανσο που χρησιμοποιεί ο Κλίντον, έτσι και οι υποκριτικές του ικανότητες έγιναν σκόνη από τη ζοφερή πραγματικότητα, που αποκάλυψε ότι η κυβέρνησή του δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να προσπαθεί να εμπορευτεί το δράμα των προσφύγων στο χρηματιστήριο της Ευρώπης-φρούριο. Πουλάει τη διάθεσή της να λειτουργήσει ως ο συνοριοφύλακας της ΕΕ και στις νέες συνθήκες και ζητάει ως αντάλλαγμα κάποια χαλάρωση στην εφαρμογή του Μνημόνιου. Οχι τίποτα σπουδαία πράγματα, αλλά κάποιο «τράτο» σε δευτερεύοντα ζητήματα, για να μπορεί πάνω σ' αυτό το «τράτο» να στηρίξει την προπαγάνδα της νέας «σκληρής διαπραγμάτευσης».

«Ο ΣΥΡΙΖΑ ρίχνει τους φράχτες...» σάλπιζε την ίδια μέρα η «Αυγή»! Αφού παρέθετε απόψεις σαν αυτές που υποστήριξε από το βήμα της Βουλής ο Τσίπρας, κατέληγε: *«Για όλους αυτούς τους λόγους, στηρίζουμε την κινητοποίηση που οργανώνει το Συντονιστικό Ενάντια στον Φράχτη του Εβρου, το Σάββατο 31 Οκτωβρίου. Αλληλεγγύη ενάντια στους φράχτες, τον ρατσισμό και τον αποκλεισμό!»*. Η συνέχεια είναι γνωστή. Οι μερικές εκατοντάδες διαδηλωτές που πήγαν να δηλώσουν, με τη στήριξη -υποτίθεται- και του ΣΥΡΙΖΑ, δέχτηκαν τις «περιποιήσεις» των ΜΑΤ που έστειλε ενάντιά τους η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Την επομένη, στο «Βήμα της της Κυριακής» ο αρμόδιος για τη μεταναστευτική πολιτική υπουργός Γ. Μουζάλας «εξηγούσε» ότι *«υπάρχουν τεχνικά ζητήματα που σε αυτή τη φάση δεν καθιστούν πρόσφορη την ιδέα να ανοίξει ο Εβρος»*! Τι είδους τεχνικά προβλήματα είν' αυτά; Δεν έχουν ψαλίδια και τροχούς για ν' ανοίξουν μερικές διόδους από τις οποίες θα μπορούσαν να περνούν οι πρόσφυγες, χωρίς να θαλασσοπνίγονται στο Αιγαίο; Συνηθισμένος στην παραπειστική γλώσσα των ΜΚΟ, ο Μουζάλας βάφτισε τεχνικά τα πολιτικά ζητήματα. Δεν παρέλειψε, πάντως, να δηλώσει ότι η κυβέρνηση εξετάζει συνεχώς εναλλακτικές λύσεις στις

Jovcho Savov (Βουλγαρία)

οποίες περιλαμβάνεται και ο Εβρος.

Το πρωί της Δευτέρας χρειάστηκε να βγει στον αέρα η κυβερνητική εκπρόσωπος Γεροβασίλη (αυτή που όλα τα σφάζει, όλα τα μαχαιρώνει), για να ξεκαθαρίσει ότι ο φράχτης του Εβρου δεν πρόκειται να γκρεμιστεί, παρά μόνο αν υπάρξει μια συνολική συμφωνία για τις προσφυγικές ροές σε επίπεδο ΕΕ, που θα περιλαμβάνει και την Τουρκία. Ετσι, μέσα σ' ένα τριήμερο αποκαλύφθηκε όλη η υποκρισία του Τσίπρα και της κλίκας του, που καμώνονται τους ευαίσθητους απέναντι στο δράμα των προσφύγων, ενώ στην πραγματικότητα είναι **απολύτως συνυπεύθυνοι** για τα καθημερινά εγκλήματα στο Αιγαίο.

Την Πέμπτη ήρθε ο ίδιος ο Τσίπρας να διακηρύξει από τη Λέσβο ότι ο φράχτης δεν πρόκειται να γκρεμιστεί. Συνηθισμένος στην πολιτική αλητεία, κατηγόρησε εκείνους που έχουν την «ωραία ιδέα» να γκρεμιστεί ο φράχτης, ότι «δεν έχουν ιδέα»! Και υποστήριξε το πρωτοφανές: ότι ο φράχτης φτιάχτηκε όχι για να αποτρέψει την είσοδο προσφύων στο ελληνικό έδαφος, αλλά για να τους προστατέψει από τα ναρκοπέδια. Λες και δεν ξέρουμε τι συνέβαινε πριν κατασκευαστεί ο φράχτης. Λες και δεν ξέρουμε ότι το 99% των μεταναστών και προσφύων έμπαιναν στην Ελλάδα από τον Εβρο και πως το ρεύμα στράφηκε προς τα νησιά (προς μεγάλη ικανοποίηση των δουλεμπόρων που εκτίναξαν τις τιμές στα ύψη) όταν φτιάχτηκε ο φράχτης που κατέστησε την περιοχή του Εβρου αδιάβατη.

Αν άνοιγαν διόδους στον Εβρο, το προσφυγικό ρεύμα θα μεταφερόταν εκεί, όπως συνέβαινε και παλαιότερα. Το πέρασμα των προσφύων θα ήταν στοιχειωδώς ασφαλές. Και θα ήταν πανεύκολο οι δίοδοι να ανοιχτούν σε σημεία που δεν υπάρχουν ναρκοπέδια (τα οποία, άλλωστε, γνωρίζουν πλέον οι δουλέμποροι και από τις δυο πλευρές των συνόρων). Δε θα χρειαζόταν να στοιβάζονται οι πρόσφυγες απελπισμένοι στις βάρκες των δουλεμπόρων και να πνίγονται καθημερινά οι πιο αδύναμοι απ' αυτούς, με πρώτα τα παιδιά. Οι πρόσφυγες ξέρουν ότι τα πράγματα στο «δρόμο προς τη Δύση» έσφιξαν και βιάζονται να περάσουν, παραβλέποντας τους κινδύνους που έχει η θαλάσσια διέλευση με καιρό, από ανθρώπους που στοιβάζονται κυριολεκτικά σε υπερφορτωμένα και ακατάλληλα σκάφη. Είναι σίγουρο πως οι ταρίφες των δουλεμπόρων έχουν ανέβει, καθώς πλέον κυριαρχεί το «όπου φύγει φύγει». Μια ασφαλής χερσαία δίοδος θα αποσοβούσε τουλάχιστον τα ναυάγια και τους πνιγμούς. Μόνο τον Οκτώβρη, 106 πτώματα ανασύρθηκαν από τα θαλάσσια περάσματα ανάμεσα στην Τουρκία και τα ελληνικά νησιά. Αρκετοί είναι οι αγνοούμενοι. Και η μακάβρια διαδικασία συνεχίζεται και το Νοέμβρη.

Μια κυβέρνηση που βάζει πάνω απ' όλα την ανθρώπινη ζωή θα έκανε τουλάχιστον αυτό. Θα εξαπέλυε μύδρους κατά της Τουρκίας και κατά της ΕΕ, θα διατύπωνε αξιώσεις, αλλά δε θα χρησιμοποιούσε τη ζωή των προσφύων ως εμπορεύσιμο προϊόν στο παζάρι που προσπαθεί να διεξάγει. Ο Τσίπρας και η κλίκα του, όμως, θέλουν νεκρούς πρόσφυγες, γιατί τα νεκρά παιδιά πιάνουν μεγαλύτερη τιμή σ' αυτό το χρηματιστήριο. Αν οι πρόσφυγες περνούσαν με σχετική ασφάλεια από τον Εβρο, το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Τουρκία (εκτός αν πιστεύει κανείς ότι η Τουρκία δεν αντιμετωπίζει πρόβλημα) θα μεταφερόταν στην Ελλάδα. Οι πρόσφυγες θα στοιβάζονταν κατά χιλιάδες σε άθλια στρατόπεδα και θα ασκούσαν συνεχώς πίεση να τους ανοίξουν δίοδο προς Βορράν.

Αυτό, όμως, έρχεται σε αντίθεση με τη συμφωνία που υπέγραψε και η ελληνική κυβέρνηση, η οποία μετέφερε ότι στην Ελλάδα θα «φιλοξενηθούν» μόνο 50.000 πρόσφυγες, ενώ άλλες 50.000 θα «φιλοξενηθούν» στις χώρες του «δρόμου των Βαλκανίων», όπως ονομάζονται. Αυτή η συμφωνία, στη συνομολόγηση της οποίας δεν κλήθηκε η Τουρκία (όχι τυχαία), έχει ως στόχο να ανακόψει το προσφυγικό ρεύμα προς τη Γερμανία και τις άλλες χώρες του ιμπεριαλιστικού ευρωπαϊκού Βορρά. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Μόνο αν οι μαζικοί πνιγμοί στο Αιγαίο αποθαρρύνουν τους πρόσφυγες. Οσο πιο πολλοί δουν τα παιδιά τους να χάνονται στ' αφρισμένα κύματα τόσο περισσότερες πιθανότητες υπάρχουν να φοβηθούν οι υπόλοιποι και να μην επιχειρήσουν το απονενοημένο διά-βημα. Γι' αυτό δεν ανοίγει ο Εβρος. Γι' αυτό ο ίδιος ο Τσίπρας ανέλαβε να κόψει τη φόρα όσων συριζαίων διατύπωναν το αίτημα να γκρεμιστεί ο φράχτης. Υπολογίζουν ότι η φουρτούνες και η χειμωνιάτικη παγωνιά της θάλασσας θα πετύχουν να ανακόψουν το προσφυγικό ρεύμα. Αλλιώς, θα πρέπει να καταλήξουν στη λύση που πρότεινε ο κυβερνητικός σύμμαχος της Μέρκελ: να πυροβολούν τους πρόσφυγες με πραγματικά πυρά!

Μέχρι στιγμής, οι πνιγμοί δεν έχουν σταματήσει το προσφυγικό ρεύμα. Μπορούμε απ' αυτό και μόνο να αντιληφθούμε σε τι απελπισία βρίσκονται αυτοί οι άνθρωποι, που δε διστάζουν να παίξουν τη ζωή τους και τη ζωή των παιδιών τους κορόνα-γράμματα. Ετσι, δεν αποκλείεται να δούμε επιχειρήσεις ανοιχτής καταστολής στο θαλάσσιο χώρο. Τέτοιες φωνές ακούγονται ήδη στην Ελλάδα. Ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Δ. Κρεμαστινός, που δεν τον λες και φασίστα, πρότεινε (άρθρο στα «Νέα») μεταξύ των άλλων να ζητηθεί από την ΕΕ *«να φυλάξει τα θαλάσσια σύνορά μας με τη συνεχή παρουσία εποπτεύοντος ελικοπτέρου και ταχυπλόων του Λιμενικού και της Frontex για την αποτροπή του κύματος εισερχομένων»*!

Υπογράφοντας τη συμφωνία των Βρυξελλών, ο Τσίπρας διέπραξε έγκλημα. Δέχτηκε να γίνει εργαλείο της Μέρκελ και των άλλων ιμπεριαλιστών ηγετών στην προσπάθειά τους να ανακόψουν το προσφυγικό ρεύμα. Σ' αυτή τη φάση, η Ελλάδα καλείται να παίξει το ρόλο του επιβραδυντή της ροής. Εγκλωβίζοντας στο εσωτερικό της όχι μόνο τους 50.000, που έχουν το θράσος να λένε ότι θα τους «φιλοξενήσουν», αλλά πολύ περισσότερους, οι οποίοι θα περιφέρονται ρακένδυτοι μέσα στο χειμώνα, για να αποτελούν ζωντανό παράδειγμα αποθάρρυνσης. Την ίδια στιγμή θα στέλνουν μερικές **δεκάδες** «τυχερούς» με αεροπορικές πτήσεις σε ευρωπαϊκές χώρες, για να στήνουν φιέστες σαν αυτοί που έστησαν ο Τσίπρας με τον Σουλτς την περασμένη Τετάρτη στο «Ελ. Βενιζέλος», χρησιμοποιώντας ως ντεκόρ τη φωτογραφία των γιαγιάδων από τη Λέσβο και ως «ταμπλό βιβάν» τους 50 πρόσφυγες που μεταφέρθηκαν αεροπορικώς στο Λουξεμβούργο. Αυτού του μεγέθους είναι το «relocation» (μετεγκατάσταση) για το οποίο μιλά συνεχώς ο Τσίπρας. Μεγέθους ελάχιστων εκατοντάδων προσφύγων συνολικά, ίσα-ίσα για προπαγάνδα.

«Μέσα στη Μόρια η κατάσταση είναι δραματική. Μιλάρε για **φυλακή υψίστης ασφαλείας** με διπλό φράχτη. Και γύρω-γύρω, μέσα στους ελαιώνες, παρατημένοι οι Αφγανοί -οι οποίοι για κάποιο λόγο που μόνο οι ευρωπαίοι εταίροι μας γνωρίζουν, δεν θεωρούνται πρόσφυγες, παρότι η χώρα τους βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση τα 12 τελευταία χρόνια- περιμένουν μέρες μέσα στη βροχή και το κρύο ώστε να καταγραφούν και να φύγουν. Ολα αυτά όμως οι αυριανοί προσκεκλημένοι **δεν πρόκειται** να τα δουν, αφού οι αρμόδιοι φορείς θα έχουν φροντίσει να τα κρύψουν καλά». Η διήγηση ανήκει στον Αρη Μεσσήνη, φωτορεπόρτερ του AFP, που δεν μασάει τα λόγια του (δημοσιεύτηκε στο «Ποντίκι» αυτής της εβδομάδας). Οι προσκεκλημένοι που δεν πρόκειται να δουν την αθλιότητα και τη φυλάκιση είναι ο Τσίπρας με τον Σουλτς. Ο Μεσσήνης επιβεβαιώθηκε πλήρως. Θα μας επιτρέψει μόνο μια διόρθωση. Τσίπρας και Σουλτς δεν είδαν την πραγματικότητα, γιατί δε θέλουν να τη δουν, όχι γιατί τους την έκρυψαν εντέχνως οι αρμόδιοι. Στόχος τους ήταν να οργανώσουν και στη Λέσβο μια φιέστα, για προπαγανδιστική χρήση όχι τόσο στην Ελλάδα όσο στις ευρωπαϊκές χώρες. Εκεί που -όπως σημειώνει ο έμπειρος φωτορεπόρτερδε δείχνονται πια οι φωτογραφίες με τα νεκρά παιδιά που ο ίδιος και άλλοι συνάδελφοί του στέλνουν καθημερινά.

Προσφέροντας την Ελλάδα σε ρόλο συνοριοφύλακα και επιβραδυντή του προσφυγικού ρεύματος, ο Τσίπρας διατύπωσε ανοιχτά πλέον το αίτημα μιας κάποιας χαλάρωσης στους ρυθμούς εφαρμογής του Μνημόνιου. Το έκανε ενώπιον του παντελώς αναρμόδιου Σουλτς και όχι ενώπιον των κομισάριων Ντομπρόβσκις και Μοσκοβισί με τους οποίους συναντήθηκε το τελευταίο δεκαήμερο. *«Την ίδια στιγμή που εμείς κάνουμε το καθήκον μας, δεχόμαστε πιέσεις και παράλογες απαιτήσεις για να άρουμε την προστασία της πρώτης κατοικίας»*, είπε, εντοπίζοντας σε κάτι πολύ συγκεκριμένο (και πολύ λίγο) το αίτημά του. Δεν είπε, ας πούμε, για το Ασφαλιστικό ή για τη φοροκαταιγίδα ή για το ξεπούλημα των «ασημικών» του ελληνικού κράτους. Για το λιγότερο σημαντικό μίλησε, σ' αυτό ζήτησε μια μικρή ανοχή.

Αρωγός του Τσίπρα σ' αυτό το άθλιο παζάρι προσέτρεξε ο πρόεδρος Πάκης, που ξεκαθάρισε στον Σουλτς ότι η Ελλάδα ευχαρίστως θα παίξει το ρόλο του συνοριοφύλακα της ΕΕ, αρκεί να της δοθεί κάνα φράγκο παραπάνω: *«Η Ελλάδα καθορίζει τα σύνορα αυτά, τον τρόπο με τον οποίο τα φυλάσσουμε, αλλά εδώ χρειάζεται η συνεργασία και ιδίως η ενίσχυση του Frontex, ο οποίος πρέπει να μεταβληθεί σε μια πραγματική ευρωπαϊκή δύναμη»*. Πιο άθλιος απ' όλους ο πρόεδρος της Βουλής Βούτσης, αφού τραπέζωσε τον Σουλτς, γύρισε στη Βουλή για να πει ότι αυτός του είπε ότι συμφωνεί με τα ελληνικά αιτήματα: *«Ερχομαι από το γεύμα με τον Μάρτιν Σουλτς. Αναγνώρισε ότι έχουμε δίκιο σε όλα και ότι είναι ανόητα αυτά που μας ζητούν, από τα σπίτια που πρέπει να σαθούν μέχρι και το ασφαλιστικό»*. Λίγη ώρα αργότερα, αναγκάστηκε να κάνει γαργάρα με ταβανόπροκες: όσα γράφτηκαν -είπε- ήταν «ελεύθερη απόδοση, αλλά ακριβής σχολιασμός» του κλίματος της συνάντησης, αλλά δεν πρόκειται για δηλώσεις του. Οπως είπε, μίλησε εκτός μικροφώνου και πριν ξεκινήσει η συνεδρίαση της Επιτροπής της Βουλής! Ο Σουλτς τον ανάγκασε να τα καταπιεί όλα.

Την Πέμπτη, η επίσημη απάντηση ήρθε από τον Γιούνκερ, που αφού αναρτήθηκε πώς είναι δυνατόν Ελλάδα και Τουρκία να μην μπορούν να φυλάξουν από κοινού δέκα χιλιόμετρα θαλάσσιου περάσματος, υπενθύμισε ότι έχει σχέδιο για τη δημιουργία ευρωπαϊκής ακτοφυλακής που θ' αναλάβει να κάνει τη δουλειά. Και βέβαια, για χαλάρωση του Μνημόνιου ούτε λέξη. Ο,τι υπογράφτηκε πρέπει να εφαρμοστεί.

Αν σήμερα το ελληνικό κράτος κρύβει την εγκληματική πολιτική του πίσω από την ευαισθησία των ψαράδων και των νησιωτών, πολύ σύντομα θα φορέσει τη στρατιωτική στολή και θα παζάρει μ' αυτή, ως σκληρός συνοριοφύλακας στα περάσματα και ως ακόμη πιο σκληρός ανθρωποφύλακας για όσους εγκλωβιστούν στη χώρα μας.

ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ 98 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Ζητούμενο ο μπολσεβικισμός της εποχής μας

Δε χρειάζεται να πούμε σε τι κατάσταση βρίσκει την εργατική τάξη και το λαό μας η 98η επέτειος της σοσιαλιστικής επανάστασης του 1917. Καπιταλιστική βαρβαρότητα, φτώχεια, μαζική ανεργία, ακόμα και πείνα, από τη μια. Και από την άλλη, απογοήτευση, ηττοπάθεια, φόβος, απόλυτη ταξική ανοργανωσιά, αδυναμία ουσιαστικής αντίστασης. Αντί για επετειακά ταρατατζούμ, λοιπόν, απαραίτητος είναι ο στοχασμός. Η άντληση διδαγμάτων απ' αυτό το κοσμοϊστορικό γεγονός, από την πρώτη στην Ιστορία νικηφόρα έφοδο του προλεταριάτου στους ουρανούς.

Για τον κοσμοϊστορικό χαρακτήρα της Οκτωβριανής Επανάστασης δεν υπάρχει αμφιβολία. Αναγνωρίζεται ακόμα και από τους εχθρούς της. Στον περιορισμένο χώρο ενός σχολίου εφημερίδας δεν είναι δυνατόν να συμπυκνωθεί ο τεράστιος θεωρητικός πλούτος που πηγάζει από την Οκτωβριανή Επανάσταση. Ενα ζήτημα αιχμής θα επισημάνουμε μόνο. Αυτό που κατά τη γνώμη μας έχει τη μεγαλύτερη σημασία στη σημερινή συγκυρία.

Η επανάσταση του Οκτώβρη ήταν μια «στιγμή» σε μια επαναστατική διαδικασία που γνώρισε την κορύφωσή της από το Φλεβάρη μέχρι τον Οκτώβρη του 1917 (με το παλιό ημερολόγιο). Ηταν η κρίσιμη, η «καθοριστική» στιγμή. Εξι ώρες πριν θα είναι νωρίς, έξι ώρες μετά θα είναι αργά, έγραφε ο Λένιν στην Κεντρική Επιτροπή των Μπολσεβίκων, υπογραμμίζοντας την τεράστια σημασία του επαναστατικού στρατιωτικού σχεδίου. Το κόμμα των Μπολσεβίκων δεν ήταν μόνο ένα κόμμα θεωρητικά καταρτισμένο, προγραμματικά συγκροτημένο, στελεχιακά ατσαλωμένο, πολιτικά πρωτοπόρο και ικανό. Ηταν ένα κόμμα που μπορούσε να νικήσει και στρατιωτικά την εξουσία των αστών. Ενα κόμμα που μπορούσε να χαράζει τακτική λογαριάζοντας ακόμη και τις ώρες.

Το κόμμα των Μπολσεβίκων ήταν ένα πραγματικά πρωτοπόρο κόμμα του προλεταριάτου, που ήξερε να συνδέει τη θεωρία με την πράξη σε κάθε στιγμή του επαναστατικού γίγνεσθαι. Στις παλίρροιες και τις αμπώτιδες του κινήματος. Στην αρχή, στο μέσο και στο τέλος της επανάστασης. Που ήξερε να επιλέγει τη «στιγμή» για να οδηγήσει το ένοπλο προλεταριάτο στη νίκη. Το έδειξε και στη χαμένη επανάσταση του 1905 και στα χρόνια της τσαρικής τρομοκρατίας (αλλά και του παρτιζάνικου πολέμου) που ακολούθησαν. Εδειξε τι σημαίνει να έχεις θεωρία και πρόγραμμα, τι σημαίνει να εκπονείς τακτική που θα υπηρετεί τη στρατηγική σου. Φυσικά και έκανε λάθη τακτικής, ήταν όμως σε θέση να τα διορθώνει, γιατί δεν καθόριζε την τακτική εγκεφαλικά, βολονταριστικά, αλλά μελετώντας τους πραγματικούς ταξικούς συσχετισμούς και έχοντας πάντα στενή σύνδεση με την πρωτοπορία της εργατικής τάξης, η οποία του επέτρεπε να αφουγκράζεται ανά πάσα στιγμή τον παλμό της τάξης.

Κανείς δεν μπορεί να πει πώς θα εξελίσσονταν τα πράγματα στη Ρωσία του 1917, αν δεν υπήρχαν οι Μπολσεβίκοι. Το βέβαιο είναι, όμως, ότι η επανάσταση του Οκτώβρη φέρει ανεξίτηλα τη σφραγίδα τους. Αυτοί τη σχεδίασαν, αυτοί οργάνωσαν το επιτελείο της, αυτοί εκπόνησαν όχι μόνο το πολιτικό αλλά και το στρατιωτικό της σχέδιο. Δεν ήταν, όμως, στρατηγοί χωρίς στρατό. Ηταν στρατηγοί που τους εμπιστεύονταν οι στρατιές των εξεγερμένων και οπλισμένων προλετάριων. Ο Λένιν από τη Φινλανδία και τα μέλη του Στρατιωτικού Επαναστατικού Κέντρου των Μπολσεβίκων (Στάλιν, Σβερντλόφ, Τζερζίνσκι, Ουρίτσκι, Μπουμπνόφ) ήταν πραγματικοί ηγέτες, με τεράστιο κύρος, που κάθε λόγος τους μετρούσε για το επαναστατημένο προλεταριάτο. Κι αυτό ήταν αποφασιστικός όρος για τη νίκη της επανάστασης.

Σήμερα, σε πολλούς τα παραπάνω ακούγονται σαν ιστορίες από ένα ένδοξο παρελθόν, το οποίο δεν πρόκειται να επαναληφθεί. Αυτή είναι η μεγάλη νίκη της αστικής ιδεολογίας κατά το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα. Κατάφερε, μέσω του αντεπαναστατικού οπορτουνισμού-αναθεωρητισμού, να σπάσει την πίστη στην επαναστατική προοπτική. Να κάνει κυρίαρχο το λεγκαλισμό (υποταγή στην αστική νομιμότητα σε όλα τα επίπεδα) και τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Να μετατρέψει το «ρεαλισμό» σε δόγμα της εργατικής πολιτικής, δηλαδή να μετατρέψει την εργατική πολιτική στο αντίθετό της, σε παρακολούθημα της αστικής πολιτικής. Υπάρχει ένα πολύ μεγάλο ιστορικό κενό, το οποίο το γέμισαν κάθε είδους παραλλαγές της αστικής ιδεολογίας και των μικροαστικών ριζοσπαστικών κατευθύνσεων, με αποτέλεσμα να μοιάζει με ουτοπία αυτό που άλλοτε φλόγιζε καθημερινά τις συνειδήσεις των πρωτοπόρων εργατών.

Με το καθήκον της οργάνωσης ενός κόμματος σαν το μπολσεβίκικο πρέπει να καταπιαστούν σήμερα οι πρωτοπόροι προλετάριοι. Ασφαλώς και δε θα πρόκειται για μια κόπια του μπολσεβίκικου κόμματος. Θα πρόκειται για το μπολσεβίκικο κόμμα της εποχής μας. Ο πυρήνας της συγκρότησής του, όμως, θεωρητικός, προγραμματικός, οργανωτικός, θα πρέπει να είναι ο ίδιος. Να είναι ένα κόμμα που να μπορεί να απευθύνεται αυτοτελώς στην τάξη του και να εκφράζει μέσα στους καθημερινούς της αγώνες τα στρατηγικά της συμφέροντα. Που να μπορεί να προωθεί τη ρήξη με το σύνολο της αστικής πολιτικής.

Νομοσχέδιο εξαφάνισης της Κοινωνικής Ασφάλισης

Μπαίνουν οι τελευταίες πινελιές

Την προηγούμενη εβδομάδα, που συναντήθηκε με τον Ντομπρόβσκις, ο Κατρούγκαλος δοκίμασε να δημαγωγήσει. «Του ζήτησα να εξετάσει το ενδεχόμενο ο δημοσιονομικός στόχος του οποίο έχουμε δεσμευτεί ότι θα τιμήσουμε, να μην επιτευχθεί κυρίως με μείωση συντάξεων, αλλά με εισαγωγή ενδεχομένως άλλων πόρων στο σύστημα», είπε παρουσία του αντιπροέδρου της Κομισιόν. Αυτή τη βδομάδα, που συναντήθηκε με τον Μοσκοβισί, δεν αποτόλμησε να κάνει το ίδιο. Προσπάθησε να το κάνει με διαρροή προς τα παπαγαλάκια. Σύμφωνα με τη διαρροή, μίλησε στον Μοσκοβισί για αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, όμως ο παριστάμενος Ρίσι Γκογιάλ, στέλεχος της τρόικας, την απέκλεισε.

Γιατί πρόκειται για δημαγωγία; Γιατί ο Κατρούγκαλος ξέρει πολύ καλά ότι η αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών αποκλείεται για... αναπτυξιακούς λόγους (έτσι ονομάζεται η εξυπηρέτηση των καπιταλιστών). Ξέρει ότι οι δανειστές τους έκοψαν τον κώλο όταν προσπάθησαν να επαναφέρουν τις εργοδοτικές εισφορές υπέρ ΟΕΚ και ΟΕΕ. Ξέρει πολύ καλά ότι το Μνημόνιο-3 προβλέπει τα ίδια πράγματα για τη μείωση του λεγόμενου «μη μισθολογικού κόστους». Κάνει μια ψιλοπροπαγάνδα δήθεν υπέρ της αύξησης των ασφαλιστικών εισφορών, για να πει μετά ότι αυτός προσπάθησε, αλλά δεν τον άφησε η τρόικα.

Το νομοσχέδιο εξαφάνισης της Κοινωνικής Ασφάλισης και μετατροπής της σε ιδιωτική ασφάλιση με συντάξεις-φιλοδωρήματα είναι έτοιμο. Ενδεχομένως να λείπουν οι τελευταίες πινελιές, που αφορούν τον τρόπο με τον οποίο το πετσόκομμα των συντάξεων θα εφαρμοστεί **αναδρομικά** στους ήδη συνταξιούχους. Δεν πρόκειται, βέβαια, να επανεξετάσουν μία προς μία τις συντάξεις, για να επανακαθορίσουν τα ποσοστά αναπλήρωσης. Αυτό θα απαιτούσε χρόνια. Θα φτιάξουν ένα μαθηματικό τύπο και βάσει αυτού θα κάνουν το πετσόκομμα στις συντάξεις πάνω από ένα ορισμένο ύψος (άγνωστο ποιο) και με κάποια κλιμάκωση. Κι αυτό θα το βαφτίσουν επανυπολογισμό των συντάξεων, για να είναι το πετσόκομμα... συνταγματικά εντάξει και να μην προσκρούει στη νομολογία του ΣτΕ (το αναφέρουν οι δικαστές που συμμετείχαν στην «επιτροπή σοφών»).

Την ερχόμενη Παρασκευή έχουμε προγραμματίσει μια συζήτηση στην «Κόντρα» για τα ζητήματα της Κοινωνικής Ασφάλισης. Μια συζήτηση προσανατολισμένη όχι μόνο στην επικείμενη επίθεση και στις αντιστάσεις που πρέπει να αναπτυχθούν, αλλά και στον μακρόχρονο αγώνα για την ανάπτυξη ταξικής ασφαλιστικής συνείδησης, χωρίς την οποία η Κοινωνική Ασφάλιση θα χαθεί.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ
ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΕΜΕΙΣ
› Παράγουμε όλο τον κοινωνικό πλούτο
› Είμαστε τα υποζύγια της φορολογίας
ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ
ΠΛΗΡΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
και **πλήρη χρηματοδότησή** της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους
Συζήτηση
Παρασκευή 13/11,
στις 8 μ.μ.
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
www.eksegersi.gr
ΚΟΝΤΡΑ

Μνημείο υποταγής

Με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου (ΠΥΣ), που αποφασίστηκε στα μουλωχτά και δημοσιεύτηκε χωρίς προαναγγελίες στο ΦΕΚ (138Α, 3.11.2015) η φαιρόζ συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων παραχωρεί τα 14 περιφερειακά αεροδρόμια στη γερμανική Fraport. «Ορος για τη θέση των Συμβάσεων Παραχώρησης σε ισχύ αποτελεί η με νόμο κύρωσή τους από τη Βουλή των Ελλήνων» αναφέρει η απόφαση. Γιατί τότε δεν κατέθεσαν τη σύμβαση στη Βουλή, αλλά επέλεξαν να την κυρώσουν με ΠΥΣ; Για ν΄ αποφύγουν όσο γίνεται το ντόρο στη σημερινή συγκυρία και ν' ακολουθήσει η τυπική κοινοβουλευτική διαδικασία σε ευθετότερο χρόνο.

Δε χρειάζεται να θυμίσουμε τι έλεγαν οι συριζαίοι για το ξεπούλημα των 14 αεροδρομίων. Αρχικά έλεγαν ότι θ' ακυρώσουν το διαγωνισμό. Μετά έλεγαν ότι δεν υπάρχει περίπτωση να υπογράψουν σύμβαση παρά μόνο αν προβλέπει δημιουργία μεικτού σχήματος εκμετάλλευσης, με τη συμμετοχή του ελληνικού δημόσιου. Στο τέλος έλεγαν ότι θα διαπραγματευθούν εκ νέου τη σύμβαση, ώστε να μεγιστοποιήσουν τα οφέλη για τις τοπικές κοινωνίες.

Τίποτα απ' όλα αυτά δεν έγινε. Η σύμβαση υπογράφτηκε όπως ακριβώς σχεδιάστηκε από τη συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων. Αν δει κανείς τα «έχοντας υπόψη» της ΠΥΣ, δηλαδή το νομικό και διοικητικό πλαίσιο βάσει της οποίας το υπουργικό συμβούλιο αποφάσισε την υπογραφή της σύμβασης, θα διαπιστώσει ότι πρόκειται για μνημείο υποταγής των... ντούρων αντιμνημονιακών σ' αυτά που προέβλεπαν τα προηγούμενα Μνημόνια και αυτοί ξεσκίζονταν να τα καταγγέλλουν. Ιδού ο κατάλογος των «έχοντας υπόψη»:

- Το Μνημόνιο-2 του 2012
- Το Μεσοπρόθεσμο 2011-2015
- Το Μεσοπρόθεσμο 2012-2015
- Το Μεσοπρόθεσμο 2013-2016
- Η απόφαση μεταφοράς των περιφερειακών αεροδρομίων στο ΤΑΙΠΕΔ το 2011
- Ο διαγωνισμός που προκήρυξε το ΤΑΙΠΕΔ το Φλεβάρη του 2014
- Η ανακήρυξη της Fraport ως προτιμητέου επενδυτή από το ΤΑΙΠΕΔ το Νοέμβρη του 2014
- Το Μνημόνιο-3 του 2015

-Εισήγηση του ΤΑΙΠΕΔ στις 12.8.2015, δηλαδή δυο μέρες πριν την υπογραφή του Μνημόνιου-3.

ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ενεργούν σαν τσιράκια των ιμπεριαλιστών δανειστών, ξεπουλώντας «τα ασημικά» του ελληνικού κράτους.

Τα όνειρά τους δεν χωρούν στο σχολείο

Οι μαθητές βγήκαν στους δρόμους την περασμένη Δευτέρα 2 του Νοέμβρη και το διαδίκτυο γέμισε με σχόλια κακεντρεχών, παρόμοια με αυτά που βλέπουμε κάθε φορά που τα παιδιά ξεσηκώνονται ή κάνουν κατάληψη στο σχολείο τους. «Κάνουν κατάληψη για χαβαλέ», ή «για να χάσουν μάθημα ή κάποιο διαγώνισμα», «δεν ξέρουν τι θέλουν», «υποκινούνται από τους μαθητοπατέρες», «οι αριστεροί καθηγητές ξεσηκώνουν τα παιδιά» κ.ά. είναι μερικά από τα συνήθη που ακούγονται.

Τα σχόλια αυτά εκφράζουν απόψεις ανθρώπων που είτε έχουν ταυτιστεί με το σύστημα και έχουν βαθιά συντηρητικοποιηθεί, είτε είναι απογοητευμένοι από τις συνεχείς ήττες και έχουν παραιτηθεί από κάθε διεκδίκηση και τη δική τους υποταγή θέλουν να τη φορτώσουν και στους άλλους, ακολουθώντας το παράδειγμα της κολοβής αλεπούς, είτε στην καλύτερη περίπτωση έχουν ξεχάσει πως είναι να είσαι νέος, να έχεις ανάγκες και όνειρα που στραγγαλίζονται και δεν μπορείς να πραγματοποιήσεις.

Ας «διαβάσουμε», λοιπόν, την πραγματικότητα με τα μάτια όσων δε «βολεύονται» σ' αυτό το απάνθρωπο σύστημα και πιστεύουν -και αγωνίζονται γι' αυτό- σε μια άλλη κοινωνία με κέντρο τον Ανθρωπο και τις ανάγκες του, απαλλαγμένη από κάθε εκμεταλλευτικό ζυγό.

Καταρχάς να σημειώσουμε ότι τα παιδιά δεν είναι κλεισμένα σε κάποια γυάλα. Βιώνουν μέσω του οικογενειακού και φιλικού τους περιβάλλοντος την αγωνία της επιβίωσης, το φόβο της ανεργίας, τα μαύρα αισθήματα αυτού που νιώθει περιθωριοποιημένος από το σύστημα. Ζουν με ό,τι με πολύ κόπο «περισσεύει» από τους στερημένους οικογενειακούς προϋπολογισμούς και συχνά δε μπορούν να έχουν ούτε καν τη στοιχειώδη στήριξη στις καθημερινές τους ανάγκες.

Ούτε σαν παιδιά δε μπορούν να χαρούν. Το αστικό σχολείο στραγγαλίζει την ενέργειά τους, την ορμή τους, την περιέργειά τους, την έμφυτη ανάγκη τους να ανακαλύψουν πράγματα μέσα από τη μαθησιακή διαδικασία και τη γνώση. Δεν υπάρχει χρόνος για παιχνίδι, δεν υπάρχει «χώρος» για την ανάπτυξη μιας στέρεας φιλίας, μιας συντροφικής σχέσης. Μόνο ένα συνεχές κυνηγητό του χρόνου ανάμεσα σε σχολείο, φροντιστήριο και εξωσχολικές δραστηριότητες (αν και εφόσον αυτές μπορούν να καλυφθούν από τον οικογενειακό προϋπολογισμό), μόνο η συνεχής αίσθηση ενός σκληρού ανταγωνισμού, η αγωνία για την επιτυχία στους εξεταστικούς μαραθώνιους και στο πανεπιστήμιο, η πίεση από τη συνεχή προετοιμασία γι' αυτό και η αγωνία για το τι επιφυλάσσει το μέλλον.

Η καθημερινότητα στο σχολείο μίζερη. Κενά σε εκπαιδευτικό προσωπικό, κρύες αίθουσες, άπειρα λειτουργικά προβλήματα, δυσνόητη και μεγάλη ύλη μαθημάτων, που δεν αφήνει μαθητές και δασκάλους ν' ανασάνουν και να πειραματιστούν με πράγματα «εκτός», αυταρχική συμπεριφορά από καθηγητές και διευθυντές, πολυπληθή τμήματα, που καθιστούν απαγορευτική την ανάγκη ενασχόλησης του εκπαιδευτικού και με κάθε παιδί χωριστά.

Οι μαθητές «πνίγονται» μέσα σ' αυτό το δύσοσμο πηγάδι, αναζητούν μια ελπίδα για το μέλλον. Δεν μπορούν ίσως να περιγράψουν πώς ακριβώς το θέλουν, ξέρουν, όμως, πολύ καλά τι δεν θέλουν, γιατί το βιώνουν.

Ετσι, λοιπόν, ξεσηκώνονται. Την έκρηξή τους, οι προοδευτικοί άνθρωποι πρέπει να την αντικρίζουν θετικά, γιατί εκφράζει υγεία και όχι να κουνούν το δάκτυλο στη νεολαία, που δε μπορεί να εκφράσει τα «θέλω» της με την «πρέπουσα» -κατ' αυτούς- γλώσσα και τακτική. Επειτα, ας αναλογιστούν τι κάνουν αυτοί γι' αυτό, τι κάνουν στο κάτω-κάτω για να βελτιώσουν τη δική τους θέση ως εργαζόμενοι μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα, τι κάνουν για να προετοιμάσουν την ανατροπή του.

Γι' αυτό και δεν πρέπει κανείς να μιλά για «υποκινητές». Υποκινητές είναι τα ίδια τα προβλήματα και χρέος και των εκπαιδευτικών που τιμούν το ψωμί και το ρόλο τους ως δασκάλων ταγμένων στο πλευρό των συμφερόντων της εργατικής τάξης και των παιδιών της είναι ν' ανάβουν τη φλόγα της αμφισβήτησης του συστήματος και της αντίστασης στις καρδιές των μαθητών τους.

ΥΓ: Την ημέρα της κινητοποίησης, οι μαθητές με παλμό και συνθήματα πλημμύρισαν τους δρόμους της Αθήνας και των άλλων μεγάλων πόλεων. Στη Χαλκίδα, τη Βέροια έδωσαν δυναμικό παρών.

Για να προλάβουν τα χειρότερα για το σύστημα, οι διωκτικές αρχές έσπευσαν να πάρουν μέτρα. Στη Θεσσαλονίκη η εισαγγελέας πρωτοδικών Σύρμω Κακάλη, με κατεπείγον έγγραφό της ζήτησε από τους διευθυντές και τους καθηγητές των σχολείων που βρίσκονται υπό κατάληψη, να «ενημερώσουν» τους μαθητές ότι «η συμπεριφορά τους αυτή (κατάληψη σχολικών συγκροτημάτων και διακοπή λειτουργίας των σχολείων), συνιστά αξιόποινη πράξη (παράβαση άρθρου μόνο της από 4.12.199 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, όπως κυρώθηκε με Ν. 2811/200), η οποία διώκεται αυτεπάγγελτα και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης από 6 μήνες έως 5 έτη».

Ενώ παράλληλα έσπευσε να «προειδοποιήσει» και τους γονείς ότι «σε περίπτωση που παραλείπουν να αποτρέψουν τα ανήλικα τέκνα τους - μαθητές, από τη διάπραξη του παραπάνω αδικήματος, τελούν αυτεπαγγέλτως διωκόμενη αξιόποινη πράξη της παραμέλησης της εποπτείας ανηλίκων (άρθρο 360 Π.Κ.)» (είδηση αλιευμένη από το alfavita.gr).

Μόνο ως ύβριν δε, απέναντι στις αγνές και ειλικρινείς κινητοποιήσεις των μαθητών μπορούμε να εκλάβουμε τη δήλωση του υπουργού Παιδείας Φίλη: «Τα αιτήματα των μαθητών και των μαθητριών για βελτίωση και αναβάθμιση του Δημόσιου Σχολείου είναι πλήρως εναρμονισμένα με τις αντίστοιχες δεσμεύσεις της Κυβέρνησης και τις προσπάθειες του Υπουργείου Παιδείας, Ερευνας και Θρησκευμάτων».

Και τούτο γιατί ο υπουργός Παιδείας είναι μέλος μιας συγκυβέρνησης που έχει υπογράψει και έχει βαλθεί να εφαρμόσει το επαίσχυντο Μνημόνιο-3, που αλυσοδένει τον ελληνικό λαό και την Παιδεία και τις άλλες κοινωνικές ανάγκες τις ρίχνει στα τάρταρα.

Τέρμα και οι υποτροφίες

Αποτελεί τραγική ειρωνεία για όσους δηλώνουν εραστές της «αριστείας», της μέγιστης προσπάθειας και της αμοιβής που δήθεν της αρμόζει, των ποιοτικών πανεπιστημιακών σπουδών, των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων που διευκολύνουν με μέτρα στήριξης τους φοιτητές τους που διακρίνονται, ενώ έχουν ψηφίσει με χέρια και πόδια τα απανωτά Μνημόνια, που «αρμέγουν» από τους εργαζόμενους και τους νέους ακόμη και τα πλέον απαραίτητα έσοδα διαβίωσης.

Οπως αποκαλύπτει η γραπτή απάντηση που έδωσε στη Βουλή, η αναπληρώτρια υπουργός Παιδείας Σία Αναγνωστοπούλου, απαντώντας σε ερώτηση βουλευτή, τέρμα μπαίνει πλέον και στις υποτροφίες.

Στην απάντησή της η αναπληρώτρια υπουργός αναφέρει τα εξής στοιχεία:

«Α. Στον προϋπολογισμό του ΙΚΥ για το έτος 2015 δεν εγγράφησαν πιστώσεις για την προκήρυξη Προγραμμάτων Υποτροφιών και βραβείων σε φοιτητές Πανεπιστημίων και ΤΕΙ που διακρίθηκαν στις εξετάσεις εισαγωγής στα Ιδρύματα της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης κατά τα έτη 2013,2014 και 2015 για την επίδοσή τους στα εξάμηνα σπουδών για τα ακαδημαϊκά έτη 2012-13, 2013-14, 2014-15.

Β. Η μη εγγραφή σχετικών πιστώσεων οφείλεται στο ότι το κόστος των ανωτέρω προγραμμάτων υπερβαίνει τα 13.000.000 ευρώ ενώ η εγκεκριμένη επιχορήγηση του Ιδρύματος για το έτος 2015 ανέρχεται σε 2.156.446 ευρώ για το σύνολο των λειτουργιών του ΙΚΥ».

Κυνική ομολογία

Ο εθνικιστικός παροξυσμός για την αναφορά του Φίλη στο λεγόμενο ζήτημα της γενοκτονίας των Ποντίων (ευκαιρία των δεξιών να κάνουν επιτέλους λίγη αντιπολίτευση) σκέπασε άλλα πράγματα, πολύ πιο σημαντικά, που αποκαλύφτηκαν στη διάρκεια της πολύωρης τηλεοπτικής συνέντευξης του υπουργού Παιδείας.

Διαμαρτύρονταν οι παριστάμενοι εκπαιδευτικοί και φοιτητές για το χάλι των δομών της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά ατάραχος ο Φίλης απαντούσε: Μαζί σας, δίκιο έχετε, στην ίδια πλευρά είμαστε. Ο Χατζηνικολάου, παρά τη φανερή διάθεσή του να αβαντάρει τον Φίλη, κάποια στιγμή αισθάνθηκε ότι πρέπει να κρατήσει και κάποιες ισορροπίες. Γι' αυτό του είπε: Υπουργέ, τι να το κάνουν το δίκιο που τους λέτε ότι έχουν, όταν τα προβλήματα δεν λύνονται; Ασε που όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση αυτά τα προβλήματα τα είχατε κάνει σημαία.

Ο Φίλης ψιλοκομπλάρισε, αλλά βρήκε γρήγορα την απάντηση: ως αντιπολίτευση είχαμε υποχρέωση να αναδεικνύουμε τα προβλήματα! Τι είπε δηλαδή; Οτι η αντιπολίτευση έχει καθήκον να καταγγέλλει την κυβέρνηση ότι δε λύνει τα προβλήματα, ενώ όταν γίνει κυβέρνηση οφείλει να πει ότι δεν είναι εύκολο να λυθούν αυτά τα ίδια προβλήματα.

Κάθε κατεργάρης στον πάγκο του. Η κυβέρνηση πρέπει να κυβερνήσει και η αντιπολίτευση να κάνει αντιπολίτευση. Το έγραψε πριν από μερικές βδομάδες ο Πρετεντέρης, απορρίπτοντας τα σενάρια περί ευρέως κυβερνητικού συνασπισμού. Το ίδιο ακριβώς περιέγραψε με κυνισμό ο Φίλης (επιβεβαιώνοντας πως είναι από κάθε άποψη ο «Πάγκαλος του ΣΥΡΙΖΑ»): όσο είμαστε στην αντιπολίτευση έχουμε καθήκον να καταγγέλλουμε αυτά που ως κυβέρνηση δεν πρόκειται να εφαρμόσουμε!

Αυτή είναι η λειτουργία του αστικού συστήματος εξουσίας. Γι' αυτό εμείς επιμένουμε ότι και η αντιπολίτευση αποτελεί τμήμα του συστήματος εξουσίας, επειδή καθήκον της είναι να «συμμαζεύει» και να καναλιζάρει τη λαϊκή διαμαρτυρία για να μην γίνει επικίνδυνη για το σύστημα.

Μνημονιακή Μπανανία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

θα πρέπει να σφίξουμε την καρδιά και να τα δεχτούμε όλα, προκειμένου ν' αποφύγουμε το κούρεμα καταθέσεων.

Το σόου ήρθε στα ίσα του με τις σύντομες δηλώσεις που έκαναν ο Μοσκοβισί με τον Σταθάκη, αφού πρώτα ο Γάλλος ξεναγήθηκε στην Ακρόπολη και χλαπάκιασε παρέα με τον Σταθάκη σε γεύμα εργασίας. Ο Μοσκοβισί είπε τα καθιερωμένα με τη γνωστή γαλατική αβρότητα: *«Ηταν μια εξαιρετικά χρήσιμη διήμερη επίσκεψη κατά την οποία συνεργαστήκαμε άψογα με την ελληνική κυβέρνηση. Εχουμε τον ίδιο στόχο: η Ελλάδα να έχει κοινωνική δικαιοσύνη και να βρει τον δρόμο της ανάπτυξης. Είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί και τείνουμε ευήκοα ώτα στις προσδοκίες της ελληνικής κοινωνίας. Είναι ανάγκη η χώρα να ανακτήσει την ανταγωνιστικότητά της και να καταστεί ελκυστική για τους επενδυτές».*

Είδηση εμπεριείχαν αυτά που είπε ο Σταθάκης: *«Το πνεύμα της συζήτησης αυτές τις δύο ημέρες ήταν* ***πολύ θετικό****. Πρέπει να γίνουν τρία πολύ σημαντικά βήματα, στα οποία συμφωνούμε από κοινού: πρώτον, να ολοκληρωθεί η διαδικασία της πρώτης αξιολόγησης, δεύτερον, να ολοκληρωθεί η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και να αποκατασταθεί η οικονομική σταθερότητα στη χώρα και τρίτον, να υπάρξει μια συζήτηση ελάφρυνσης του χρέους ώστε να δημιουργηθούν συνθήκες μακροχρόνιας ασφάλειας. Στο πνεύμα αυτών των βασικών και κοινών στόχων, προφανώς* ***συζητάμε και για τα υπόλοιπα θέματα στα οποία δεν έχουν καταλήξει οριστικά ακόμη****. Ωστόσο, θέλω να διαβεβαιώσω ότι* ***το πνεύμα είναι θετικό, είναι πνεύμα αμοιβαίας κατανόησης και αναζήτησης λύσης επωφελούς και για τις δύο πλευρές****. Οσον αφορά τέλος το επίμαχο ζήτημα,* ***θα βρεθεί λύση*** *η οποία θα δημιουργεί ασφάλεια στους πολίτες και θα συνιστά ένα ακόμη πεδίο στο οποίο θα υπάρξει συμφωνία».*

Ο Σταθάκης αναγνωρίζει ότι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών θα γίνει μετά την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης. Αρα, η τρόικα πρέπει να αναμένεται σύντομα (ίσως και την επόμενη εβδομάδα), προκειμένου να κλείσει τα ανοιχτά ζητήματα, μεταξύ των οποίων και το Ασφαλιστικό. Ο Σταθάκης (που είναι ο αρμόδιος υπουργός για τα «κόκκινα» δάνεια) δεν σηκώνει τους τόνους σε στιλ Γεροβασίλη, αλλά προεξοφλεί ότι θα βρεθεί λύση «αμοιβαία επωφελής». Αυτό τα λέει όλα.

Το ζήτημα αυτό, στο σκέλος που αφορά τα στεγαστικά δάνεια για πρώτη κατοικία, έχει περισσότερο προπαγανδιστική σημασία για την κυβέρνηση. Από οικονομική άποψη σημασία έχουν τα επιχειρηματικά δάνεια. Εχουν συμφωνήσει να επιτρέψουν πώλησή τους στα κακόφημα distress funds και δεν τα έχουν ακόμα βρει στους όρους. Ομως για το Ασφαλιστικό, που είναι μείζονος σημασίας ζήτημα για την εργατική τάξη, την αγροτιά και τους εργαζόμενους μικροαστούς, στην πραγματικότητα δεν υπάρχει καμιά αντίθεση. Ο Κατρούγκαλος, ξέροντας ότι θα μείνει στην ιστορία ως ο υπουργός που έδωσε τη χαριστική βολή στην Κοινωνική Ασφάλιση, διαρρέει διάφορα, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να ρίξει το κρίμα στους δανειστές.

Νέα ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών

Αλλος πληρώνει, άλλος κερδίζει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

ασκήσει αρνητικές επιδράσεις στη συνολική κατάσταση των τραπεζών». Υποστήριξε, ακόμη, ότι «τόσο η μείωση των καταθέσεων όσο και η ανάγκη των τραπεζών να στηριχθούν εκ νέου στη λήψη έκτακτης ενίσχυσης σε ρευστότητα (ELA) έχουν επίσης αρνητικό αντίκτυπο στους τραπεζικούς ισολογισμούς». «Εξού και η ανάγκη να τους χορηγηθούν περαιτέρω κεφάλαια» κατέληξε το μεγαλοστέλεχος της ΕΚΤ, ρίχνοντας εξ ολοκλήρου την ευθύνη στην κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων.

Αυτοδιαψεύστηκαν

Ως προς το δεύτερο «επίδικο», οι συριζαίοι έγιναν γελοίοι καθώς προσπαθούσαν να υποστηρίξουν ότι με τη δική τους ανακεφαλαιοποίηση το κράτος θα πάρει κοινές μετοχές, δηλαδή με δικαίωμα ψήφου, ενώ κατά την προηγούμενη ανακεφαλαιοποίηση το κράτος πήρε προνομιούχες μετοχές (χωρίς δικαίωμα ψήφου), τις οποίες μάλιστα αυτοί φροντίζουν -με ρύθμιση του νομοσχέδιου- να μετατρέψουν σε κοινές και επομένως το δημόσιο να έχει δικαίωμα ψήφου για όλο το μετοχικό του κεφάλαιο.

Πολλοί ομιλητές της αντιπολίτευσης θύμισαν στους συριζαίους ότι ως προς την απόκτηση κοινών μετοχών δεν κάνουν τίποτ' άλλο από το να επαναλαμβάνουν μια νομοθετική ρύθμιση που έγινε το 2014 από τη συγκυβέρνηση των σαμαροβενιζέλων. Είχε μεγάλη πλάκα ένας διάλογος μεταξύ Σταθάκη και Βορίδη, τον οποίο μεταφέρουμε από τα πρακτικά της Βουλής:

Γ. Σταθάκης: *Οι προηγούμενες ρυθμίσεις προφανώς προέβλεπαν κοινές μετοχές, οι οποίες έγιναν, όμως, προνομιούχες στο σύνολό τους. Δεν διαφωνείτε σε αυτό, κύριε Βορίδη. Δεν ασκήθηκε ποτέ δικαίωμα...*

Μ. Βορίδης: *Πότε έγινε, όμως; Από το 2014 και μετά.*

Γ. Σταθάκης: *Σήμερα είναι σαφής ο νόμος. Προβλέπει τη μετατροπή όλων των μετοχών του Δημοσίου σε κοινές μετοχές.*

Με τον ίδιο τρόπο καμάρωνε προηγουμένως και ο Τσακαλώτος (με τα... θαυμάσια ελληνικά του): *«Εχουμε ένα νομοσχέδιο που δίνει πλήρη δικαιώματα ψήφου για τις νέες μετοχές και τις μετοχές που θα πάρει το ΤΧΣ για το λιγότερο καλό σενάριο, όχι το βασικό σενάριο, που τα λεφτά του ESM θα πάνε στο ΤΧΣ και θα αγοράσουν κοινές μετοχές. Θα έχουν δικαίωμα ψήφου, αλλά και οι παλιές μετοχές, οι προνομιούχες μετοχές που είχαμε, που θα τις μετατρέψουμε σε κοινές μετοχές θα έχουν δικαίωμα ψήφου».*

Την επομένη (Δευτέρα 1 Νοέμβρη), η αντιπροεδρία της κυβέρνησης εξέδωσε Δελτίο Τύπου, για να ενημερώσει για την κυριακάτικη συνεδρίαση του ΚΥΣΟΙΠ (Κυβερνητικό Συμβούλιο Οικονομικής Πολιτικής), το οποίο *«ενέκρινε και εισηγείται προς το Υπουργικό Συμβούλιο, το σχέδιο της Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου που ρυθμίζει τα ειδικότερα ζητήματα για τη διαδικασία ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων».* Αυτό το Δελτίο Τύπου περιέγραφε πώς θα γίνει η ανακεφαλαιοποίηση, αλλά δεν έλεγε τίποτα για μετατροπή των παλιών προνομιακών μετοχών που κατέχει το ελληνικό δημόσιο σε κοινές, όπως κόμπαζαν οι Τσακαλώτος και Σταθάκης στη Βουλή.

Η απορία μας λύθηκε τη μεθεπομένη (Τρίτη 2 Νοέμβρη). Η αντιπροεδρία της κυβέρνησης εξέδωσε το ίδιο Δελτίο Τύπου στα αγγλικά. Η αγγλική έκδοση, όμως, περιλάμβανε και μια προσθήκη. Για να μην περάσει απαρατήρητη, η προεδρία φρόντισε να τη μεταφράσει και να την παραθέσει με μεγάλα γράμματα στο e-mail που έστειλε στους οικονομικούς συντάκτες. Ηταν η εξής: *«Οσον αφορά τις συστημικές τράπεζες* ***η κυβέρνηση δεν θα προχωρήσει στην ανταλλαγή ή στη μετατροπή των προνομιούχων μετοχών****, ανεξάρτητα από την διαδικασία καταμερισμού της επιβάρυνσης (burden sharing), οι οποίες κατά τα λοιπά θα συνεχίζουν να υπόκεινται στις διατάξεις του νόμου 3723/2008»*!

Συνοψίζουμε. Ο Τσακαλώτος κόμπαζε ότι η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων όχι μόνο θα εκδώσει κοινές μετοχές για τη νέα ανακεφαλαιοποίηση, αλλά και θα μετατρέψει σε κοινές τις προνομιακές μετοχές της προηγούμενης ανακεφαλαιοποίησης. Οταν η αντιπολίτευση θύμισε ότι αυτή η δυνατότητα προβλέπεται ήδη από το 2014, ο Σταθάκης απάντησε ότι ναι μεν προβλέπεται, όμως η προηγούμενη κυβέρνηση δεν έκανε καμιά κίνηση μετατροπής των προνομιακών μετοχών σε κοινές, ενώ η σημερινή κυβέρνηση θα μετατρέψει όλες τις μετοχές του Δημοσίου σε κοινές. Δυο μέρες μετά, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι «δεν θα προχωρήσει στην ανταλλαγή ή στη μετατροπή των προνομιούχων μετοχών»! Οι άνθρωποι είναι τόσο απατεώνες που αυτοδιαψεύστηκαν μέσα σ' ένα διήμερο.

Δεν είναι, όμως, μόνο η υπαναχώρηση από τη διακηρυγμένη υπόσχεσή τους ότι θα μετατρέψουν όλες τις μετοχές του κράτους σε κοινές, ώστε να μπορούν οι εκπρόσωποί του να ασκούν όλα τα δικαιώματά του στη γενική συνέλευση των μετόχων. Είναι και η σύνθεση με την οποία το ελληνικό δημόσιο θα συμμετάσχει στη νέα ανακεφαλαιοποίηση. Αυτό δεν το περιέλαβαν στο νομοσχέδιο. Το άφησαν να το ρυθμίσουν με ΠΥΣ (Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου). Κι όταν ο Βενιζέλος κατέθεσε τροπολογία που πρόβλεπε άμεση ενημέρωση της Βουλής, την απέρριψαν.

Από το Δελτίο Τύπου της αντιπροεδρίας μάθαμε ότι αποφάσισαν ότι με τη νέα ανακεφαλαιοποίηση το δημόσιο θα πάρει το 25% του κεφάλαιου που θα βάλει σε κοινές μετοχές και το 75% σε CoCos (υπό αίρεση μετατρέψιμες ομολογίες, που δεν έχουν δικαίωμα ψήφου)! Κατηγορούσαν τους άλλους ότι έκαναν ανακεφαλαιοποίηση και πήραν προνομιούχες μετοχές κι αυτοί όχι μόνο δεν μετέτρεψαν τις προνομιούχες αυτές μετοχές σε κοινές, όπως έχουν δικαίωμα από το νόμο, όχι μόνο ανακοίνωσαν ότι δεν προτίθενται να κάνουν τέτοια μετατροπή, αλλά επιπροσθέτως θα πάρουν τα τρία τέταρτα της κρατικής συμμετοχής στη νέα ανακεφαλαιοποίηση σε ομολογίες. Ούτε καν σε προνομιούχες μετοχές! Για ποιο λόγο; Για να μην αποθαρρυνθεί το επενδυτικό ενδιαφέρον των ιδιωτών -όπως διέρρευσαν στον αστικό Τύπο- καθώς αν έπαιρναν το 50% σε κοινές μετοχές, όπως έλεγαν αρχικά, θα ενισχυόταν ο κρατικός χαρακτήρας των τραπεζών και οι ιδιώτες δε θα συμμετείχαν ώστε να καλύψουν τις κεφαλαιακές ανάγκες του λεγόμενου «βασικού σενάριου» (λίγο πάνω από 4 δισ. ευρώ).

Ξέρετε τι έλεγε ο Τσακαλώτος πριν από δυο μέρες στη Βουλή; *«Εχουμε μια εξισορρόπηση των συμφερόντων του δημοσίου σε σχέση με τους ιδιώτες. Αυτό θα φανεί στην απόφαση που θα πάρουμε στην Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, που θα καθορίσει τι θα είναι η αναλογία μεταξύ CoCos. Μέχρι την Τετάρτη δεν ξέραμε καν αν θα μπορούσαμε να έχουμε CoCos. Ακόμα δεν είμαστε σ' αυτό 100%, 99,8%, 99,3%, 99,5%, -για να πω έναν αριθμό ότι ξέρω τι λέω- σίγουροι. Εκεί θα καθορίσουμε τη σχέση μεταξύ των CoCos του δημοσίου και των κοινών μετοχών».*

Είναι αυτό που έκαναν τελικά «εξισορρόπηση των συμφερόντων του δημοσίου σε σχέση με τους ιδιώτες»; Οταν το δημόσιο βάζει 100 και παίρνει δικαίωμα ψήφου μόνο για το 25, ενώ οι ιδιώτες βάζουν 100 και παίρνουν δικαίωμα ψήφου για 100, πόσο θράσος πρέπει να έχει κάποιος για να μιλάει για «εξισορρόπηση συμφερόντων»; Αυτό είναι πέσιμο «στα τέσσερα», για να θυμηθούμε τον κυβερνητικό συνεταίρο Καμμένο.

«Στα τέσσερα»

Στις 5 Οκτώβρη, διαβάζοντας τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησής του, ο Τσίπρας έλεγε: *«Βιώσαμε, λοιπόν, όλοι μας μία παγκόσμια πρωτοτυπία, το ελληνικό κράτος να αγοράζει επί της ουσίας τις τράπεζες, αφήνοντας όμως τη διοίκησή τους, το μάνατζμεντ τους στους προηγούμενους μετόχους. Είναι και αυτό άλλο ένα επεισόδιο που αποδεικνύει τις βαθιές σχέσεις διαπλοκής και εξάρτησης της πολιτικής εξουσίας από την οικονομική ολιγαρχία στον τόπο μας. Δεσμευόμαστε, λοιπόν, ότι αυτή η αρνητική παγκόσμια πρωτοτυπία αυτήν τη φορά δεν πρόκειται να επαναληφθεί. Οι τράπεζες που θα χρειαστούν ανακεφαλαιοποίηση με χρήματα του ελληνικού δημοσίου θα έχουν και το αντίστοιχο μάνατζμεντ».*

Εν γνώσει του έλεγε ψέματα. Το συγκεκριμένο ζήτημα δεν ήταν ανοιχτό, δεν υπόκειτο σε διαπραγμάτευση. Ρυθμιζόταν από το Μνημόνιο. Δεν είναι μόνο που εξαναγκάστηκαν να μειώσουν το δικαίωμα ψήφου του ελληνικού δημόσιου, παίρνοντας 75% CoCos και 25% μετοχές (και αφήνοντας χωρίς δικαίωμα ψήφου τις παλιές μετοχές). Είναι και που δεν έχουν κανένα δικαίωμα παρέμβασης στη διοίκηση και διαχείριση των τραπεζών. Με το προηγούμενο καθεστώς, τις διοικήσεις των τραπεζών διόριζε το ΤΧΣ, το οποίο διόριζε ο υπουργός Οικονομικών. Μπορούσε, λοιπόν, θεωρητικά, η κυβέρνηση να αλλάξει οποιαδήποτε διοίκηση τράπεζας, χρησιμοποιώντας το ελεγχόμενο από την ίδια ΤΧΣ. Φυσικά, η προηγούμενη κυβέρνηση δεν το έκανε. Αφησε στις τράπεζες τις ίδιες διοικήσεις. Θεωρητικά, όμως, μπορούσε να τις αλλάξει.

Πλέον, όπως προβλέπεται στο Μνημόνιο και όπως θεσπίστηκε με το νομοσχέδιο για την ανακεφαλαιοποίηση, το ΤΧΣ διορίζεται και ελέγχεται από τους ιμπεριαλιστές δανειστές και όχι από την ελληνική κυβέρνηση. Τα μέλη του Γενικού Συμβούλιου και της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΤΧΣ επιλέγονται από μια Επιτροπή Επιλογής, η οποία αποτελείται από έξι «ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, εγνωσμένου κύρους και ακεραιότητας», τρεις από τους οποίους -συμπεριλαμβανόμενου του προέδρου- υποδεικνύονται από την Κομισιόν, την ΕΚΤ και τον ESM, δύο από τον έλληνα υπουργό Οικονομικών και ένας από την ΤτΕ. Σε περίπτωση ισοψηφίας, η ψήφος του προέδρου μετράει διπλή. Αρα, οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν την πλειοψηφία στην Επιτροπή Επιλογής και είναι αυτοί που θα επιλέξουν τα μέλη του ΤΧΣ, μέσω των οποίων θα διορίζουν και θα ελέγχουν τις διοικήσεις των «συστημικών» τραπεζών.

«Είχαμε πλειοψηφία στις τράπεζες, είχαμε μετοχές, δεν είχαμε δικαίωμα ψήφου. Δεν μπορούσαμε να παρέμβουμε. Τώρα, οι μετοχές, όσοι θα έχουμε, θα έχουν δικαίωμα ψήφου», έλεγε κομπορρημονώντας στη Βουλή ο Δραγασάκης. Μόνο που το όποιο δικαίωμα ψήφου δε θα το έχει η κυβέρνηση. Θα το έχει το ΤΧΣ, τα μέλη του οποίου θα διορίζονται από τους δανειστές.

Και βέβαια, τα μέλη του ΤΧΣ θα έχουν πλήρη ασυλία. Οι μεγαλοστομίες του Τσίπρα, όταν διάβαζε τις προγραμματικές δηλώσεις της πρώτης συγκυβέρνησης, στις 8 του περασμένου Φλεβάρη, ότι θα καταργήσει την ασυλία των μελών του ΤΧΣ, πήγαν περίπατο μαζί με όλες τις υπόλοιπες μεγαλοστομίες.

Οι συριζαίοι κατήγγειλλαν τις προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις ότι τους έστελνε έτοιμα τα νομοσχέδια η τρόικα και αυτές απλώς τα μετέφραζαν. Οποιος κάνει τον κόπο να διαβάσει το νομοσχέδιο για την ανακεφαλαιοποίηση θα διαπιστώσει ότι η παράδοση της μπανανίας συνεχίζεται, με χειρότερους όρους μάλιστα. Αυτό το νομοσχέδιο γράφτηκε στις Βρυξέλλες και απλά μεταφράστηκε στα ελληνικά. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές παίρνουν τον απόλυτο έλεγχο των τεσσάρων μεγάλων ελληνικών τραπεζών, αλλά και των μικρών συνεταιριστικών, διότι και αυτές θα χρειαστούν ενδεχομένως ανακεφαλαιοποίηση, όπως προβλέπει ο νέος νόμος (κατά τα άλλα, ο Δραγασάκης θα φτιάξει «παράλληλο τραπεζικό σύστημα»!). Δε θα έχουν κανένα πρόβλημα να συνεργαστούν με τους τραπεζίτες και με τους ντόπιους καπιταλιστές που συμμετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο των τραπεζών (Βαρδινογιάννηδες και σία). Ετσι, δε θα ελέγχουν μόνο το κράτος, μέσω του χρέους, αλλά συνολικά τον ελληνικό καπιταλισμό, μέσω των τραπεζών. Ο δεδομένος έλεγχός τους πλέον θα γίνει απόλυτος.

Πέτρος Γιώτης

Θέατρο

Η κυρία Καράρ επιστρέφει στην Κόντρα

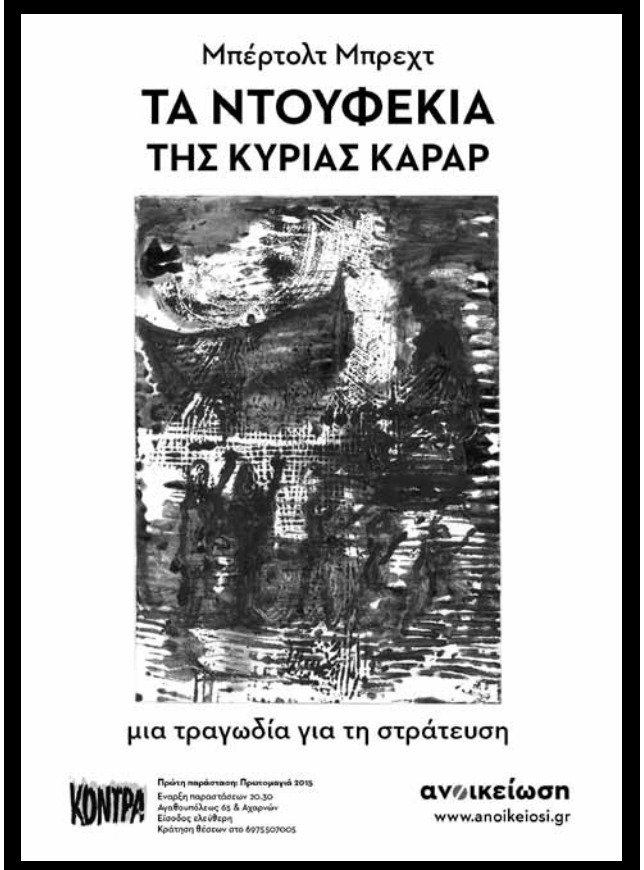

Υπολειπόμενες παραστάσεις
Κυριακή 8 Νοέμβρη
Σάββατο 14 - Κυριακή 15 Νοέμβρη
Σάββατο 21 - Κυριακή 22 Νοέμβρη
Σάββατο 28 - Κυριακή 29 Νοέμβρη

Ωρα έναρξης 8:30μμ
Είσοδος ελεύθερη
Απαιτείται κράτηση θέσεων στο 6975507005

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

«Συμπαθή νεκρά παιδιά»! Καθένας με τις κτηνώδεις «ευαισθησίες» και τις παρεκκλίνουσες ελέω εξουσίας προτιμήσεις και συμπάθειές του. Ομως η στήλη έχει άλλες προτιμήσεις. Ωμολογεί και ομολογεί απερίφραστα ότι θα της ήταν συμπαθή μερικά νεκρά καθάρματα...

«Μην ξεχνάτε ότι η μπουρζουαζία μας είναι και αγράμματη και φοβερά εκδικητική. Την τρομάρα που πήρε από το αντάρτικο και τα Δεκεμβριανά δεν εννοεί να την ξεχάσει. Φοβήθηκε πάρα πολύ» (Ηλίας Πετρόπουλος).

Αύριο (8/11) κλείνει τα 103 χρόνια αρμένικης βίζιτας στη ζωή ο αμετανόητος της δικτατορίας Στυλιανός Παττακός, με την παροιμία «οι καλοί πεθαίνουν νέοι» να δικαιώνεται για άλλη μια φορά...

Το δούλεμα (ακριβέστερα: προκλητικό φτύσιμο στα μούτρα των καθυποταγμένων) πάει σύννεφο. Ενα τεκμήριο ακόμη στον ακόλουθο διάλογο: Νίκος Φίλης: - Με τα παιδιά σήμερα ήμασταν μαζί. Νίκος Χατζηνικολάου: - Και εναντίον ποιου διαδηλώνατε; Φίλης: - Εναντίον των προβλημάτων.

Μπορείς να είσαι φίλη με τον Φίλη; Μπορείς να είσαι Φιλικός ανερυθρίαστα; Μόνο ένας βγήκε και το δήλωσε κατηγορηματικά, τουλάχιστον με αφορμή τις δηλώσεις για τη γενοκτονία των Ποντίων: ο πολιτικός γυρολόγος και εραστής της μισής Αθήνας.

«Χρειάζεται λιγότερος πνευματικός κόπος για να καταδικάσεις από το να σκεφτείς» (Emma Goldman).

Και η αντιλαϊκή, η περήφανη έρπουσα στα μνημονιακά χαλιά και στις σάλες των εχθρών ζωής τε και ανθρώπων «δεύτερη φορά αριστερά» να συνεχίζει απερίσπαστη το έργο της, άλλοτε με γελοίες κωλοτούμπες και απολογητική ανάγκη took ώλου κι άλλοτε με αισχρές φασιστικές πρακτικές, ερήμην της ποδοπατημένης κοινωνίας.

«Χέρσα λιβάδια, οι λεωφόροι που περνάς / κι οι ουρανοξύστες, ανεμόμυλοι που τρίζουν. / Τις πανοπλίες των εχθρών σου μην κοιτάς / μόνο το φόβο τους στα μάτια που γυαλίζουν. / Στέλνει ο άνεμος ευχές από μακριά / σκιές συντρόφων σου κυκλώνουνε την πόλη / μια λιμουζίνα τ' άλογό σου προσπερνά / άξιζε ο δρόμος ως εδώ κι ας λείπουν όλοι. / Ας λέει ο χρόνος πως γερνάει η ζωή / σφυρίζει ο άνεμος ακόμα αυτές τις νότες / τις τραγουδάνε μες στις πόλεις Δον Κιχώτες / ας λέει ο χρόνος πως γερνάει η ζωή» («Δον Κιχώτες» - στίχοι: Παρασκευάς Καρασούλος, ερμηνεία: Μαρία Δημητριάδη).

Επανήλθε το ΚΚΕ στην υπεράσπιση των «ένστολων εργαζόμενων», αυτών των λαμπρών συντρόφων του, σάρκα από τη σάρκα και την αντίληψη που έχει το κόμμα των καταδικασμένων σε αιώνια ανωριμότητα συνθηκών, το κόμμα του λαού και του λάου-λάου, σε αντίθεση με τα αισθήματά του για τα μαχόμενα κομμάτια της (ένοπλης και μη) αριστεράς που αποκηρύσσει μετά βδελυγμίας. Ετσι, το κόμμα (ένα είναι) εξέδωσε τετρασέλιδη(!) ανακοίνωση υπεράσπισης αστυνομικών, στρατιωτικών, λιμενικών, πυροσβεστών – εν ενεργεία και απόστρατων- «που και αυτοί μαζί με όλο τον λαό υφίστανται τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής της κυβέρνησης, της ΕΕ, του ΔΝΤ, του κεφαλαίου». Παραθέτουμε μερικά κομμάτια για την εξυπηρέτηση της λαϊκής ψυχαγωγίας: «Ιδιαίτερα σε εσάς υποσχέθηκαν ότι θα εξαιρεθείτε από τα μέτρα, λόγω των ειδικών μισθολογίων. Ο πέλεκυς όμως των περικοπών έπεσε βαρύς στους μισθούς, τις συντάξεις και τα επιδόματά σας. Σας έταξαν εφαρμογή των αποφάσεων του ΣτΕ, επαναφορά των μισθών και των συντάξεών σας στα προ περικοπών επίπεδα και τελικά όχι μόνο αποδείχτηκαν ψέματα, αλλά με τα νέα μέτρα του μνημονίου ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ γενικεύεται η επιδρομή ενάντια στα δικαιώματά σας (...) Το ΚΚΕ θεωρεί ότι έχετε κάθε δικαίωμα να διαμαρτύρεστε και να αντιστέκεστε σε αυτή την πολιτική μαζί με τα αγωνιζόμενα σωματεία και φορείς. Γι' αυτό και σταθερά στηρίζει τα δίκαια αιτήματά σας».

«Σ' αυτή τη χώρα ζούμε σαν ξένοι μες στο σπίτι μας. Τη γλώσσα μας σαν την ακούμε, δεν την καταλαβαίνουμε ούτε καταλαβαίνουν τι λέμε, αυτοί που τη γλώσσα μας μιλάνε. Σ' αυτή τη χώρα ζούμε σαν ξένοι μες στο σπίτι μας. Εσβησαν τα τζάκια της επανάστασης στάχτη από αλλοτινές φωτιές έχουμε στα χείλια μας κρύα, όλο και πιο κρύα παγωνιά σταλάζει μέσα μας» (Wolf Biermann).

Κοκκινοσκουφίτσα

Μαϊντανοί παντός καιρού

Αν δεν υπήρχε ο τίτλος της ανακοίνωσης, ενδεχομένως να μην ασχολούμασταν με τη νεοσύστατη «Κίνηση για την Υπεράσπιση της Πόλης και του Αλσους», που εμφανίστηκε πριν από μερικές μέρες μέσω του ηλεκτρονικού Τύπου στη Νέα Φιλαδέλφεια. Οταν, όμως, διαβάζεις τον τίτλο *«Ας μιλήσουμε επιτέλους* ***ανοιχτά*** *για το γήπεδο Μελισσανίδη»*, δεν μπορείς να μην αγανακτήσεις. Ιδιαίτερα για εκείνο το «επιτέλους». Εμφανίζονται κάποιοι (αδιάφορο ποιοι είναι, αν είναι πολλοί ή λίγοι) και μας καλούν «να μιλήσουμε επιτέλους ανοιχτά», όταν άλλοι κάνουν ακριβώς αυτό, εδώ και τουλάχιστον ενάμιση χρόνο, σηκώνοντας και τις συνέπειες του ότι «μιλούν ανοιχτά».

Από τις στήλες αυτής της εφημερίδας μιλάμε όχι μόνο ανοιχτά, αλλά και επώνυμα, συνεχίζοντας τις πολύμορφες παρεμβάσεις μας (πέρα από τις αποκαλύψεις) για την υπεράσπιση του άλσους και της Νέας Φιλαδέλφειας από τα αρπακτικά-καταστροφικά σχέδια του Μελισσανίδη. Ομως δεν αναφερόμαστε μόνο, ούτε κυρίως σ' εμάς. Αναφερόμαστε σ' αυτούς που ξεκίνησαν ως Πρωτοβουλία Κατοίκων και εξελίχτηκαν σε Συντονιστικό Κατοίκων, αντιμετωπίζοντας τους τραμπουκισμούς και τις επιθέσεις των μπράβων του Μελισσανίδη. Αν λοιπόν πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τη λέξη «επιτέλους», η μόνη σωστή χρήση της είναι στη φράση: Επιτέλους, λίγη τσίπα, κύριοι της νεότευκτης κίνησης.

Δεν πρόκειται σίγουρα για κάποιο φραστικό ολίσθημα. Αντίθετα, πρόκειται για προσπάθεια να τεθεί το ζήτημα «από μηδενική βάση», ώστε να τεθούν τα πάντα υπό τις στοργικές φτερούγες της πλειοψηφίας του Δημοτικού Συμβούλιου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Κάποιοι θεωρούν ότι τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή για να μετατραπεί ο κόσμος που πάλεψε και μάτωσε γι' αυτή την υπόθεση σε αριστερό μαϊντανό στην αυλή του δημαρχείου. Για να λέμε την αλήθεια, έτσι αντιλαμβάνονταν πάντοτε το ρόλο τους, άλλο αν οι περιστάσεις δεν τους επέτρεψαν να μετατρέψουν το κίνημα (όσο υπήρχε ως τέτοιο, δηλαδή όσο ανέπτυσσε δράση) σε ουραγό της πολιτικής του τοπικού ΣΥΡΙΖΑ.

Εάν επρόκειτο μόνο για μια στροφή στην (ας την πούμε) τακτική, και πάλι δε θ' ασχολούμασταν με τη νεοσύστατη κίνηση. Δικαίωμα του καθένα είναι να επιλέξει το χώρο αναφοράς του. Αλλος επιλέγει την κοινωνία, άλλος επιλέγει τους θεσμούς του αστικού κράτους. Ομως η στροφή στην (ας την πούμε) τακτική συνοδεύεται και από αλλοίωση των διακηρυγμένων στόχων του κινήματος που αναπτύχθηκε την τελευταία διετία. Κι αυτό δεν μπορεί να μας αφήσει αδιάφορους. Αν οι συντάκτες της ανακοίνωσης ήθελαν να είναι συνεπείς με τον εαυτό τους και έντιμοι έναντι των αναγνωστών τους, θα έπρεπε να βάλουν τίτλο: «Ας μιλήσουμε επιτέλους με τον τρόπο που μιλά η δημοτική πλειοψηφία για το γήπεδο Μελισσανίδη».

Προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι μια νεότευκτη κίνηση αποφεύγει να ασκήσει οποιαδήποτε κριτική στη δημοτική αρχή για την μέχρι τώρα στάση της, αλλά περιορίζεται σε προτροπές για το τι πρέπει να κάνει από τώρα και μετά. Προτροπές οι οποίες μάλιστα παραβιάζουν ανοιχτές θύρες, αφού ήταν δεδομένο ότι η δημοτική πλειοψηφία θα απέρριπτε τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του γηπέδου Μελισσανίδη. Οταν καλείς ένα θεσμικό όργανο να κάνει αυτό που είναι γνωστό ότι θα κάνει, τότε απλά χτίζεις το σκηνικό για να σταθείς μετά και να της απονείμεις τα εύσημα. Αυτό το κολπάκι είναι τόσο παλιό και τόσο πολυχρησιμοποιημένο, που μόνο ως φάρσα λειτουργεί πλέον.

Θα περίμενε κανείς από ανθρώπους που καλούν τη δημοτική αρχή να εξαντλήσει τα πολιτικά και νομικά μέσα που διαθέτει, να της υπενθυμίσουν μια καραμπινάτη παρανομία που έχει διαπράξει. Ποια είναι αυτή; Οτι αποδέχτηκε και πρωτοκόλλησε τη μελέτη υψομέτρων για το γήπεδο, που κατέθεσε η συμφερόντων Μελισσανίδη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», η οποία δεν έχει (ούτε μπορεί να αποκτήσει) καμιά ιδιοκτησιακή σχέση με το οικόπεδο **ιδιοκτησίας ελληνικού δημοσίου**, που έχει παραχωρηθεί μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση στο ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ, το οποίο δεν μπορεί να το παραχωρήσει σε οποιονδήποτε τρίτο και δη σε μια κερδοσκοπικού χαρακτήρα ανώνυμη εταιρία. Το θέμα έχει πλέον εγερθεί και ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων (εκκρεμεί αγωγή μέλους της ερασιτεχνικής ΑΕΚ για την ακύρωση της γενικής συνέλευσης-παρωδία, αλλά και της σύμβασης παραχώρησης καθεαυτής), ενώ εξετάζεται εδώ και καιρό και από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΚΑ. Εχουμε δημοσιεύσει αναλυτικά και το σχετικό ρεπορτάζ (αποκλειστικά δικό μας) και πλήρη νομική επιχειρηματολογία, ώστε οι συντάκτες της ανακοίνωσης να μην μπορούν να επικαλεστούν άγνοια. Το ελάχιστο που θα περίμενε κανείς είναι να ζητήσουν από το Δήμο να αποκαταστήσει την τρωθείσα νομιμότητα και να επιστρέψει τη Μελέτη Υψομέτρων στην εταιρία του Μελισσανίδη, διότι δεν νομιμοποιείται να την καταθέσει στις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου. Η παράλειψη κάθε άλλο παρά τυχαία είναι, δεδομένου ότι το ζήτημα έχει εγερθεί στο παρελθόν και από το Συντονιστικό Κατοίκων.

Θα περίμενε κανείς, επίσης, αφού οι συντάκτες της ανακοίνωσης περιορίζονται σε προτροπές προς το Δήμο, την Περιφέρεια και την κυβέρνηση, να ζητήσουν από το Δήμο, όχι να μπει σε συζήτηση επί του περιεχομένου της ΜΠΕ, αλλά να την απορρίψει **καταρχήν** για τυπικούς-νομικούς λόγους, διότι αυτή η μελέτη έχει κατατεθεί από τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», η οποία δεν νομιμοποιείται να εμφανίζεται ως ιδιοκτήτης μιας έκτασης, την οποία δεν μπορεί ν' αποκτήσει και ως φορέας ενός έργου, το οποίο δεν μπορεί να κατασκευάσει. Η δημοτική αρχή (όπως και οι συντάκτες της ανακοίνωσης) γνωρίζει πολύ καλά, χάρη στο δικό μας ρεπορτάζ και τα έγγραφα που έχουμε δημοσιοποιήσει, ότι η αρμόδια για την αδειοδότηση υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ (ΔΟΚΚ) έχει ζητήσει από τις 29 Αυγούστου του 2014 από τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» να πιστοποιήσει ότι δικαιούται να ζητήσει Εγκριση και Αδεια Δόμησης για το γήπεδο και έκτοτε το θέμα εκκρεμεί στις υπηρεσίες του υπουργείου.

Γνωρίζει, επίσης, ότι πλέον εκκρεμεί και αγωγή ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων για την ακύρωση της σύμβασης παραχώρησης προς τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» και επομένως, βάσει των αρχών και των κανόνων της χρηστής διοίκησης, δεν επιτρέπεται ουδεμία παρέμβαση που θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως νομιμοποίηση κάποιας πλευράς. Αυτό είναι το μείζον θέμα που έπρεπε να εγείρει ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και όχι να μπαίνει στη συζήτηση για τη ΜΠΕ της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» σα να μην τρέχει τίποτα, νομιμοποιώντας έτσι εμμέσως την εταιρία του Μελισσανίδη. Σ' αυτό το μείζον ζήτημα, όμως, δεν κάνει καμιά προτροπή προς το Δήμο η ανακοίνωση.

Δεν ζητούν από το Δήμο να τηρήσει κατ' ελάχιστον τη νομιμότητα σ' αυτό το θέμα, όμως του ζητούν να κάνει κατ' ελάχιστον κάτι άλλο: *«Πρέπει να εξαντλήσει τα πολιτικά και νομικά μέσα που διαθέτει για να επιβάλλει την* ***τροποποίηση της μελέτης του έργου*** *προς όφελος της πόλης, κατ' ελάχιστον στη βάση των πορισμάτων του Επιμελητηρίου Περιβάλλοντος και της ομάδας ειδικών επιστημόνων»*!

Το αγαπημένο σπορ των οπορτουνιστών, που αυτοκολακεύονται να θεωρούν τους εαυτούς τους μεγάλους τακτικιστές, είναι οι «πολλαπλές γραμμές άμυνας». Στην πραγματικότητα, επιδιώκουν αυτό που παρουσιάζουν ως «κατ' ελάχιστο» ή «τελευταία γραμμή άμυνας». Τα υπόλοιπα είναι οπορτουνιστική σάλτσα. Ετσι και η νεόκοπη κίνηση, αφού λέει διάφορα, καταλήγει να προτείνει ως «ελάχιστο» την τροποποίηση της μελέτης του έργου προς όφελος της πόλης! Τι σημαίνει αυτό; Πλήρη αποδοχή του νόμου 4277/2014. Νομιμοποίηση του Μελισσανίδη, με προεξόφληση ότι όλα θα περάσουν και το τελευταίο που θ' απομείνει θα είναι κάποιο «σουλούπωμα» του φαραωνικού του σχεδίου.

Τα πράγματα, όμως, μπορεί να είναι ακόμη χειρότερα. Μπορεί να μην έχουμε να κάνουμε απλώς με τη συνήθη οπορτουνιστική ηττοπάθεια και την άκαπνη υποχώρηση μπροστά στον «υπέρτερο εχθρό». Μπορεί να έχουμε να κάνουμε με το πρώτο βήμα προς έναν... «έντιμο συμβιβασμό». Πώς αλλιώς μπορεί να ερμηνευτεί η εξής παράγραφος της ανακοίνωσης; *«Το σχέδιο Μελισσανίδη εξακολουθεί να βρίσκεται στο τραπέζι, αν και πρόκειται για ένα σχέδιο* ***αμφίβολης*** *νομιμότητας και* ***αμφίβολης*** *χρησιμότητας για τη Νέα Φιλαδέλφεια, την Αττική γενικότερα και την ΑΕΚ ειδικότερα»*!

Αμφίβολης νομιμότητας και αμφίβολης χρησιμότητας! Δηλαδή, μπορεί τελικά να γίνει και νόμιμο και χρήσιμο, με λίγο μερεμέτισμα. Για έναν ακόμη «έντιμο συμβιβασμό» ζούμε, ρε γαμώτο!

Οταν το καταστροφικό σχέδιο Μελισσανίδη βαφτίζεται «αμφίβολης νομιμότητας» και «αμφίβολης χρησιμότητας», εύλογο είναι να βαφτιστεί και ο

Μελισσανίδης «***αμφιλεγόμενος*** *επιχειρηματίας*»! Στην ελληνική γλώσσα το επίθετο αμφιλεγόμενος σημαίνει «επιδεχόμενος διαφορετικών ερμηνειών ή διαφορετικών εκδοχών». Μια χαρά στρώνεται το έδαφος, ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο, για τον «έντιμο συμβιβασμό», αφού η νίκη της κοινωνίας έχει αποκλειστεί εκ των προτέρων από εκείνους που κοιτάζουν το δάχτυλο και όχι το φεγγάρι.

Επίσης, το τεράστιο ενδιαφέρον που επιδεικνύουν οι συντάκτες της ανακοίνωσης για την ΑΕΚ δεν είναι καθόλου αθώο. Στην ανακοίνωση διαβάζουμε ότι για την ΑΕΚ το σχέδιο Μελισσανίδη *«είναι η αφαίρεση για πενήντα χρόνια του σημαντικότερου* ***περιουσιακού στοιχείου*** *του ερασιτεχνικού σωματείου»*. Από πού κι ως πού περιουσιακό στοιχείο του σωματείου ένα οικόπεδο που του έχει παραχωρηθεί μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση και υπό τον όρο ότι θα το χρησιμοποιεί για κοινωφελή σκοπό; Μήπως η νεόκοπη κίνηση συμμερίζεται την άποψη ορισμένων αντιπολιτευόμενων τον Μελισσανίδη, ότι το οικόπεδο ανήκει στην ερασιτεχνική ΑΕΚ λόγω χρησικτησίας; Αν έχουν αυτή την άποψη (όπως υπονοείται από την ανακοίνωσή τους), να βγουν να το πουν ανοιχτά, εισπράττοντας τη νομική χλεύη και την κοινωνική οργή.

Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά ακόμη γι' αυτή την οιονεί κίνηση, όμως ο χώρος δεν το επιτρέπει. Θα περιοριστούμε μόνο σε ένα. Ζητούν από το Δήμο *«να αποτρέψει τον ακρωτηριασμό της πόλης κατά τα 500 περίπου στρέμματα του δάσους που επιφέρει το ΡΣΑ»*. Αυτό το πράγμα, κύριοι, έχει ήδη γίνει με το νόμο 4280/2014. Η ιστορία «μητροπολιτικά πάρκα» έλαβε τέλος. Επειδή η μνήμη σας γίνεται σκοπίμως ασθενής (όταν κάνετε τα ανοίγματα προς τη δημοτική αρχή), σας θυμίζουμε ότι –πέρα από εμάς, που έχουμε εγείρει αυτό το ζήτημα από τον Αύγουστο του 2014- το νομικό γραφείο που συνέταξε την προσφυγή του Δήμου στο ΣτΕ ενάντια στο σχέδιο Μελισσανίδη υποστήριξε το ίδιο. Είναι άλλης τάξης ζήτημα να λέμε ότι πρέπει και τυπικά να καταργηθεί το άρθρο 43 του Ν. 4277/2014 και η διάταξη για τα μητροπολιτικά πάρκα, διότι κατισχύει ο μεταγενέστερος Ν. 4280/2014, και άλλο να σηκώνουμε ψεύτικο κουρνιαχτό περί μητροπολιτικού πάρκου.

Η δημοτική αρχή έχει ενημερωθεί και από επιστημονικούς συμβούλους της και –ατύπως- από αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες, ότι ο Ν. 4280/2014, που αφορά όλα τα άλση της χώρας, κατισχύει και επομένως το καθεστώς του άλσους δεν αλλάζει (δεν μετατρέπεται σε μητροπολιτικό πάρκο, ούτε μπορεί να αποκοπεί απ' αυτό το 5% και να δοθεί για αθλητικές εγκαταστάσεις). Παρά ταύτα, επιμένει δημόσια να επισείει τον κίνδυνο μετατροπής του άλσους σε μητροπολιτικό πάρκο και απόσπασής του από τη διαχείριση του Δήμου. Αυτό από τη μια λειτουργεί σαν άλλοθι για τα νταραβέρια με τον Μελισσανίδη και τους ανθρώπους του και από την άλλη στήνει σκηνικό αυριανού θριάμβου, ότι δήθεν χάρη στις ενέργειες της δημοτικής αρχής γλίτωσε το άλσος από τη μετατροπή του σε μητροπολιτικό πάρκο και παραμένει στη διαχείριση του Δήμου.

Ο αγώνας για την υπεράσπιση του άλσους και της Νέας Φιλαδέλφειας από τα καταστροφικά σχέδια του Μελισσανίδη συνεχίζεται. Και συνεχίζεται με ένα στόχο: να ακυρωθεί αυτό το καταστροφικό σχέδιο. Εκείνοι που κάνουν παιχνιδάκια με τον Μελισσανίδη, εκείνοι που αναζητούν «συμβιβαστικές λύσεις», αλλά και οι όψιμοι σύμμαχοί τους, θα μας βρίσκουν συνέχεια απέναντί τους.

Εδώ και τώρα να καταργηθούν όλοι οι δασοκτόνοι μνημονιακοί νόμοι

Όλο το διάστημα που βρισκόταν στην αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ καταψήφιζε στη Βουλή τους δασοκτόνους μνημονιακούς νόμους και διατάξεις και είχε δεσμευτεί ότι αν γίνει κυβέρνηση θα τους καταργήσει. Πολύ γρήγορα, όμως, όχι μόνο αθέτησε τις υποσχέσεις του, αλλά και υπερασπίζεται ανοιχτά τους δασοκτόνους νόμους, πότε στο όνομα της υπεράσπισης των κτηνοτρόφων και της ανάπτυξης της κτηνοτροφίας και πότε στο όνομα της στήριξης επιχειρηματιών στους οποίους έχουν εγκριθεί επεμβάσεις, στο πλαίσιο του ΣΤ' κεφαλαίου του Ν. 998/1979, όπως κάνει τώρα.

Στο κεφάλαιο αυτό του Ν. 998/1979, που αφορά τις λεγόμενες επιτρεπτές επεμβάσεις στα δάση και τις δασικές εκτάσεις, έχουμε αναφερθεί πολλές φορές. Εδώ θα πούμε, επιγραμματικά, ότι χρησιμοποιείται διαχρονικά από τις κυβερνήσεις όλων των αποχρώσεων, στο όνομα της υπεράσπισης του δημοσίου συμφέροντος, προκειμένου να υπερασπιστούν τα συμφέροντα των καπιταλιστών.

Κατά τη μνημονιακή περίοδο, οι κυβερνήσεις αβαντάρουν «άγρια» τους ξενοδόχους καπιταλιστές, στο όνομα της ανάπτυξης του τουριστικού τομέα και της οικονομίας, και τους καπιταλιστές που ασχολούνται με τις περιβόητες ΑΠΕ (Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας), στο όνομα της ανάπτυξης της οικονομίας, αλλά και της ανάπτυξης «καθαρής» ενέργειας και της προστασίας του περιβάλλοντος από τους ρύπους. Οι ΑΠΕ, όμως, ούτε στην ανάπτυξη της οικονομίας ούτε στην παραγωγή «καθαρής» ενέργειας συμβάλλουν. Το μόνο που γίνεται τελικά με τις ΑΠΕ είναι να εισρέει στις τσέπες των καπιταλιστών άφθονο και δωρεάν κρατικό χρήμα, να προξενείται μεγάλη ζημιά στο περιβάλλον και ιδιαίτερα στα δάση και τις δασικές εκτάσεις και να χαρατσώνονται η εργατική τάξη και ο ελληνικός λαός με την πρόσθετη αύξηση των τιμολογίων της ΔΕΗ.

Μέχρι τις 8 Αυγούστου του 2014, που δημοσιεύτηκε ο δασοκτόνος νόμος 4280, τον οποίο καταψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν καταστρέφονταν δάση και δασικές εκτάσεις, είτε από πυρκαγιές, είτε από εκχερσώσεις, είτε από άλλες αιτίες, αυτές οι εκτάσεις κηρύσσονταν αναδασωτέες. Με τα άρθρα 35 και 52 του Ν. 4280/2014, η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου εισήγαγε νέες διατάξεις, βάσει των οποίων τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που καταστρέφονται από τις αιτίες που προαναφέραμε δεν κηρύσσονται αναδασωτέα, αν έχει προηγηθεί έγκριση επεμβάσεων (π.χ. για τουριστικές εγκαταστάσεις ή ΑΠΕ) σ' αυτές τις εκτάσεις. Ο χώρος δεν επιτρέπει ν' αναφερθούμε αναλυτικότερα στις διατάξεις που ίσχυαν για την κήρυξη δασών και δασικών εκτάσεων ως αναδασωτέων.

Το τελευταίο δεκαήμερο του περασμένου Μάρτη, η παράταξη Αυτόνομη Δημοκρατική Συνεργασία Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΣΔΔΥ) κοινοποίησε στον Ι. Τσιρώνη πρότασή της για την κατάργηση όλων σχεδόν των μνημονιακών δασοκτόνων νόμων και διατάξεων, την οποία και δημοσιοποίησε. Τα μέλη της παράταξης βρίσκονται πολιτικά και ιδεολογικά κοντά στον ΣΥΡΙΖΑ (πλέον και στη ΛΑΕ ή σε κανέναν από τους δυο φορείς). Ο «οικολόγος» Ι. Τσιρώνης τρενάριζε τη διαδικασία που ήταν απαραίτητη για να υλοποιηθεί η δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ για κατάργηση των δασοκτόνων νόμων και διατάξεων. Υποσχόταν προφορικά δεξιά κι αριστερά, ότι η συριζαίικη δέσμευση θα υλοποιηθεί, ενώ πότε καλούσε τον Γενικό Διευθυντή Δασών να ξεκινήσει τη διαδικασία σύνταξης νομοσχεδίου με την κατάργηση των δασοκτόνων διατάξεων, με σκοπό να το προωθήσει στη Βουλή για συζήτηση και ψήφιση, και πότε συγκαλούσε συσκέψεις με τους γενικούς διευθυντές Δασών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων για να κερδίσει χρόνο. Σε πρακτικό επίπεδο, όμως, ανέθεσε σε υπηρεσιακούς παράγοντες της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Περιβάλλοντος να επισπεύσουν τις διαδικασίες για τη σύνταξη και κύρωση των δασικών χαρτών, χωρίς να έχει καθαρίσει το τοπίο της δασικής νομοθεσίας από την πληθώρα των δασοκτόνων νόμων και διατάξεων.

Επισημάναμε τότε, ότι οι κινήσεις αυτές του Ι. Τσιρώνη είναι εκ του πονηρού, τονίζοντας ότι απαραίτητη προϋπόθεση για τη σύνταξη και κύρωση των δασικών χαρτών είναι η κατάργηση πρώτα όλων των δασοκτόνων νόμων. Προειδοποιούσαμε δε, ότι με αυτές τις κινήσεις ο Ι. Τσιρώνης παραπέμπει την κατάργηση των δασοκτόνων νόμων στις ελληνικές καλένδες. Πέρα από τη συνεχή μαχητική αρθρογραφία μας με στόχο να στριμωχτούν οι Τσιπροκαμμένοι και να υλοποιήσουν τις δεσμεύσεις τους, πιέζαμε και στελέχη της ΑΔΣΔΔΥ ζητώντας τους να αναγκάσουν τον Τσιρώνη να προχωρήσει στην υλοποίηση της πρότασής τους. Δυστυχώς, και ως άτομα και ως παράταξη δεν έκαναν το παραμικρό προκειμένου η πρότασή τους να αποκτήσει σάρκα και οστά. Ετσι, ανεξάρτητα από τις προθέσεις κάποιων στελεχών της παράταξης αυτής, η υπόθεση παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες.

Με την κατάθεση του πιο πρόσφατου νόμου με προαπαιτούμενα, που εντάσσει στο εθνικό δίκαιο την Οδηγία 27 του 2012, και συγκεκριμένα με το αρχικό κείμενο του άρθρου 32, βγήκαν στην φόρα και άλλα αποκαλυπτικά στοιχεία, που επιβεβαιώνουν τη θέση μας ότι η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ) δεν είναι διατεθειμένες να καταργήσουν τους δασοκτόνους νόμους και διατάξεις. Στην αρχική εκδοχή του άρθρου 32, προβλεπόταν ότι αναδασώνονται μόνο τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που καταστρέφονται από πυρκαγιές!

Αυτό προκάλεσε την άμεση αντίδραση των κατ' επάγγελμα οικολόγων και των οικολογούντων, που περιορίζουν τη διαμαρτυρία τους μόνο σ' αυτό το σημείο, δηλαδή στην κήρυξη ως αναδασωτέων μόνο των εκτάσεων που καταστρέφονται από πυρκαγιές. Ετσι, εμμέσως πλην σαφώς, ζητούσαν στην ουσία την επαναφορά των άρθρων 35 και 52 του Ν. 4280/2014. Αυτή η διαμαρτυρία θυμίζει τον «πελάτη» του χότζα, που έγινε ευτυχής όταν αυτός του είπε να βγάλει από το σπίτι τα ζώα που προηγουμένως τον είχε συμβουλεύσει να βάλει. Το ότι το σπίτι παρέμεινε το ίδιο αχούρι που ήταν αρχικά δεν τον απασχόλησε άλλο. Οταν ενημερώσαμε στελέχη των δασολόγων δημοσίων υπαλλήλων ότι κάτι τέτοιο μας θυμίζει η διαμαρτυρία τους, δεν προσπάθησαν καν να διαμαρτυρηθούν ότι τους αδικούμε.

Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ (Π. Σκουρλέτης και Ι. Τσιρώνης) αντέδρασε και επανέφερε τη διάταξη του άρθρου 35 του Ν. 4280/2014, με μια διαφοροποίηση. Σύμφωνα με αυτό το άρθρο, στην περίπτωση που καταστρέφονται τμήματα δασών και δασικών εκτάσεων, στα οποία είχαν εγκριθεί «επιτρεπτές επεμβάσεις», αυτά δεν κηρύσσονται αναδασωτέα. Με την τροπολογία του Π. Σκουρλέτη εξαιρούνται από την κήρυξή τους ως αναδασωτέων μόνο τα τμήματα των δασών και δασικών εκτάσεων που καταστράφηκαν από πυρκαγιές.

Αυτή η αλλαγή δεν είναι μεν ασήμαντη, όμως το μείζον πρόβλημα παραμένει. Τόσο η συγκυβέρνηση όσο και η ΑΔΣΔΔΥ «ξέχασαν» την πρόταση που η τελευταία υπέβαλε τον περασμένο Μάρτη στον Τσιρώνη, η οποία απαιτούσε την κατάργηση όλων των δασοκτόνων νόμων και διατάξεων, στους οποίους συμπεριλαμβάνονταν και τα άρθρα 35 και 52 του Ν. 4280/2014.

Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ μοίρασε τους ρόλους. Ο μεν Σκουρλέτης κατέθεσε τη συγκεκριμένη τροπολογία, ο δε Τσιρώνης ανέλαβε να προβοκάρει τον Π. Λαφαζάνη, χρεώνοντας σ' αυτόν την αρχική εκδοχή του άρθρου 32, που εξαιρούσε από την κήρυξή τους ως αναδασωτέων τα δάση και τις δασικές εκτάσεις που καταστρέφονται από εκχερσώσεις ή άλλες αιτίες. Αυτό ισχυρίστηκε ο Ι. Τσιρώνης κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην κοινή συνεδρίαση τριών κοινοβουλευτικών επιτροπών. Αυτή η τοποθέτηση του Τσιρώνη αγγίζει τα όρια της πολιτικής αγυρτείας, γιατί –ακόμα και αν ήταν ο Λαφαζάνης αυτός που πρωτοεισήγαγε τη διάταξη- πώς ο ίδιος τη δέχτηκε και γιατί η συγκεκριμένη διάταξη παρέμεινε και όταν ο Λαφαζάνης είχε πλέον απομακρυνθεί και τον είχε αντικαταστήσει ο Σκουρλέτης; Δεν έχουμε, φυσικά, καμιά διάθεση να υπερασπιστούμε τον Π. Λαφαζάνη (τόσα του έχουμε «σούρει» από τις στήλες της εφημερίδας μας), όμως δε δεχόμαστε να μας αντιμετωπίζει ο Τσιρώνης σαν Χαχόλους.

Ν' αφήσουν, λοιπόν, κατά μέρος τις κουτοπονηριές αυτού του επιπέδου οι Σκουρλέτης και Τσιρώνης και να ξεκινήσουν άμεσα τις διαδικασίες για την κατάργηση όλων -χωρίς καμία εξαίρεση- των δασοκτόνων μνημονιακών νόμων.

Φρέσκο κουτόχορτο για «κάφρους»

Σήκωσαν τα πανηγυρικά λάβαρα οι υπάλληλοι του «Τίγρη» στα οπαδικά Μέσα: *«Το πιο σημαντικό χαρτί πήρε η ΑΕΚ για την "Αγία Σοφία"». «Η ΑΕΚ πήρε στα χέρια της την θετική γνωμοδότηση ακόμη μιας πολύ σημαντικής υπηρεσίας που εμπλέκεται στο έργο. Πιθανότατα της σημαντικότερης, αφού πρόκειται για τη Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος, η οποία υπάγεται στο ίδιο το ΥΠΑΠΕΝ και εισηγήθηκε την έγκριση της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για την "Αγιά Σοφιά" χωρίς την παραμικρή αλλαγή ή ένσταση»*.

Δεν περιμέναμε, βέβαια, από ανθρώπους που το λεξιλόγιό τους περιορίζεται σε μερικές δεκάδες λέξεις να μπορούν να διαβάσουν σωστά ένα δημόσιο έγγραφο. Να δουν, δηλαδή, ότι η γνωμοδότηση στην οποία αναφέρονται δεν εκδόθηκε από καμιά γενική γραμματεία και καμιά γενική διεύθυνση, αλλά από τη Διεύθυνση Χωροταξικού Σχεδιασμού, η οποία ανήκει στη Γενική Διεύθυνση Χωρικού Σχεδιασμού, η οποία υπάγεται στη Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος. Οταν όλα αυτά τα βλέπεις σε ένα δημόσιο έγγραφο, αυτός που εκδίδει το έγγραφο είναι ο τελευταίος στη σειρά, όχι ο πρώτος. Αλλωστε, πρώτο είναι πάντοτε το όνομα του υπουργείου. Οι υπάλληλοι, όμως, ήθελαν «βαρύ» όνομα, για να κάνει αίσθηση σ' αυτούς που πουλάνε το κουτόχορτο.

Πρόκειται, βέβαια, για την πλέον αναρμόδια σε σχέση με τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων Διεύθυνση, η οποία δεν μπαίνει στην ουσία, αλλά εξετάζει μόνο αν η κατασκευή του συγκεκριμένου έργου είναι συναφής με το Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης. Αφού, λοιπόν, το Γενικό Πλαίσιο προβλέπει την ανάπτυξη του αθλητισμού και το Ειδικό Πλαίσιο για τον Τουρισμό προβλέπει διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις στην περιοχή της Αθήνας, το δε συγκεκριμένο έργο είναι αθλητικό έργο, η συγκεκριμένη Διεύθυνση δεν έχει αντίρρηση. Μόνο αυτό εξετάζει και τίποτ' άλλο (γι' αυτό λέμε ότι είναι η πλέον αναρμόδια). Γι' αυτό, άλλωστε δεν έκανε καν αυτοψία.

Παρά ταύτα, το έγγραφο κλείνει με μια αναφορά κάθε άλλο παρά άνευ σημασίας (το αντίθετο): *«Η γνωμοδότηση αυτή αφορά στην ένταξη του έργου στις στρατηγικές κατευθύνσεις του χωροταξικού σχεδιασμού και* ***δεν αποτελεί σημειακή χωροθέτηση****, η οποία απαιτεί γνώση στοιχείων μικροκλίμακας περιοχής»*.

Να το πούμε για μια ακόμα φορά, για να μην περνάνε τους οπαδούς της ΑΕΚ για «κάφρους»: γήπεδο δε γίνεται. Η εταιρία του Μελισσανίδη αργά ή γρήγορα θα αποβληθεί από τη διαδικασία αδειοδότησης. Οπως ακριβώς το λέμε.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

«Πούλο, πούλο, Αλαφούζο πούλο»

Εντονες είναι οι διεργασίες στο ποδοσφαιρικό τμήμα του Παναθηναϊκού. Αμέσως μετά το ντέρμπι με την ΑΕΚ, η οποία έδειξε «πιο ομάδα» και αδικείται από την ισοπαλία, οι οπαδοί του Παναθηναϊκού απαίτησαν να απομακρυνθεί από την ομάδα ο προπονητής Γιάννης Αναστασίου. Οι αντιδράσεις μάλιστα έβαλαν στο στόχαστρο και τον πρόεδρο της πράσινης ΠΑΕ Γιάννη Αλαφούζο, τον οποίο οι οργανωμένοι κάλεσαν να πουλήσει τις μετοχές του και να φύγει, φωνάζοντας το σύνθημα «πούλο, πούλο, Αλαφούζο πούλο».

Πριν το ντέρμπι, η στήλη είχε αναφερθεί στο εκρηκτικό κλίμα που επικρατεί στις τάξεις των πράσινων οπαδών και επιβεβαιώθηκε μετά το τελικό σφύριγμα του αγώνα. Η διοίκηση των πράσινων το καλοκαίρι «ανέβασε» τον πήχυ πολύ ψηλά και έβαλε σαν στόχο να «χτυπήσει» το πρωτάθλημα και να παλέψει για την είσοδό της στους ομίλους του Champions League. Οσοι θυμούνται, οι πράσινοι έκλεισαν νωρίς το ρόστερ προκειμένου να δουλέψουν και να φτιάξουν μια ανταγωνιστική ομάδα, όμως η πραγματικότητα ήταν τελείως διαφορετική από το διακηρυσσόμενο σχεδιασμό. Οι μεταγραφικές κινήσεις (Εσιέν, Σάντσεθ, Λουντ κ.ά.) αποδείχτηκαν στην πλειοψηφία πολύ κατώτερες των περιστάσεων, με συνέπεια τα αποτελέσματα στον αγωνιστικό χώρο να είναι απογοητευτικά.

Μπορεί οι οπαδοί του Παναθηναϊκού να κατάπιαν την ευρωπαϊκή αποτυχία, δεν δείχνουν όμως διατεθειμένοι να καταπιούν και τις αποτυχίες στο εγχώριο πρωτάθλημα. Επέβαλαν στη διοίκηση την απομάκρυνση του προπονητή και αναμένονται ακόμα δυναμικότερες αντιδράσεις, αν κάτι δεν αλλάξει στην ομάδα. Ο Αλαφούζος ήρθε σαν «σωτήρας», μετά το καταστροφικό εγχείρημα της πολυμετοχικότητας, έκανε αρχικά κάποιες κινήσεις που μπορεί να είχαν περισσότερο επικοινωνιακό χαρακτήρα και λιγότερο ουσία, κατάφερε όμως να κερδίσει την ανοχή του κόσμου του Παναθηναϊκού. Πλέον κρίνεται για το έργο του και αυτό είναι πολύ κατώτερο από αυτό που υποσχέθηκε και ακόμη κατώτερο από αυτό που προσδοκούσαν οι πράσινοι οπαδοί. Πλέον, ο μοναδικός που μπορεί να τον «σώσει» εξασφαλίζοντας μια περίοδο ηρεμίας στο πράσινο στρατόπεδο είναι ο άσπονδος εχθρός, ο ερυθρόλευκος πρόεδρος, Βαγγέλης Μαρινάκης. Οπως έχει διαμορφωθεί η κατάσταση, το ντέρμπι με τον Ολυμπιακό είναι οριακό. Η ομάδα θα πρέπει να αλλάξει άρδην την αγωνιστική της εικόνα και να κερδίσει, γιατί σε περίπτωση ήττας οι πράσινοι θα ξαναζήσουν τις στιγμές της απομάκρυνσης από την ομάδα των Βαρδινογιάννηδων.

Μη γα...εις, για να μην κολλήσεις!

Πριν από αρκετά χρόνια, όταν πρωτοπαρουσιάστηκε η μάστιγα του AIDS, ένα από τα σλόγκαν που κυκλοφορούσε ως συμβουλή στα νεανικά στέκια, ήταν το «μη γαμήσεις, για να μην κολλήσεις». Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο σκέφτεται να αντιμετωπίσει η φαιορόζ συγκυβέρνηση «δεύτερη φορά Αριστερά» το θέμα της οπαδικής βίας στο ποδόσφαιρο. Εν μέσω προετοιμασιών από την πλευρά των ΠΑΕ και αντιδράσεων από την πλευρά των οργανωμένων οπαδών, αφού σε δυο μήνες (από την 1-1-2016) αρχίζει η εφαρμογή του μέτρου της κάρτας φιλάθλου, και σε συνδυασμό με το άθλιο θέαμα που προσφέρουν οι ομάδες, ολοένα και αυξάνονται όσοι βλέπουν με σκεπτικισμό το μέτρο, το οποίο θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια σε άδεια γήπεδα.

Με αυτό τον τρόπο, ο υφυπουργός Αθλητισμού Σταύρος Κοντονής θα μπορεί να περηφανεύεται ότι κατάφερε να αντιμετωπίσει την οπαδική βία και να εξαλείψει τα επεισόδια και τις συγκρούσεις στις εξέδρες. Αλλωστε, η απουσία των οπαδών από τις εξέδρες είναι μια λεπτομέρεια που μόνο ορισμένοι κακεντρεχείς θα την αναδείξουν σε μείζον ζήτημα για να μειώσουν τη δόξα του κυρ-Σταύρου.

Η στήλη θεωρεί ότι δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσει με το γνωστό διεισδυτικό και αναλυτικό τρόπο που προσεγγίζει τα δρώμενα στο χώρο του αθλητισμού και ιδιαίτερα τα δρώμενα στο χώρο του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Αρκεί να διαβάσει κάποιος τα όσα θα αναγράφονται στην κάρτα φιλάθλου και θα καταλάβει ότι πρόκειται για κανονικό φακέλωμα και όχι για μέτρο καταπολέμησης της οπαδικής βίας. Εχουμε και λέμε. Η κάρτα θα έχει τη φωτογραφία μας, στο μέγεθος αυτής του διαβατηρίου, το ονοματεπώνυμο, το όνομα πατρός και μητρός, την ημερομηνία γέννησης, τη διεύθυνση κατοικίας, τον αριθμό τηλεφώνου, τον αριθμό της αστυνομικής ταυτότητας ή του διαβατηρίου ή της άδειας παραμονής (για αλλοδαπούς), με την ημερομηνία έκδοσης και την εκδούσα αρχή, και τον Αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης (ΑΜΚΑ). Θα ισχύει δε για όλες τις ηλικίες, ακόμα και για τα παιδιά, με την κάρτα για τα πιτσιρίκια κάτω των 14 χρόνων να είναι πιο απλή, αφού σε αυτή δε θα αναγράφονται τα στοιχεία της αστυνομικής ταυτότητας.

Η κάρτα θα στοιχίζει 2 ευρώ και θα ανανεώνεται κάθε δυο χρόνια, προφανώς για να εισπράττει το κράτος τα δίευρα. Είναι γνωστό από την εποχή της Θάτσερ, που αποτελεί το ίνδαλμα όλων όσων επιχείρησαν και επιχειρούν να αντιμετωπίσουν τη βία στα γήπεδα, ότι ο χώρος των οργανωμένων οπαδών προσφέρεται για «πειράματα» στις μεθόδους καταστολής της νεολαίας και του εχθρού-λαού, ιδιαίτερα σε εποχές οικονομικής κρίσης. Αυτή την πεπατημένη ακολουθεί και ο Κοντονής, σεβόμενος τον εαυτό του ως μέλος μιας αστικής κυβέρνησης που επιχειρεί να εφαρμόσει άγρια αντιλαϊκά μέτρα και να τσακίσει λαϊκές κατακτήσεις. Γνωρίζοντας ότι στις εξέδρες των γηπέδων δραστηριοποιείται ένα σημαντικό κομμάτι της νεολαίας από τα εργατικά και φτωχολαϊκά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας, με λάθος τρόπο και κάτω από λάθος λάβαρα, ο κυβερνητικός εσμός θα προσπαθήσει ή να το υποτάξει ή να το τσακίσει για να στείλει το μήνυμα της μηδενικής ανοχής σε ολόκληρη την κοινωνία.

Δυστυχώς για την κυβέρνηση, το θέμα της κάρτας φιλάθλου αντιμετωπίζεται με σκεπτικισμό τόσο από τις ΠΑΕ, όσο και από την πλειοψηφία των αθλητικογράφων. Δε διαφωνούν βεβαίως επί της ουσίας με την κυβέρνηση, όμως επειδή γνωρίζουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του έλληνα φιλάθλου, εκφράζουν τις αντιρρήσεις τους τονίζοντας στην κυβέρνηση ότι η εφαρμογή του συγκεκριμένου μέτρου θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στα οικονομικά των ομάδων.Το μεγαλύτερο μέρος της πελατείας των ομάδων είναι οι οργανωμένοι οπαδοί τους, τους οποίους στοχεύει να διώξει από τα γήπεδα η κυβέρνηση. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τις επιπτώσεις από την οικονομική κρίση, που έχουν μειώσει σημαντικά την αγοραστική δύναμη των Ελλήνων, θα οδηγήσει σε άδεια γήπεδα και σε ελάχιστα έσοδα από τα εισιτήρια διαρκείας.

Ταυτόχρονα, μια σημαντική μερίδα φιλάθλων που πηγαίνουν περιστασιακά στο γήπεδο αντιδρά στο τσουβάλιασμα που κάνει η κυβέρνηση, θεωρώντας όλους τους οπαδούς εν δυνάμει ταραξίες και παραβατικά άτομα. Οι οπαδοί αυτοί, που επιλέγουν να πάνε στο γήπεδο στα ντέρμπι και στα ευρωπαϊκά παιχνίδια της ομάδας τους, στην πλειοψηφία τους δηλώνουν ότι θα κόψουν το γήπεδο και θα παρακολουθούν τα παιχνίδια από την τηλεόραση. Μπορεί αυτό να βολεύει τον Κοντονή και την κυβέρνηση, δημιουργεί όμως πονοκέφαλο στις ΠΑΕ που θα χάσουν ένα σημαντικό μέρος των εσόδων τους. Είναι σίγουρο ότι όσο πλησιάζει η ημερομηνία εφαρμογής του μέτρου τόσο θα αυξάνονται και οι αντιδράσεις. Οσο για μας, που δηλώνουμε «εκτός των τειχών», πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να μην εφαρμοστεί ένα μέτρο που έχει στόχο την καταστολή του οπαδικού κινήματος και τη μετατροπή του ποδοσφαίρου από λαϊκό σε κυριλέ άθλημα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Με σωστό τρόπο και κάτω από τα σωστά λάβαρα...

ΣΙΝΕΜΑ

ΠΑΜΠΛΟ ΛΑΡΕΪΝ

Η μυστική λέσχη

Μετά την τριλογία του για τα χρόνια του Πινοσέτ («Tony Manero», «Post Mortem», «No»), ο Λαρεΐν επιστρέφει με το βλέμμα του στραμμένο στη διαφθορά της καθολικής εκκλησίας. Η μυστική λέσχη αφορά μια μικρή ομάδα παπάδων, οι οποίοι υπό το άγρυπνο βλέμμα μιας καλόγριας ζουν μαζί σ' ένα σπίτι σε μια παραθαλάσσια πόλη της Χιλής. Ολοι αυτοί στο παρελθόν έχουν κατηγορηθεί (ο καθένας ξεχωριστά) για κάτι, και προσπαθούν να το θάψουν. Οι ισορροπίες όμως ταράσσονται, όταν ένας νεαρός ιερέας φτάνει στο σπίτι και μαζί του φέρνει το παρελθόν που ο καθένας νόμιζε ότι είχε αφήσει πίσω.

Ο χιλιανός σκηνοθέτης επέλεξε αυτή τη φορά να ασχοληθεί με τη συγκάλυψη εγκλημάτων από τους ιερείς της καθολικής εκκλησίας, φαινόμενο με αρκετά μεγάλες διαστάσεις εδώ και δεκαετίες στη Χιλή. Οπως ο ίδιος δήλωσε σε συνέντευξή του, «το μεγάλο παιχνίδι έχει να κάνει με τα ΜΜΕ, οι εκκλησιαστικές αρχές πιο πολύ φοβούνται τις αποκαλύψεις παρά το να πάνε στην κόλαση».

Ο σκηνοθέτης παίζει συνεχώς με το δίπολο φως-σκοτάδι, δίνοντας φυσικά ένα συμβολικό χαρακτήρα. Στα περισσότερα πλάνα κυριαρχεί μια γαλάζια, ομιχλώδης ατμόσφαιρα, ως συνεχής υπενθύμιση έλλειψης του απόλυτου ή φυσικού φωτός. Με σαρκαστικό, αργό και βασανιστικό χιούμορ ο Λαρεΐν ξεδιπλώνει την ιστορία του, ενώ εξαιρετικές είναι οι ερμηνείες των πρωταγωνιστών του.

ΡΟΜΠΕΡΤΟ ΡΟΣΕΛΙΝΙ

Ευρώπη '51

Μία από τις κυρίες των μεγάλων σαλονιών, της αριστοκρατίας και της έντονης κοινωνικής ζωής, η Ιρένε, θα χάσει το γιο της που αυτοκτόνησε. Βουτηγμένη στις τύψεις, θα προσπαθήσει να βρει εσωτερική γαλήνη και νόημα στη ζωή της βοηθώντας τους φτωχούς. Μια σχεδόν αφελής (τουλάχιστον έτσι φαντάζει στις μέρες μας) απόπειρα του ιταλού σκηνοθέτη να αρθρώσει ένα χριστιανικό πιστεύω απέναντι στα ιδεολογικοπολιτικά ρεύματα που εκφράζονταν τότε στην Ευρώπη.

Η Ιρένε παρατάει τα σαλόνια και τρέχει στα «αλώνια» που της γνώρισε ένας φίλος της σοσιαλιστής δημοσιογράφος, και σιγά σιγά παίρνει το ρόλο της μητέρας Τερέζας, πάντα αφ' υψηλού όμως. Η αψεγάδιαστη τελειότητα της Ινγκριντ Μπέργκμαν κάνει αυτό το στοιχείο ακόμη πιο έντονο και εκνευριστικό. Αισθάνεται ότι βρίσκει την εσωτερική γαλήνη που στηρίζεται πάνω στην ανιδιοτελή αγάπη και προσφορά. Οταν η οικογένειά της, ανήσυχη για την κατάστασή της, θα προτιμήσει να την κλείσει σε ψυχιατρείο από το να δικαστεί για μια υπόθεση που θα δημιουργούσε σκάνδαλο, η ίδια, ως άλλος Χριστός, υπομένει το μαρτύριό της καρτερικά, ενώ οι ευεργετηθέντες ουρλιάζουν πως είναι αγία κάτω από το παράθυρό της στο ψυχιατρείο.

Δεν ξέρουμε αν ο Ροσελίνι βλέπει τον εαυτό του στα μάτια της πρωταγωνίστριάς του, σίγουρα πάντως η ανάλυση που κάνει και η λύση που προσφέρει θυμίζουν το τραγούδι «η σωτηρία της ψυχής είναι πολύ μεγάλο πράγμα»... Μόνο που η σωτηρία της ψυχής του καθενός αφήνει παγερά αδιάφορη την κοινωνία.

Ελένη Π.

Dixi et salvavi animam meam

Εκτίθουν τη χώρα πρώτη ή δεύτερη φορά (μη χσω);

Ο Τσιπρέας, οι Τσιπραίοι, ουδαμώς είναι ωραίοι (και για το λαό, μοιραίοι...)

Το νου σας / στο μυαλό στοχεύουν

De – πέη – t

Μια «αριστερά» με γούνες στους ώμους

Ηξεις-αφίξεις, ουκ εν τω σύριζα θνήξεις

Σαφώς και θα στον σφύριζα (μένα με λένε σύριζα)

➤ Ως έτοιμοι από καιρό πρυτάνεις και πρόεδροι ερευνητικών κέντρων της Ελλάδας πήγαν στο Ισραήλ με στόχο την «δημιουργία συνεργασίας και ανταλλαγής τεχνογνωσίας και σπουδαστών». Την επίσκεψη διοργάνωσε η πρεσβεία του Ισραήλ στην Αθήνα. Οι περισπούδαστοι αυτοί κύριοι δεν «νίπτουν» καν «τας χείρας» των, αλλά συμμετέχουν προκλητικά -όσον αφορά τον παλαιστινιακό λαό- στις πολυπληθείς προσπάθειες του σιωνιστικού μορφώματος να «καλύψει» τη βία που ασκεί με όλα τα μέσα στους δικαιούχους της χώρας αυτής. Μερικοί εκ των... προθύμων: Γάτσιος, Μήτκας, Ζαπράνης, Διγαλάκης, Κανελλόπουλος, Αναστασιάδης.

➤ Κότσιρας και Τσαλιγοπούλου την έκαναν με ελαφρά πηδηματάκια από τη συναυλία της σιωνιστικής πρεσβείας, αλλά άφησαν ανοιχτή την πόρτα για μπίζνες στο Ισραήλ. Τη δυσφήμηση πολλοί μισούν, το χρήμα ελάχιστοι.

➤ Πανάξιος ο μισθός των «εκπεμπόντων» από τον SKAI (ραδιόφωνο) κι ας προτάσσουν ένα δήθεν «ότι να 'ναι» στο (μη καθαρό) μέτωπό τους (ο λόγος για τις μαθητικές συγκεντρώσεις).

➤ Οταν ο Μοσκοβισι(όζος) δηλώνει ότι είναι «ρεαλιστική μια συζήτηση για το χρέος της Ελλάδας» μήπως (λέμε μήπως...) εννοεί πίτσες μπλε κι αγνάντευε;

➤ Ενα «ματσάκι» χάλια η Νου-Δου.

➤ Ως γνήσιοι εχθροί της ελευθερίας των Παλαιστινίων οι σιωνιστές του Ισραήλ έκλεισαν τον παλαιστινιακό ραδιοφωνικό σταθμό Al Hurria (= ελευθερία). Σιωνιστοκάθικα!

➤ Το μπίιπ! BBC «αρέσκεται» να ονομάζει τους φυλακισμένους στο Guantanamo Bay «residents» (ήτοι «διαμένοντες» ή «κατοικούντες»), λες και μία πρωία απεφάσισαν να εγκατασταθούν εκεί... (morningstaronline.co.uk, 31/10/2015, άρθρο «Free at Last – But Britain's Shame Over Shaker Aamer's Wrongful Imprisonment Lives

on»). Πώς είχε αποκαλέσει την Μακρόνησο ο («δικός μας») Παναγιωτάκης; Νέο Παρθενώνα...

➤ Το γήπεδο Μελισσανίδη. (Το ποιο;)...

➤ Σκλάβοι δεν θα 'ναι τότε οι λαοί.

➤ «Ο ΔΟΕ είναι ένα από τα δώρα που χάρισε στην Ελλάδα η πολιτική των αστοκοτζαμπάσηδων και το ξένο κεφάλαιο. Είναι το σήμα κατατεθέν της ιεράς συμμαχίας των ντόπιων με τους ξένους κεφαλαιούχους. Ολος ο κόσμος βουίζει πως η επιβολή του αποτέλεσε και αποτελεί σοβαρή μείωση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας. Και όμως εμείς, η "επίσημη" Ελλάδα, καμαρώνουμε γιατί τάχα ο ΔΟΕ έσωσε την Ελλάδα! Δεν είναι λίγοι οι αστοί πολιτικοί και οικονομολόγοι που τον υμνήσανε και τον δοξολογήσανε επειδή, καθώς λένε, έσωσε τον τόπο μας από την οικονομική καταστροφή. ...Ακόμα κι ο Αγγελος Αγγελόπουλος το 1937 έγραφε ότι "η εγκαθίδρυσις του ελέγχου είχεν αναμφισβητήτως αγαθά αποτελέσματα επί της ελληνικής οικονομίας". Το πιο αξιοθρήνητο για την κυρίαρχη τάξη είναι που προσπαθεί να ξεμοναχιάσει την οικονομική πλευρά του ζητήματος, χωρίς να δίνει καμμιά σημασία στην πολιτική, προσπαθεί να ξεχωρίσει το ΔΟΕ από τους ξένους τοκογλύφους, λες κι αποτελεί κανένα ανεξάρτητο οικονομικό οργανισμό που δουλεύει για τα συμφέροντα της χώρας. Εκεί είναι πιο εύκολο να θολώσεις τα νερά με χίλιους δυο ταχυδακτυλουργικούς λογαριασμούς και με γελοία σοφίσματα. Η αλήθεια είναι όμως πολύ διαφορετική. Ο Δ.Ο.Ε. μας επιβλήθηκε με τη βία από το ξένο κεφάλαιο και τους ντόπιους αστοκοτζαμπάσηδες με μοναδικό σκοπό να εξασφαλίσει μια για πάντα τα συμφέροντα των ξένων και ντόπιων τοκογλύφων. Οταν πάρουμε σαν βάση αυτή την ολοφάνερη διαπίστωση, τότε αμέσως βγαίνει το συμπέρασμα ότι όποιος παινεύει το Δ.Ο.Ε. ή είναι άθλιος πράκτορας αυτών που μας τον επιβάλανε ή δεν ξέρει τι του γίνεται και λέει κουραφέξαλα. Γιατί είναι αφάνταστο ένας ληστρικός οργανισμός, που μοναδικός του σκοπός είναι να ξεζουμίζει το λαϊκό εισόδημα μιας χώρας, να συντελεί ταυτόχρονα και στην πρόοδο αυτής της χώρας! Ολο τον 20ό αιώνα, ο λαός μας γίνεται όλο φτωχότερος και μια από τις κυριότερες αιτίες είναι το ότι ένα μεγάλο μέρος από το εθνικό εισόδημα πήγαινε στο εξωτερικό ή συγκεντρώθηκε στα χέρια των ντόπιων πλουτοκρατών. Και το έργο αυτό ανάλαβε να το εκτελεί ο ΔΟΕ. Ετσι, σιγά-σιγά το αγαπημένο τούτο παιδί τους γινόταν ο εισπράκτορας και ταμίας του λαϊκού ιδρώτα, που τον μάζευε με τη μορφή των φόρων και δασμών για να τον στείλει στους ξένους, μα και στους δικούς μας τοκογλύφους.» (Ν. Μπελογιάννης: «Το ξένο κεφάλαιο στην Ελλάδα», σ.σ. 339-340). Περί πατριωτισμού του κεφαλαίου...

➤ «Μαχητική» η μαθητική συγκέντρωση κατά τον Ριζοσπάστη (να δούμε τι θα γράφει άμα σπάσει καμιά τζαμαρία...). (Αυτά στο φύλλο της 3/11/2015).

➤ Προστασία πρώτης κατοικίας στον καπιταλισμό; Fat chance!

➤ Under my thumb (R. Stones).

➤ Πού την πάνε την υπόθεση των πλημμυρών της 22/10/2015 συγκυβέρνηση και δήμοι; Στο αβαβά...

➤ Οι «κόκκινες γραμμές» της συγκυβέρνησης όσον αφορά τους πρόσφυγες είναι το αίμα των πνιγμένων στο Αιγαίο...

➤ Ασφαιρες πέφτουν ντουφεκιές ετούτο το Νοέμβρη (σφίχ' τη γροθιά σου, σύντροφε, το βόλι να μη σ' έβρει).

➤ Με τη Λέσβο, Μυτιλήνη και τ' άλλα νησιά (όπως π.χ. η Κρήτη, το Ηράκλειο κ.ο.κ.). Τζίπρας sprechen (spricht)...

➤ Οταν το υπουργείο Εργασίας διαβεβαιώνει ότι «δεν αλλάζει το καθεστώς για τα βαρέα και ανθυγιεινά» δεν λέει αυτά που ΑΜΕΣΑ δεν θα κάνει. Στο εγγύς μέλλον, όμως...

➤ 2 μύρια δεν πληρώνουν τη ΔΕΗ. (Με τι φράγκα;). Δεν Επληρώσαμε (το) Ηλεκτρικό.

➤ «Φορολογικές ζώνες στην Βόρεια Ελλάδα προανήγγειλε ο Τρ. Αλεξιάδης – για την τόνωση των επενδύσεων» (tanea.gr, 5/11/2015). Θανάση, σφίξε κι άλλο το ζωνάρι.

➤ Μοσκοβισί, Γιούνκερ, Σταθάκης, Τσακαλώτος / με τα προαπαιτούμενα / ποιος θα μας σκίσει πρώτος...

➤ Για τη γενοκτονία 11 εκατομμυρίων Ελλήνων (χώρια οι μετανάστες) από τις μνημονιακές κυβερνήσεις και τους ιμπεριαλιστές δανειστές κανένας καυγάς δε γίνεται στα μαρμαρένια αλώνια.

➤ Παρακαλώ σε Αλέξη μου άλλο μην με εκτίθης (...) γιατί με τα μπαρμπούτσαλα ουδόλως πια με πείθεις.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

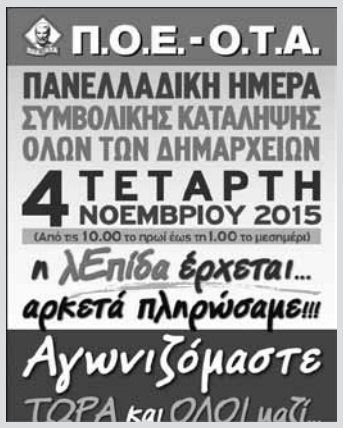

◆ Μας έκλεψε το σύνθημα η ΠΟΕ-ΟΤΑ! Το «Η λΕπίδα έρχεται», σε διαφορετική εκδοχή, ήταν ο πρωτοσέλιδος τίτλος της «Κόντρας» το περασμένο Σάββατο. Πλάκα κάνουμε, φυσικά. Μπορεί να το είδε από εμάς ο Μπαλασόπουλος, να του άρεσε, να το πήρε, και καλά έκανε. Μπορεί και να το σκέφτηκε κάποιος ταυτόχρονα μ' εμάς. Δεν είναι δα και τόσο δύσκολο. Αν αξίζει να σχολιαστεί κάτι εν προκειμένω δεν είναι το συγκεκριμένο σύνθημα με τον εύστοχο αναγραμματισμό ενός προεκλογικού συνθήματος του ΣΥΡΙΖΑ, όσο η «κινητοποίηση» που προαναγγέλλει η αφίσα. Μια μονοήμερη συμβολική κατάληψη των δημαρχείων, η οποία μάλιστα προαναγγέλλεται δυο μέρες πριν, δεν διαφέρει από αυτό που στη μοντέρνα γλώσσα αποκαλούν «ιβέντ». Ο κλάδος των εργαζόμενων στους ΟΤΑ έχει να επιδείξει μια ιστορία σκληρών ταξικών αγώνων και η συνδικαλιστική του γραφειοκρατία έχει να επιδείξει μια ιστορία απροκάλυπτων ξεπουλημάτων, πάνω στην κορύφωση των αγώνων.

◆ Ο καλύτερος πελάτης της στήλης. Η συριζαίικη «Εποχή». Μας θυμίζει κάθε Κυριακή, κρεμασμένη στα μανταλάκια, τι σημαίνει πολιτική αγυρτεία (ενίοτε και πολιτική αλητεία). Στο κύριο θέμα της πρώτης σελίδας συνιστά αντίσταση στην ασφυκτική πίεση των δανειστών! Διαπιστώνει, μάλιστα, ότι η Γερμανία δίνει... μάχη οπισθοφυλακών. Τα έχει μπερδέψει, βέβαια, γιατί αυτός που δίνει μάχη οπισθοφυλακών έχει περάσει σε άμυνα, οπότε δεν μπορεί να πιέσει. Σύμφωνα μ' αυτό το σχήμα, η Γερμανία αντιστέκεται, οπότε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πρέπει να περάσει σε αντεπίθεση! Το δεύτερο θέμα της πρώτης σελίδας αφορά το άνοιγμα των μαγαζιών τις Κυριακές. Μας λέει για την πλειοψηφία του κόσμου του εμπορίου που δε θέλει δουλειά την Κυριακή, αλλά δεν μας λέει τίποτα για την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που έχει υπογράψει στο Μνημόνιο-3 ότι θα εφαρμόσει πλήρως την περιβόητη εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ.

◆ Ενα ακόμα διαμάντι τέχνης του δρόμου. Ροζ είναι το φόντο πάνω στο οποίο ο ανώνυμος καλλιτέχνης «άπλωσε» το ειρωνικό του σχόλιο. Ειρωνικό, όχι όμως υβριστικό ή ονειδιστικό για κανέναν. Πικρό σχόλιο ενάντια στη λογική του «καναπέ» και στον κοινωνικό συντηρητισμό, στοιχεία στα οποία ποντάρει η κυρίαρχη προπαγάνδα, πουλώντας φρούδες ελπίδες. Πικρό σχόλιο και για τη διασκέδαση της ατομικής αποχαύνωσης.

Μπαίνοντας στον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πιο μαχητική, πιο αποκαλυπτική.

Η «Κόντρα» μπήκε στον εικοστό χρόνο κυκλοφορίας

Ενα εγχείρημα «διαφορετικό»

Με το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας η «Κόντρα» μπαίνει στον 20ό χρόνο κυκλοφορίας. Εχουμε, λοιπόν, το δικαίωμα, επ' ευκαιρία αυτής της επετείου-γιορτής, να πούμε δυο λόγια για ένα εγχείρημα που σχεδιάστηκε ως «διαφορετικό» και νομίζουμε ότι δικαίωσε τις προθέσεις του.

Η «Κόντρα» σχεδιάστηκε ως ένα εργαλείο πολιτικής και ιδεολογικής ζύμωσης. Η διαφορετικότητά της από την αρχή συνίστατο στο ότι έβαλε στο κέντρο της δουλειάς της αυτό που ονομάζουμε πολιτικές αποκαλύψεις. Για να κάνεις πολιτικές αποκαλύψεις, όμως, πρέπει να κάνεις έρευνα και ρεπορτάζ.

Είναι εύκολο να παίρνεις τις ειδήσεις των αστικών ΜΜΕ, να τις επενδύεις -δευτερογενώς- με κάποια σχόλια που βασίζονται στην ιδεολογικοπολιτική σου κατεύθυνση και να τις βάζεις στο χαρτί. Είναι το πιο άκοπο πράγμα του κόσμου. Οπως άκοπο είναι να επαναλαμβάνεις συνεχώς γενικές θεωρητικές αρχές, επενδύοντας μ' αυτές το σχολιασμό της επικαιρότητας.

Δύσκολο είναι να «κυνηγάς» τις ειδήσεις πρωτογενώς. Να ψάχνεις συνεχώς, να κάνεις ρεπορτάζ, να οικοδομείς «γραμμές πληροφόρησης», να ανακαλύπτεις «πηγές» που θα εμπιστευτούν την εχεμύθειά σου και θα αισθανθούν απόλυτη ασφάλεια άμα συνεργαστούν μαζί σου. Να ανοίγεις θέματα και να τα παρακολουθείς συστηματικά για μήνες, ακόμα και για χρόνια. Η «Κόντρα» αυτό θέλησε να κάνει, το έκανε, το κάνει και θα συνεχίσει να το κάνει. Με απειρία στην αρχή, με τεράστια κατανάλωση δυνάμεων, με εμπειρία σήμερα.

Βάζοντας στο κέντρο της δουλειάς της τις πολιτικές αποκαλύψεις και το «κυνήγι» της πρωτογενούς είδησης, η «Κόντρα» εισήγαγε ταυτόχρονα και ένα νέο τύπο δημοσιογραφίας. Νέο και ως προς το στιλ παρουσίασης των θεμάτων, αλλά και ως προς τη στόχευση της θεματολογίας.

Για την «Κόντρα», ο διαχωρισμός ρεπορτάζ και άρθρου, είδησης και γνώμης, είναι ψευδεπίγραφος, προκειμένου να βολέψει τον κιτρινισμό της αστικής δημοσιογραφίας που προσπαθεί να εμφανιστεί σαν ανεξάρτητη. Χωρίς ποτέ να υποχωρήσει στον κιτρινισμό, χωρίς ποτέ να αποκρύψει την αλήθεια, χωρίς ποτέ να δημοσιεύσει είδηση αδιασταύρωτη, χωρίς ποτέ να αδικήσει ειδησεογραφικά τους πολιτικούς αντιπάλους και τους ανθρώπους του ταξικού εχθρού, η «Κόντρα» παρουσιάζει μαζί την είδηση και το σχόλιο, απευθυνόμενη στους αναγνώστες της χωρίς μασκαρέματα: αυτά είναι τα γεγονότα και αυτή είναι η γνώμη μας για τα γεγονότα. Γι' αυτό και η αξιοπιστία της εφημερίδας δεν αμφισβητείται ούτε από τους αντιπάλους της, στους οποίους επιφυλάσσει την πιο σκληρή πολεμική.

Σε ό,τι αφορά τη στόχευση της θεματολογίας της, η «Κόντρα» δεν επιδιώκει μόνο να αποκαλύψει, να ερμηνεύσει, να αναλύσει, αλλά προσπαθεί να μετατρέψει τη μαχητική δημοσιογραφία σε ταξικό όπλο. Να τροφοδοτήσει το κοινωνικό κίνημα με υλικό που διευκολύνει τη δράση του, να πυροδοτήσει αυτή τη δράση, αλλά κάποιες φορές να κάνει πόλεμο ακόμα και μόνη, χωρίς κάποιο κομμάτι της κοινωνίας να δραστηριοποιείται σε ένα θέμα. Γι' αυτό και οι αποκαλύψεις του ρεπορτάζ ποτέ δε μένουν «ορφανές», αλλά συνοδεύονται από παρεμβάσεις και προσφυγές όπου δει.

Φυσικά, μια εφημερίδα δε χαρακτηρίζεται μόνο από τον τρόπο που δημοσιογραφεί, αλλά και από τα θέματα που επιλέγει. Και από τη συνέπεια στις επιλογές της. Από το αν επιμένει στη θεματολογία της και δεν ασχολείται μ' αυτή ευκαιριακά, για λόγους εντυπωσιασμού ή επειδή συμβαίνει ένα θέμα να βρίσκεται κάποια στιγμή στην επικαιρότητα. Η «Κόντρα» απέδειξε στη διάρκεια των 19 χρόνων που πέρασαν ότι ξέρει να επιμένει. Και ότι σέβεται αρχές και αξίες, ακόμα και όταν αυτές επιβάλλουν την ενασχόληση με ζητήματα που απασχολούν μειοψηφίες. Αρκεί να θυμίσουμε μόνο τη συστηματική παρακολούθηση των πολιτικών δικών από το 2002 και μετά.

Σ' αυτή τη γραμμή θα συνεχίσουμε. Πιο έμπειροι και πιο ώριμοι πλέον, με νέες δυνάμεις να πλαισιώνουν τις παλιές, με την ίδια όρεξη για δουλειά, σαν να ξεκινάμε τώρα. Το χρωστάμε στους αναγνώστες μας, το χρωστάμε στις δυνάμεις της επαναστατικής ανατροπής και της κοινωνικής αλλαγής.

Μ' αυτές τις σκέψεις, σας καλούμε όλους και όλες απόψε το βράδυ να περάσετε από το κτίριο της εφημερίδας για να το γιορτάσουμε όλοι μαζί, με τους ήχους των ***Υπερασταικών***, που μας κάνουν την τιμή να παίξουν σ' αυτή τη γιορτή.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Αναθεωρητικά κουρέλια

Το όνομα της Λουτσιάνα Καστελίνα δεν το είχαμε ξανακούσει. Δεν γνωρίζουμε, άλλωστε, όλα τα ονόματα των στελεχών του ευρω-αναθεωρητισμού, που κάποια στιγμή μας συστήθηκε ως «ευρωκομμουνισμός». Φρόντισαν τα «Νέα» να μας τη συστήσουν ως «γιαγιά» και «εμβληματική περσόνα της Αριστεράς» στην Ιταλία, η οποία έχει άποψη για τα τεκταινόμενα στην Ελλάδα. Τρισέλιδο το ρεπορτάζ (!), μοιάζει να φτιάχτηκε ειδικά για να φιλοξενήσει τις απόψεις της Καστελίνα για τον Τσίπρα και την κυβέρνησή του. Τα υπόλοιπα, αρκούντως... τουριστικά με κοινωνικοκριτική διάθεση, απλώς στολίζουν την εξ Ιταλίας συνηγορία υπέρ της πολιτικής Τσίπρα (και κατά Λαφαζάνη, επίσης).

«Ο Τσίπρας πήρε μια δύσκολη απόφαση αλλά αναγκαία. Χωρίς φίλους, χωρίς συμμάχους, η Ελλάδα θα βρισκόταν χαμένη στον ωκεανό (...) Το Μνημόνιο είναι μια απόφαση δύσκολη και αντιδημοφιλής. Ο Αλέξης όμως μπορεί να λειάνει τις δύσκολες πλευρές με πιο δίκαιες πολιτικές», λέει η Καστελίνα.

Οποία πρωτοτυπία! Τα ίδια τα έχουμε ακούσει σε δεκάδες εκδοχές και εξακολουθούμε να τα ακούμε από τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Αποκτούν, μήπως, κάποιο κύρος επειδή τα καλύπτει η πατίνα μιας ξεσκολισμένης αναθεωρήτριας;

«Μια αριστερή κυβέρνηση μπορεί να είναι περισσότερο κοινωνικά δίκαιη από μια συντηρητική ή νεοφιλελεύθερη, γνωρίζοντας βέβαια ότι τα περιθώρια είναι πολύ περιορισμένα», συνεχίζει τις αφόρητες κοινοτυπίες η Καστελίνα. Βλέπει, αλήθεια, καμιά κοινωνική δικαιοσύνη ο ελληνικός λαός; Το μόνο που βλέπει είναι να υλοποιείται κατά γράμμα ό,τι προβλέπει το Μνημόνιο του περασμένου Αυγούστου. Κατά γράμμα, χωρίς την παραμικρή παρέκκλιση και μάλιστα χωρίς τριβές με την τρόικα. Τι διαφορετικό θα έκανε μια κυβέρνηση της Πασοκονεοδημοκρατίας;

Η Καστελίνα καταθέτει και το γενικό credo του ευρω-αναθεωρητισμού: «Παρά το γεγονός ότι η Ευρώπη υιοθετεί συχνά πολιτικές δολοφονικές, ακόμη κι ένας κομμουνιστής μπορεί να εργαστεί για κοινωνική πολιτική καλύτερα σε κοινότητες - τέτοιος σχηματισμός είναι και η Ευρώπη. Γι' αυτό είμαι κατά των plan B. Μπορεί να κερδίσεις κάτι εντός και είναι προτιμότερο από το να απομονωθείς (...) Στην Ευρώπη υπάρχει μια αρένα όπου μπορείς να παλέψεις για πράγματα».

Η ίδια αφόρητη κοινοτυπία, σε γενικό προγραμματικό επίπεδο αυτή τη φορά. Από τη δεκαετία του '70 εφαρμόζει αυτές τις αντιλήψεις ο ιταλικός αναθεωρητισμός: στήριξη της αστικής εξουσίας και της συμμετοχής της ιμπεριαλιστικής Ιταλίας στην ΕΕ. Χτύπησε τον εργατικό και κοινωνικό ριζοσπαστισμό όσο μπορούσε, συμμαχώντας με τη χριστιανοδημοκρατία ακόμα και στην άσκηση της πιο σκληρής κατασταλτικής πολιτικής. Χρησιμοποίησε την τεράστια δύναμή του στον εργατικό συνδικαλισμό για να ξεπουλήσει τα άμεσα συμφέροντα των εργατών. Την πλήρωσε αυτή την πολιτική με την αποσάθρωση και διάλυσή του. Το κόμμα του Ρέντσι αποτελεί γέννημα αυτής της αποσάθρωσης του ευρω-αναθεωρητισμού.

Κάποιοι -μεταξύ των οποίων και η Καστελίνα- προσπάθησαν να κρατήσουν κάποιες αποστάσεις. Τσαλαβουτούσαν στον ίδιο βάλτο, στο περιθώριο της αστικής πολιτικής. Με την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ αναθάρρησαν. Σκέφτηκαν ότι μπορεί να έχουν την ίδια τύχη κι αυτοί στην Ιταλία. Δεν άλλαξαν, όμως. Εξακολουθούν ν' αποτελούν κουρέλια του άλλοτε πανίσχυρου ιταλικού ευρω-αναθεωρητισμού. Αποφασισμένοι να υπηρετήσουν την αστική τάξη και όχι κάποιο απελευθερωτικό όραμα. Δεν είναι καν ρεφορμιστές παλαιάς κοπής. Είναι στυγνοί αστοί εξουσιαστές, που ξέρουν ποιο είναι το συμφέρον του ιταλικού ιμπεριαλισμού. Γι' αυτό και στηρίζουν τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ ακόμη και μετά τη μνημονιακή «μετάλλαξή» του. Ξέρουν καλά πως αυτή είναι η λογική των πραγμάτων και θεωρούν πως σημασία έχει μόνο η παραμονή στην εξουσία. Ο Τσίπρας με τον ΣΥΡΙΖΑ αυτό το κατάφεραν και αξίζουν έπαινο.

Π.Γ.